

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tribunal Poenitentiae Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut Reo Posterior De Confessario Ut Judice

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

Index Rerum in utroque hujus Operis Libro contentarum locupletissimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

I N D E X

*Rerum in utroque hujus Operis Libro contentarum
locupletissimus.*

Tuo bono, mi Lector, Indicem confeci copiosorem, ut &, quàm magna doctrinarum, quæ tam Pœnitentibus quàm Confessariis servire possunt, in non magno volumine sit copia coacervata, videas; &, si quid quæris, expeditius invenias. Numerus Romanus Libri prioris quinque Partes denotat; vulgares cifrae, quæ subsequuntur, indicant marginales cujuscvis Partis numeros. Quæ in posteriore Libro continentur, hæc nota *Lib. 2.* ab aliis distinguit, additque numeri, qui uno continuato ordine per eum decurrunt, itidem marginales designant.

A.

Abbatissa.

Abbatissa non possunt in votis suarum Monialium dispensare. III. n. 357.

Ablutio.

Ablutio in Nocte Nativitatis Domini non debet per laicos ab altari amoveri. III. n. 294.

Absens, Lib. 2.

Absens non potest licite aut valide confiteri. n. 94.

Etiã moribundus si aliter possit. n. 96.

Qui exceptus est, cum aliter nequit. n. 95.

§ III. n. 57.

An absens confiteri censeatur moribundus, cum signa ejus alius alibi refert Confessario? n. 96. Vide Moribundus.

Absens nemo licite aut valide absolvi potest. 94. § III. n. 57.

Absolutio.

Absolutio est bis vel ter relapsis neganda juxta Laym. si conatus emendationis non appareat. II. n. 98.

Explicatur hæc sententia, & improbat. n. 105.

Neganda, si sint publici peccatores juxta Suar. n. 99.

Improbatur. n. 106.

Publicè tamen ante publicam emendationem ijs danda non est v. g. Eucharistia. Lib. 2. n. 234.

Ob solum relapsum nulli est neganda juxta Dian. n. 100.

Absolutio dari potest cuivis, qui prudenter judicatur esse hic & nunc rite dispositus. n. 104.

Nihil obstante consuetudine peccandè, aut pravis relapsu. ibid.

Nec ulli tali sine ejus consensu neganda aut differenda. n. 107. 113.

Non enim id videtur utile. n. 108.

Neque est conforme praxi peritorum Confessariorum. n. 109.

Christi quoque exemplum docet aliud. n. 110.

F f

Absol.

P. Stoiz

Tribun. a
Poenite. n. e.
E. n. e.
I. d.

Absolutio, cum licite potest, debet facile dari. II. n. 111.
Ad Absolutionem raro potest exigi iuramentum à poenitente. n. 116.
Nec debet, nisi in foro externo ab incendiariis & excommunicatis. n. 117.
Absolutio valet, etsi Confessarius virum pro femina habuerit, aut contra. III. n. 337.
Absolutio si sit invalida, non obligat poenitentia in iuncta. n. 93.
Absolutio absentis vel Moribundi. Vide *Absens, Moribundus.*
 Lib. 2.
Absolutio à peccatis est actus judicialis requirens jurisdictionem. n. 14. Vide *Jurisdictio.*
Absolvere à casibus reservatis Episcopo quibus non liceat? n. 51.
Nec à censuris ab homine latis. ibid.
Absolvere in articulo mortis potest quilibet Sacerdos quemlibet. n. 52.
Absolvere ex consuetudine potest à venialibus, & mortalibus jam expiatis, quilibet Sacerdos, etiam non approbatus. n. 33, & 54.
Modò non sit vitandus aut degradatus. ibid.
Absolvere Cardinales, Episcopos & Sacerdotes potest quilibet Sacerdos approbatus. n. 54. Vide *Ex consuetudine.*
Absolvere quis possit à casibus & censuris reservatis? n. 65.
Quis in articulo mortis? ibid. Vide *Mors.*
Quis perpetuò, aut diu impeditum? Vide *Casus reservatus.*
Absolutionis forma requirit verba ore prolata. n. 79.
Quid ea significare debeant? ibid.
Consistit essentialiter in his duobus verbis: Absolvo te. ibid.

Valet sine hoc additamento: à peccatis. ibid. V. *Sunt quidem.*
Id omittere an sit veniale, vel mortale. ibid. V. *Nihilominus.*
Quid sit de illo: In nomine Patris & Filij &c. ibid. V. *Invocatio.*
Absolutionis forma valida simul & licita qua? n. 80. & 82.
Quid in ea verbum Absolvo significet? n. 80.
Absolventi plures simul in communi periculo, qua sit Forma? III. n. 61.
Absolvi aliquis potest à peccatis, quoad omnia vincula jam ante remissa. n. 80.
Absolutioni quam ante, & postponi solent? n. 82.
Possunt sine omni culpa omitti, maxime ex rationabili causa. n. 82.
Oratio Passio Domini nostri &c. non facile omittenda. ibid. Vide *Oratio, Poenitentia.*
In absolutione danda quinam ritus, & sub qua obligatione servandi? n. 83.
Absolutio à peccatis non est prius danda, quam à censuris eam impediens. n. 73.
Valet tamen, si per errorem vel bona fide prius detur. n. 84. V. *Quodsi.*
Absolutio à censuris in foro interno potest dari per communem formam absolventis à peccatis. ibid. & n. 82.
Vel quovis alio signo externo. n. 84. V. *Formula.*
Etià invito, absentis &c. n. 174.
Si censura reservata sit, debet poenitens remitti ad habentem potestatem. n. 84. V. *Jam ergo.*
Nisi in necessitate v. g. communicandi non possit cum adire. n. 72. V. *Si prius.* Vide *Censura.*
Absolutio sub conditione de futuro est invalida. n. 85.

Et

- Et mortaliter peccaminosa. ibid.*
Sub conditione de praterito vel presenti
valere potest, sed ordinario est mortaliter
illicita. ibid.
In quibus casibus sit licita? ibid. V. Dixi.
Et III. n. 336.
- Absolutionis formam in eadem confessione*
repetere absolute, est mortale Et sacrile-
gium. n. 86.
Repetere conditionate est etiam graviter
illicitum. ibid.
Nisi fiat ex scrupulo vel perplexitate. ibid.
Vel ex rationabili dubio de ea valide
prolata. ibid.
In quo casu quandoque etiam debet sub
gravi peccato repeti. ibid.
Ex levi dubio repetere est veniale. ibid.
- Absolutio est primùm danda post peccata in-*
tegrè recensita. n. 87.
Et communiter post injunctam poeniten-
tiam; potest tamen etiam ante hanc dari,
ibid. Et n. 118. V. Inde.
- Absolutio data ab eo, qui vel nullum, vel*
aliquod mortale ex confessis non intellexit,
potest adhuc esse valida. n. 89. Sed est
mortaliter illicita. n. 91.
An Et quomodo valeat data ab indocto?
n. 92. V. Unde.
- Absolutio absenti data est invalida juxta*
decretum Clem. VIII. n. 94.
Sufficit tamen si absolvendus sit mora-
liter presens. n. 100.
In quo hac consistat presentia? ibid.
- Absolutio an dari possit, qui tantùm conscius*
est peccati mort. in genere? n. 103. Et 90.
An qui tantùm confessus est, se esse pec-
catorem, vel reum Venialium in genere?
ibid. Vide Poenitens.
- Absolutio an Et quando danda ei, qui pecca-*
tū, quod noscitur commississe, negat? n. 104.
- Absolutio ritè dispositio non potest negari?*
n. 107.
An Et quando possit differri? ibid.
- Absolvendi à reservatis facultas debet in a-*
liquis casibus semper negari. n. 303.
In aliquibus subinde debet negari, subinde
potest dari. n. 305.
Et in his regulariter debet semper dari.
n. 312. Vide Casus reservatus.
- Absolvi ab alio potest, qui à suo Parocho vel*
Superiore petitam facultatem in aliquo
casu necessitatis non obtinuit. n. 327.
Probabilius est contrarium quoad secula-
res. n. 328.
Sed prius est etiam tutum. n. 329.
Quid sit de hoc quoad Regulares? Vide
Religio, Confessarius.
- Acedia.*
Acedia est fastidium rerum Et bonorum spi-
ritualium. III. n. 151.
Quid bonorum spiritualium nomine in-
telligatur? ibid.
Est mort. ex genere suo. ibid.
Quando possit esse Veniale? ibid.
Acediosus an bona spiritualia, qua fastidit,
debeat in specie confiteri? ibid.
- Lib. 2.*
Acedia punita Exempla. n. 143.
Contra Acediam Sententia sacra. n. 153.
Actus, Actio.
Actui interno non superaddit externus no-
vam malitiam. I. n. 32.
Est tamen etiam confitendus, si, cum sit,
liberè fiat. ibid.
Actus humanus quid? n. 34.
Ejus circumstantie. n. 53.
Actus: vellem me non peccasse, quid sit,
Et qualis II. n. 5.
Actus alicujus motivum quid sit? n. 7.
- Ff 2. Ad

- Ad Actum supernaturalem quid requiratur & sufficiat?* n. 19.
- Actus boni catholicorum, etiam rudium, sunt plerumque supernaturales.* n. 19.
- Actus an & quomodo omnes referendi ad gloriam DEI?* III. n. 113.
- Actus alij mali quia prohibiti, alij prohibiti quia mali.* III. n. 554.
- Actiones externe plures, ad unum finem malum ordinatae, quomodo sint unum idemque cum illo peccatum?* n. 585.
- Actiones externa plures, sibi invicem non subordinatae, aliquando faciunt omnes unum numero peccatum.* n. 582. & seq.
- Exempla varia.* n. 584. & seq.
- Aliquando faciunt plura numero peccata.* n. 583.
- Exempla varia.* n. 586.
- In actu uno possunt esse plures specie diverse malitiae.* n. 588.
- In actu uno circa plura numero objecta contineri plures numero malitias affirmant aliqui.* n. 589.
- Aliqui negant.* n. 590.
- Sentiendum est cum affirmantibus.* n. 591.
- Nihilominus ejusmodi actus potest adhuc dici unum peccatum.* n. 593.
- Nec in confessione necesse est, distinctè numerum objectorum exprimere.* n. 592.
- Debet autem omnia exprimi confuse.* n. 594.
- Afferuntur exempla.* n. 595.
- Actus internus & externus Virtutum pro Examine particulari quid?* IV. n. 37.
- Actus internus cum externo habet unam tantum & suo modo indivisibilem bonitatem vel malitiam.* V. n. 61.
- Non sunt moraliter duo peccata aut duo bona opera.* n. 62.
- Actus externus est prater internum in confessione explicandus, & quare?* n. 63.
- Actus internus invincibiliter ignorans esse peccatum, nihil peccat.* n. 64.
- Actus externus eo tempore, quo fit, sed non liberè, non est propriè peccatum, sed effectus peccati causam dantis.* n. 74.
- An sit postea in confessione exprimendus?* n. 75.
- Adolescentia.**
- Adolescentia acta ex ignorantia invincibili neminem debent postea cruciare.* V. n. 19.
- Advertentia, Inadvertentia.**
- Advertentia rationis est necessaria ad omne peccatum.* V. n. 12.
- Et quidem actualis.* n. 13.
- Inadvertentia actualis de malitia, si sit invincibilis, excusat à peccato.* n. 13.
- Advertentia non est sufficiens ad peccandum, si non sit de malitia moralis actus.* n. 20.
- In quo moralis malitia actus consistit?* ibid. & n. 28. cum seq.
- Advertentia plena malitia gravis requiritur ad peccatum mortale.* n. 26.
- Advertentia plena & semiplena in quo consistat?* n. 27.
- Semiplena unde oritur?* ibid.
- Ex quibus indicis praesumi possit, fuisse vel non fuisse plenam.* n. 36. & seqq.
- Adulatio.**
- Adulatio quid sit?* III. n. 230.
- Adulator quis?* ibid.
- Adulatio quando sit veniale vel mortale.* ibid.
- Quomodo confitenda, si fiat laudando alterum ob sua peccata?* ibid.
- Adulter, Adulterium.**
- Adulterium quid sit?* III. n. 546.
- Fornicationi superaddit peccatum Injustitia.* ibid.

In confessione utrumque exprimendum, ibid. & n. 548.

Adulterans si complicem ad id inducit, committit præter adulterium etiam peccatum scandalis, distinctè confitendum. V. n. 22.

Adulterium non committit soluta persona, si de complicitate conjugio nullam profus habet advertentiam. n. 21.

Committit autem, si habet aliquam, & tum non ulterius inquirat. n. 94.

Adulterium non commisit Jacob accedendo ad Liam. n. 97.

Lib. 2.

Adulter quando & à quo possit impunè occidi & n. 325.

Agronus.

Aegroti an & quoties communicare possint non jejuni? Vide Moribundus.

Aegri quando excusentur ab Horis Canonicis. Vide Hora Can.

Aegri qui excusentur à lege jejunij? III. n. 523.

Aegro in extrema necessitate, cum certum non superest, potest adhiberi medium dubium. n. 59.

Aegri ob merum contagionis, afflante Confessario, non tenentur integrè confiteri. n. 61.

Lib. 2.

Aegris qualis penitentia injungenda. n. 120.

Ætas.

Ætas quæ obliget vel liberet à jejunio. Vide jejunium.

Lib. 2.

Ætas puerilis & senilis excusat ab adeundo Pontifice in casibus ipsi reservatis. n. 69.

Emulatio.

Emulatio quid? III. n. 147.

An & quomodo peccatum? ibid.

Æquivocatio.

Æquivocatio quid sit? III. n. 218.

Quomodo fieri possit sine mendacio? ibid.

Licetum est eâ uti ex justa causa. n. 219.

Enumerantur Casus, in quibus est licita. n. 220.

Æquivoca accipienda sunt in propria significatione, nisi determinentur aliter. n. 338.

Lib. 2.

Æquivoca verba sunt scio, audivi, nihil scio, nihil audivi, n. 266. V. Deinde.

Æquivocatio potest à verbis per interrogationem excludi. n. 267.

Non tamen semper, nec ab omnibus. n. 271. V. Unde.

Æquivocatione quæ semper uti possit interrogatus de rebus, sub sigillo contentis? n. 271.

Affabilitas.

Affabilitas quid sit? III. n. 229.

Ei opponitur Morositas. ibid.

Uti & Adulatio. n. 230.

Affinitas.

Affinitas non differt specie à Consanguinitate. I. n. 51.

Affinitatis gradus sunt omnes ejusdem speciei? ibid. & III. n. 42.

Agnus Dei.

Agni cerei possunt licitè tangi à quovis laico. III. n. 301.

Non possunt liqueferi, ut misceatur illis cera non benedicta. ibid.

Nec coloribus pingi sub excommunicatione Papali. ibid.

An & quomodo possint vendi? ibid.

Aliquoties.

Aliquoties quem significet numerum? Vide Numerus.

Altare.

Altare quot & qualibus mappis debeat esse stratum? III. n. 290.

Ff 3. Alta-

- Altare aliud firmum seu fixum, aliud portabile seu viaticum.* n. 293.
Utrumque quam amplum esse debeat? ibid.
In altari sepulchrum quid sit? n. 293.
Altari, quando consecratur, an inferenda sint Reliquia? n. 293.
Sine altari celebrare est mortale. n. 293.
Debet esse consecratum; & à quo? ibid.
Esse lapideum, & quomodo? ibid.
Quandonam desinat esse consecratum? ib.
An & per violationem sepulchri. ibid.
In altari privilegiato legenda est Missa de Requiem ad lucrandam indulgentiam. n. 277.
Nisi eo die occurrat festum duplex. ibid.
Altare potest Beatificatis erigi. n. 346.
Antependium.
Antependium Altaris potest etiam fieri ex ligno, aliave materia. II. n. 290.
Sine eo celebrare quale peccatum? ibid.
Ambitio.
Ambitio quid sit? III. n. 157.
Est peccatum per se Veniale. ibid.
Quomodo differat à Presumptione, Superbia, & Vana gloria? n. 159.
Amor.
Amor concupiscentia erga Deum quid? II. n. 10.
Amor amicitia erga Deum quid? ibid.
Utroque potest amari Deus super omnia. n. 11. Vide *Contritio.*
Amor Dei super omnia est virtualis detestatio peccati. n. 18. & 26.
Sed ad Sacramentum Confessionis de mortalibus non sufficit. ibid. Vide *Contritio.*
Amor amicitia erga Deum delet omnia mortalia, etiam extra Sacramentum, & Martyrium. n. 26.
Remanente obligatione consistendi. n. 27.
Amor Dei super omnia fuit necessarius ad gratiam in Lege Natura & Scriptura. n. 54.
An & quomodo sit in Lege Nova? n. 55.
Ex amore erga seipsum nemo tenetur securissima salutis media eligere. n. 39.
Amandus ex precepto est Deus super omnia. III. n. 112.
Potest id impleri etiam in hac vita. ibid.
Raro à fidelibus violatur. ibid.
Obligat in articulo mortis. ibid.
An statim cum quis ad usum rationis pervenit? ibid.
An, & quando per intermedium vita tempus? ibid.
An & diebus Dominicis & Festis? n. 238.
Amor Dei alius intensivus, alius appetitivus. n. 114.
Amare Deum intensivè, nulla est obligatio. n. 114.
Directè velle Deum non amare super omnia appetitivè est peccatum speciale & grave. n. 114.
Indirectè tantum id velle est tantum generalis circumstantia cuiusvis peccati mortalis. ibid.
Amare terrena plus quàm celestia, quale peccatum? n. 123.
Amato convivere velle perpetuò in terra est peccatum. ibid.
Amphibologia.
Vide Equivocatio.
Appellatio.
Appellatio fieri potest die festo. III. n. 267.
Approbatio Lib. 2.
Sine approbatione Episcopi nemo idoneus est ad secularium confessiones audiendas juxta Trid. n. 29.
Appro-

Approbatio quid sit? Et in quo consistat?
n. 30.

Sine eâ validè non auditur confessio. n. 32.
Illicite tantum audiri, fuit olim, sed jam non est amplius probabile. n. 32.

Approbatio Confessariis omnibus est necessaria. n. 33.

Etsi Religiosi, Et exempti sint. n. 35.

Vel Doctores aut Licentiati. n. 33.

Vel Parochorum Cooperatores. ibid.

Etiâ ad Monialium confessiones audiendas. ibid.

Non tamen Parochis. ibid.

Nec iis, qui audiunt confessiones Religiosorum. ibid.

Vel habentium tantum venialia; vel etiam mortalia, sed jam antè legitimè absoluta. ibid. Et III. n. 64. & seqq.

Nec pro articulo mortis. n. 52. Et 65.

Approbatio debet dari ab Episcopo. n. 34.

Qui nomine Episcopi intelligantur? ibid.

A quolibet autem Episcopo potest dari cui libet. n. 36.

Approbatio non tantum debet esse petita, sed etiam obtenta. n. 37.

Idque jam intelligitur quoque de Regularibus Mendicantibus. ibid.

Approbatio ab uno Episcopo simpliciter data extendit se ad totam eius diocesim. n. 38.

Non tamen, ut olim, etiam extra eam. ibid.

Approbatio non expirat per mortem approbantis. n. 39.

An, Et ex quâ causâ possit revocari? ibid.

Approbatio potest dari sine examine. n. 40.

Quomodo differat à jurisdictione? n. 42.

Aqua.

Aqua benedicta aspersio delet Venialia. I. n. 25.

Aqua est vino miscenda in sacrificio sub mort. III. n. 267.

Arrogantia.

Arrogantia est, cum quis tribuit sibi plus, quam habet, Et ideo se aliis praeferat. III. n. 155.

Est tantum Veniale. ibid.

Asylum.

Asyli iura cui loco sacro competant? I. n. 59.

Attritio.

Attritio quid? II. n. 22.

Accurata ejusdem descriptio Et explicatio. n. 132.

Differt à contritione quoad objectum formale. n. 22.

Et quoad effectum. n. 23. Et III. n. 3.

Attritio extra Sacramentum non justificat. II. n. 28.

Attritio ex metu poenae an sit sufficiens ad Sacramentum Poenitentiae? n. 29.

Non sufficit, si habeat adjunctum affectum aliquem ad peccatum. n. 30.

Sufficit, si tali affectu careat. n. 33.

Quomodo possit eo carere. ibid.

Attritio non est determinatè sed tantum disjunctivè necessaria ad confessionem. n. 34.

Attritio, ut sufficiat, debet I. esse vera, non tantum existimata. n. 35.

II. esse efficax: Et non tantum simplex volentia. n. 36.

III. esse universalis. n. 37. 69. Et n. 129.

Attritionem tantum haberi, etsi sit cognita, nil obest confessioni. n. 38.

Etiâ in articulo mortis. n. 39.

Ex attrito Sacramentum facit contritum, quo sensu? n. 28.

Attritio ad confessionem sufficiens debet esse de ipsis peccatis. n. 40.

Non tamen de singulis singulatim sed generatim. n. 42.

An sufficiat, dolere aliquem, quod non doleat de peccatis? ibid.

An

P. Stoia

Tribuna
Poenitentia
Eius

An veile confiteri? n. 41.
Attritio saltem requiritur etiam ad confessionem Venialium tantum. n. 70.
Attritio an deleat Venialia extra Sacramentum Pœnitentia? n. 71.
Attritionis formula. n. 127.
Alia. n. 128.
Alia. n. 130.

Lib. 2.

Valde attritio potest minor pœnitentia injungi. n. 120.

Avaritia.

Avaritia quid sit? & quale peccatum? IH. n. 162.

Avaritia differt specie à Prodigalitate ratione modi. n. 560.

Lib. 2.

Avaritia punita Exempla. n. 138.

Contra avaritiam Sententia sacra. n. 148.

Aversio.

Aversio quid? & quale peccatum? III. n. 140.

Autoritas.

Autoritas gravis quanam censeatur esse? V. n. 100.

Autoritas sine omni prorsus ratione nihil facit probabile. ibid.

Autoritas unius Doctoris potest quandoque facere sententiam probabilem. n. 100

Quid ad hoc requiratur? ibid.

Autoritatem Magistri, Confessarii, aut Parochi licet potest sequi Discipulus, Pœnitens aut rusticus. n. 101.

B.

Beatus.

Beati cur detestando peccata non exercent pœnitentiam? II. n. 131.

Beatus quo cultu afficiendus? III. n. 346.

Beatorum nomina non sunt Litaniis Omnium Sanctorum inserenda. ibid.

Nec Oratio. ibus Missæ. ibid.

De Beatificatis Missa concessa, legi non potest extra eorum festum. ibid.

Beatificatum alio cultu publico afficere, quam concessum est, an sit Mort. vel Veniale? ibid.

Quid sit Cultus publicus vel privatus? ibid.

Beneficiatus.

Beneficiatus obligatur ad Horas Can. nisi beneficium sit nimis tenue. III. n. 401.

Quodnam censeatur tale? ibid.

Nec excusatur in dubio de tenuitate. V. n. 153.

A quo tempore incipiat hac obligatio III. n. 401.

Beneficiatus non tenetur uno die toties recitare horas, quot habet beneficia. n. 01. 2.

Nec omittens uno die committit tot peccata. ibid.

Quid si simul sit in Sacris? ibid.

Beneficiatus distracte recitans Horas an teneatur ad restitutionem fructuum? n. 104. cum seq.

Beneficiatus potest, ubicunque sit, dicere Horas juxta ritum Ecclesiæ, cui est adscriptus. n. 236.

Berruca.

Berruca usum in Sacrificio esse licitum, quibus argumentis probetur? III. n. 279.

Contrarium est tenendum. n. 280.

Nisi licentia Pontificis habeatur. n. 281.

Vel necessitas requiratur. ibid.

Vel alia ratio urgeat. ibid.

Qualis necessitas sufficiat? ibid.

Berruca uti in Sacrificio extra dictos casus, quale peccatum? ibid.

Berruca usum in Sacrificio an & quando possit celebranti concedere Episcopus in necessitate? n. 282.

- Bestia.**
Bestiam vivam excoriare, assare &c. est species crudelitatis. I, n. 71.
Bestialitas.
Bestialitas quid sit? III, n. 551.
Bestialitas est coitus hominis cum animali diversa ab ipso species. n. 551.
Ad eam reducitur concubitus cum Demone. ibid.
In confessione non est necesse exprimere animal, cum quo fuit exercita. ibid.
Exprimendum tamen est, si exercita sit cum Demone. ibid.
Uti & si in persona, cujus formam gessit, fuerit specialis qualitas. ibid.
- Blandus.**
Blandus quis dicatur? III, n. 230.
- Blasphemia.**
Blasphemia quid sit? III, n. 170.
Fieri potest corde, ore, scripto, aliisque signis vim locutionis habentibus. ibid.
Alia est hereticalis, alia simplex. ibid.
Blasphemia quot modis fieri possit? n. 170. & 171.
Esse potest materialis aut formalis. n. 172.
Utraque est peccatum mort. n. 173.
Solum ex defectu plena advertentia sit Veniale; estque communiter tale. ibid.
Blasphemia etiam materialis rationem amittunt verba blasphemia prolata in plena ebrietate, amentia &c. n. 172.
Proferentes sunt tamen reprehendendi. ibid.
Blasphemandi consuetudo an sit speciatim confitenda? n. 174.
Affirmant aliqui. n. 175.
Rectius negatur? n. 176.
Nisi expressè intendatur ipsa consuetudinis retentio. n. 177.
- Blasphemia verba an & quomodo excusari possint à mort. si ex joco vel ira proferantur?* n. 179.
- Blasphemia simplices omnes sunt unius speciei?** n. 180.
Vnde non sunt singula distinctè in confessione exprimenda. ibid.
Aliud est de hereticali, vel facta ex odio DEI. ibid.
- Blasphemia an verè sint verba contumeliosa in Sanctos, vel in B. Virginem.* 181.
- Blasphemia quomodo confitenda?* n. 180. & 181.
- Blasphemia quomodo differat à Juramento & Maledictione?* n. 228.
- Blasphemiam tacitam involvit formalis contemptus legis Divinae.* n. 131.
- Blasphemia est arguere DEUM injustitia ob prosperitatem malorum.* n. 147.
- Blasphemia est invocare DEUM, ut non tantum sit testis, sed etiam approbator peccati.* n. 187.
- Blasphemia rationem habet dicere: per Sacramenta, per Christum &c.* n. 191.
- Blasphemia an sit dicere: Meum dictum tam verum est, quam Evangelium &c.* n. 191.
- Blasphemia est maledicere DEO.* n. 193.
- Blasphemia plures ex una ira prolata unum tantum sunt peccatum.* n. 585.
- Bulla Cœnæ. Lib. 2.*
- Bulla cœna casus non comprehenduntur in concessis casibus Pontifici reservatis.* n. 51.
- Bulla cœna casibus concessis non venit hæresis.* n. 51.
- Nisi fortè in locis ubi viget.* ibid.
- In Bulla cœna casus dubie contenti olim erant, sed jam non sunt reservati.* n. 58.
- A Bulla cœna casibus possunt Episcopi & Mendicantes absolvi impeditos adire Pontificem.* n. 68.

C.

Cæcus.

Cæcus si unius diei Officium memoriter sciat, non tenetur id ullo alio die dicere. III. n. 402.

Cæcus est obligatus præcepto de audienda Missa. n. 256.

An etiam cæcus & surdus simul? ibid.

Calix.

Calix qualis esse, & à quo consecrari possit? III. n. 291.

Calix non consecratur solo usu. n. 292.

Calix quando amittat consecrationem? n. 291.

In calice non consecrato celebrare est mort. n. 292.

Calicem sacras species continentem non licet inferioribus Diacono tangere sub mort. n. 294.

Nisi necessitas excuset. ibid.

Calicem vacuum tangere etiam Laici possunt nudâ manu sine gravi peccato. n. 295.

Imo & sine ullo peccato. n. 297.

Canon, Canonicus.

Canon Missæ ubi incipiat & desinat? III. n. 108.

Quanam ejusdem sint partes? n. 109.

An in ijs distractus peccet mortal. ibid.

Statuitur quòd non. n. 110.

In Canone omittere nomen unius vel alterius Sancti non est mortale. n. 276.

Canones prohibentes contactum rerum sacrarum explicantur. n. 298.

Canonici quo modo interesse choro debeant ad lucrandas distributiones? n. 418.

Cantilenæ.

Cantilenas profanas aut turpes Officii Divinis adhibere illicitum. III. n. 199. & I. n. 5.

Peccat etiam, qui patitur adhiberi. ibid. Cantilenas turpes proferre quomodo & quale sit peccatum? n. 242.

Capellanus.

Capellanus quoties teneatur celebrare? III. n. 274.

An possit per alium? ibid.

An impeditus teneatur alium substituere? ibid.

Capellanus an pro Missis vi Capellania legendis possit accipere stipendium ab alio? n. 275.

Alteri ejus loco celebranti quantum dare possit aut debeat? ibid.

Cui Missas Capellania applicare possit aut debeat? ibid.

Vbi possit aut debeat legere sacrum? n. 277.

Capellanus Monialium an possit de propriis eorum festis dicere Horas? n. 386.

Capellanus Episcopi debet quoad Horas illi se conformare. ibid.

Captivus.

Captivi an excusentur ab auditione Missæ. III. n. 260.

An & si impedimento huic causam dederunt? ibid.

Cardinalis, Lib. 2.

Cardinalium declarationes juxta aliquos non obligant, si non sint promulgata. n. 32.

Cardinalis potest confiteri cuivis Sacerdoti approbato. n. 54.

Castitas.

Castitati contraria cogitationes. Vide Cogitatio.

Contra Castitatem peccata interna quomodo confitenda? I. n. 30.

Quomodo exterius commissæ visu, auditu &c. III. n. 541. V. Si id.

Castitatis voto contrarium peccatum quantum ad

P. Sto

Tribuna

Poenitentia

E

H

do aquirat, vel non aquirat novam malicia speciem. I. n. 50.
 Castitatis votum solemne non differt specie à simplici. ibid. & III. n. 42.
 Castitatis vota quanam sint vel non sint reservata? n. 358. Vide *Votum*.
 Castitatis actus aliqui externi referuntur. IV. n. 38.
 Eiusdem alij actus interni. n. 39.
 Castitatem qui vocat, sed dubitat qualem, ad quam teneatur? V. n. 140. Vide *Luxuria*, *Turpia*.
 Casus reservatus. *Lib. 2.*
 Per casus etiam Pontifici reservatos non veniunt casus Bulla cœna in concessione. n. 51.
 Nec casus Episcopis reservati. ibid.
 A casu reservato dubio absolutus per inferiores, ad nihil ultra tenetur, si postea constet verè fuisse reservatum. n. 58.
 Casus reservatus quid? n. 57.
 Casus Pontifici reservati sunt quadraginta duo? n. 60. V. *Quinam*.
 Quilibet habet annexam censuram, quæ e quæ ac ipsum peccatum est reservata. n. 60.
 Qui vel à peccato, vel à censura est excusatus, hoc ipso non incurrit casum reservatum Pontifici. ibid.
 Differunt multum in hoc à casibus reservatis Episcopo, vel alteri Prælato? n. 61.
 Casus quinque à Clemente VIII. sibi reservati, & quinam illi? n. 60. V. *Quinam*.
 Casus reservare quis possit, & pro quibus? n. 62.
 Casus nullus est in Jure Episcopis reservatus. n. 63.
 A casibus & censuris reservatis quis absolvi potest potestate ordinariâ vel delegatâ? n. 65.

Per talem absolutus est liber ab onere sistendi alteri. n. 67.
 Nisi delegatio facta sit limitatè, & salvo illo onere. ibid.
 A reservatis Superiori non possunt inferiores absolvi directè. n. 70.
 Nisi cum Jure universale, vel particulare, vel ipse Superior concedit. n. 71.
 Uti censetur concedere, cum habens tantum reservata est in necessitate v. g. communicandi, & non potest adire Superiorem. n. 72. V. Si posterius.
 Indirectè autem possunt absolvi præter reservata habentem alia; cum est in simili necessitate. ibid. V. Si prius.
 Etsi habeat quoque censuram reservatam. ibid.
 Item cum penitens accessit bonâ fide; modo tunc non simul habeat censuram reservatam. n. 73.
 Sed in his casibus remanet semper onus sistendi se Superiori, vel ejus Delegato. n. 72. & 73.
 Sufficit tamen, si per se vel per alium sistat. n. 74.
 A Casibus reservatis quando, & quo modo possit Regulares absolvi ordinarius eorum Confessarius. Vide *Confessarius*, *Religiosus*.
 A Casu in sua diœcesi reservato potest quis absolvi per Confessarium alterius diœcesis, ubi non est reservatus. n. 64.
 Modo non ob solam hanc causam eò excurret. ibid.
 Sed & à non reservato sue diœcesis absolvi potest per Confessarium diœcesis, in qua est reservatus. n. 64. V. *Quod si*.
 A Casibus reservatis quomodo, & per quos absolvi possint in itinere Religiosi Societatis n. 64. V. *Aliud*, & n. 71.

A Casibus Pontifici reservatis absolvi directè per Episcopum potest, habens impedimentum perpetuum, vel diuturnum, personaliter adeundi Pontificem. n. 68. Etsi possit adire Legatum, vel delegatum, aut privilegiatum Pontificis. ibid.

Quinam habeantur pro taliter impeditis? n. 69.

Censetur inter hos etiam ille, qui potest adire tantum per litteras vel per procuratorem. n. 69.

Si impeditus nullum ex prædictis adire possit, absolvi potest per quemlibet, etiam simplicem Sacerdotem approbatum. n. 68.

Sed tam per istum, quam per Episcopum cum onere quoad censuram reservatam se sistendi Pontifici, vel habenti ab eo Potestatem. n. 69.

Exceptis aliquor casibus. ibid. in fine.

Casus Papalis superveniente impedimento fit Episcopalis? quo sensu? n. 68.

Subestque tunc etiam potestati Regularium privilegiatorum. ibid.

A casibus inferiori Prelato reservatis possunt impeditos etiam alij absolvere. n. 68.

A casibus & censuris Pontifici reservatis, sed occultis possunt etiam Episcopi per se vel per alium specialiter deputatum absolvere. n. 71.

An & ab occultis Bulla cœna? ibid.

A casibus & censuris reservatis quis & quomodo possit in articulo mortis absolvere. Vide Mors.

Casum reservatum habens si non possit adire Superiorem, & necesse sit v. g. communicare, potest id facere cum sola contritione sine confessione. n. 72. & III. n. 63. & seqq.

Vel inferiori confiteri sola non reservata. n. 72.

Vel confiteri cum illis etiam reservata. ibid.

A quibus, si alia non habet, probabiliter etiam directè absolvi potest. ibid.

Sed in his casibus semper cum onere postea per se vel per alium sistendi se Superiori. ibid.

A Casibus reservatis absolvendi facultatem Superior quandoque simpliciter tenetur negare. n. 334.

Tria ad hoc requiruntur. n. 335.

In plerisque ita potest, & tenetur negare, ut tamen etiam possit dare. n. 336.

Ut ita possit & teneatur negare, requiruntur quinque conditiones. n. 337. & seq.

De quibus debet negans esse moraliter certus. n. 339.

Ab hac obligatione sæpe liberat iusta aliqua causa. n. 340.

In dubio præsumere debet, quòd non teneatur negare. n. 341.

Spèctatis omnibus, rarissimum est, ut teneatur negare. n. 335. & 342.

Sed communiter tenetur dare petenti per se vel per alium. n. 343.

Nec facile datur casus medius, in quo Superior pro libitu possit dare vel negare. n. 344.

I. Itaque tenetur dare, quando non habet iustam causam negandi. n. 343.

Iusta causa non est sola aliorum utilitas? ibid.

An ea sit metus scandali, aut laxanda disciplina? n. 344.

II. Si pœnitens ex manifestatione sua rationabiliter timeat grave damnum, vel nullum speret auxilium. n. 345.

III. Si negatio cedat in grave damnum spiri-

spirituale poenitentis ob ejus passionem, fragilitatem &c. n. 346.

IV. Si poenitens non possit superare horrorem se sistendi Superiori. n. 347.

V. Si obstinatus ad id adduci non possit. n. 348.

Quid cum tali faciendum juxta Ordinat. Gen. Soc. § E.S.U. ? n. 349.

VI. Quando Confessarius prudenter judicat posse & debere dari. n. 350.

Judicio Confessarij hic stare debet Superior Regularis. n. 351.

Uti & secularis. n. 352.

Quid quoad hoc sit in Soc. § E.S.U. statutum ? n. 351.

VII. Si non adsint omnia requisita ad negandum ? n. 352.

VIII. Si de ijs sit dubium. Ibid.

Sub quo peccato, & cui teneatur hic dare Superior facultatem ? Vide Superior.

Casum reservatum habens si nolit manifestari Superiori, an data facultas absolventi ei possit prodesse ? n. 334. 340. & 349.

Quid possit facere, si injuste negetur petita facultas ? n. 356.

Probabile etiam est, quod tunc possit tam secularis, quam regularis ab alio directè & absque onere sistendi absolvi, cum necessitas aliqua urget. n. 357.

Quoad seculares est negativè a probabilior. n. 358.

Affirmativa tamen etiam enta. n. 359. & 365.

Quid sit quoad Regulares ? Vide Religio, Confessarius. Lib. 2.

Caupo.

Caupones non tenentur deferere officium ob periculum in eo peccandi. II. n. 84.

Celebrare.

Celebrare si omittat Sacerdos totà vità qualiter peccet ? III. n. 273.

Satisfacit, si saltem sapiens quàm quater in anno celebret. ibid.

Celebrare quoties teneantur Capellani, & Parochi. Vide Capellanus, Parochus.

Celebrare ex iustitia tenetur, qui stipendium accipit. n. 274.

Satisfacere potest per alium. ibid.

Celebrare an & quomodo quis obligetur vi sua promissionis ab alio acceptata ? ibid.

Celebrare pro accepto stipendio an & quomodo liceat ? n. 275. Vide Stipendium.

In celebrando commissi defectus quinam habendi pro levibus ? n. 276.

Celebrans non tenetur legere Epistolam aut Evangelium cantatum à Ministris. n. 276.

Celebrare obligatus in certo loco graviter peccat, si alibi faciat ? n. 277.

Nihil tamen tenetur restituere. ibid. & n. 278.

Celebrare obligatus in altari privilegiato non satisfacit alibi. n. 277.

Ad restitutionem tamen nec ille tenetur. ibid.

Debet in eo legere Missam de Requiem, nisi tunc sit duplex. ibid.

Celebrare non licet Missam Assumptionis B. V. Nativitatis &c. extra suum diem, aut unam pro alia. n. 278.

Idq; est veniale, nisi iusta causa excuset. ibid.

Qualis esse potest etiam devotio petentis, aut legentis. ibid.

Celebrare an liceat aliam pro Missa, ratione officij aut stipendij debità ? n. 278.

Gg 3

Cele-

Celebrare Missas votivas quibus diebus non liceat? n. 278.
Celebrari potest Missa de Requiem diebus Dominicis & Festis presente funere. n. 278.
Non tamen à pluribus, sed ab uno tantum. ibid.
Celebrare cum berruca an & quomodo liceat vel non liceat? Vide *Berruca*.
Cum vestibus aut vasis sordidis, vel non sacris. Vide *Vestes, Vasa*.
Sine Ministro. Vide *Minister*.
De Libro, Luminaribus, Paramentis, Calice &c. Vide sub propriis titulis.
Celebrare licet non ieiuno ad dandum moribundo sacrum Vi. ticum. n. 309.
Vti & ad vitandum grave scandalum. ibid.
Celebraturus, si conscius sit peccati mortalis, tenetur ex precepto Divino ante confiteri. n. 318.
Si nequeat, debet elicere contritionem. ibid.
Atque ita celebrans ex necessitate & defectu Confessarij, tenetur, quamprimum postea confiteri, vi Tridentini. n. 318.
Hac Tridentini dispositio quomodo olim fuerit intellecta? ibid.
Hodie habenda est pro precepto graviter obligante. n. 319.
Praxis contraria est sub excommunicatione prohibita. ibid.
Quid iuxta alios sit: quamprimum confiteri? n. 320.
Statuitur esse, ut intratriduum fiat confessio; & ultra differre est mort. speciatim confitendum. n. 321.
Hoc precepto non obligatur Sacerdos communicans more laico. n. 322.
Nec malitiosè absq. confessione celebrans: ibid.

Nec memor sub sacrificio peccati in confessione antea obliti. ibid.
An peccans in ipso sacrificio? ibid.
Celebrandi necessitas qua & quanta censetur sufficiens pro predicto precepto? n. 323.
Celebraturus quando censetur non habere copiam Confessarij? n. 324.
Celebrare in morte, absque confessione est unum tantum peccatum, non plura. n. 321.
Etsi Missa per longam v. g. concionem foret interrupta. n. 584.
Celebrans si dicat Credo, vel aliud simile contra Rubricas, etsi ex devotione, agat superstitiosè. n. 422.
Est peccatum Veniale. ibid.
Excusat subinde bona fides. ibid.
 Censura.
Censura nulla incurritur in dubio juris aut facti. V. n. 135.
 Lib. 2.
Censuratus toleratus & non toleratus quis? n. 46.
Non illius, sed istius tantum suspensa est Iurisdicctio, quam habuit. ibid.
A censura peccati non reservata absolvere potest, qui à peccato potest. n. 51.
Censura reservata, vel ab homine lata, non comprehenduntur concessa potestate absolvendj à censuris quibusvis. n. 51.
A Censura contrahenda excusatur transgressor legis, si vel legem, vel saltem censuram ignorat. n. 60.
Modò ignorantia non sit crassa, & supina. ibid.
Censuram aliquam an & quomodo superior regularis possit sibi reservare. n. 62.
A Censuris reservatis absolvere potest in articulo mortis quilibet Sacerdos. n. 66.
 Cen-

Censura quam impediunt, vel non impediunt susceptionem Sacramentorum? n. 66. & 84.

Censura reservata in confessione culpabiliter vel inculpabiliter omissa, an & quomodo tollantur? n. 77. Vide De Censuris.

A censuris absolutio cui, quando, quâ formâ, in foro interno danda sit? Vide Absolutio.

A censuris absolutio in foro externo debet dari juxta formam & ceremonias in quavis Diocesi receptas. n. 84. v. Formulæ.

A censuris absolutio potest in utroque foro dari etiam invito, absenti &c. n. 174. Chirurgia.

Chirurgia censetur ex consuetudine inter servilia. III. n. 263.

Chorea.

Choreas ducere non est ex se illicitum. III. n. 514.

Ducere ex levitate est veniale. ibid.

Quando eas ducere sit mortale? ibid.

Chorea quo modo non sint rusticis prohibenda? n. 1. 54.

Chrisma.

Chrismate uncta non sunt hoc ipso laicis prohibita tangere. III. n. 514.

Jure communi sunt prohibita Clerici. ib. Ciborium.

Ciborium vacuum an etiam laici possint licite nudâ manu tangere? n. 295. & seqq. Cingulum.

Cingulo non benedicto quando liceat uti in Sacrificio. III. n. 284.

Cinguli loco adhiberi potest stola. ibid.

Cingulum amittit suam benedictionem per fractionem, & qualem? ibid.

Circumstantia.

Circumstantia quid sit? I. n. 35.

Quotuplex? ibid.

Circumstantiarum notitia ad confessionem necessaria. n. 36.

Circumstantia Quis quoad personam peccantis explicatur. n. 37.

Circumstantia Quid? involvit multa. n. 38.

Alia quoad rem volitam. n. 39.

Alia quoad personam, circa quam peccatur. n. 40.

Alia quoad effectum peccati. n.

Circumstantia alia explicantur, nimirum Ubi. n. 42.

Quibus Auxiliis. n. 42.

Cur? n. 45.

Quomodo? n. 45.

Quando? 46.

Circumstantia plures possunt in unum actum simul incidere. n. 47.

Circumstantia vel sunt impertinentes, vel speciem mutant, vel solum aggravantes, vel minuentes, vel transcendent, & quid singula? n. 48.

Impertinentes nihil faciunt ad confessionem. n. 78. & III. n. 29.

Mutant speciem sunt necessariò confitende. I. n. 77.

An & quomodo Generales? n. 79.

Circumstantia mutant speciem quomodo discerni possint ab aggravantibus tantum? n. 49.

Circumstantia.	{	Quis? n. 50. & seqq.	} Quando mutet vel non mutet speciem?
		Quid? n. 54. & seqq.	
		Ubi? n. 57.	
		Quib ⁹ auxiliis? n. 63.	
		Cur? n. 67.	
Quomodo? n. 71.	} Quando?		
Quando? n. 73.			

Circumstantia augentes vel minuentes tantum

- tum venialiter non sunt necessario con-*
fitenda. n. 80.
Confitenda autem sunt, si ex veniali fa-
ciant mortale. n. 81. & III, n. 166.
Vel ex mortali faciant veniale aut nul-
lum, n. 82. & III. n. 169.
Circumstantias tantum aggravantes, esse
confitendas, multi affirmant. I. n. 83.
Multi negant. n. 84.
Sed cum variis limitationibus, n. 86.
Recipitur Sententia negativa. n. 86.
Sed limitationes aliorum rejiciuntur. n.
87. & 88.
Nisi ob circumstantiam aggravantem
sit peccatum reservationi, vel censura ob-
noxium. n. 90.
Vel interrogatio Confessarij obliget. n.
91.
Circumstantia rei precepta quandoque spe-
ctat ad substantiam illius. III. n. 390 &
seq.
Unde id cognosci possit? ibid.
Circumstantia inculpabiliter ignorata ni-
hil confert ad bonitatem vel malitiam
moralem. n. 560. v. Nomine.
Lib. 2.
Circumstantia quaenam cadant sub sigillum?
n. 191. & 224. & 231.
Citatio.
Citatio die festo est prohibita, & invalida.
III. n. 267.
Clausula. Lib. 2.
Clausula: Donec volvero; Ad meum be-
neplacitum; Donec revocavero; quid
operetur? n. 55.
Clericus.
Clerici quomodo interesse debeant Proce-
sioni, ut sint liberi à dicendis Litanijs in
diebus Rogationum & S. Marci? III,
n. 418.
Clerico rem ejus propriam auferre, non est
furtum sacrilegum. n. 452.
Clericus suspectam faminam domi habent,
vel cum ea familiariter agens, dat scanda-
lum. n. 498.
Clericis chorea prohibita. n. 514.
Clerici percussio cur sit peccatum contra lu-
sticitiam, & contra Religionem? n. 558,
Lib. 2.
Clericus cur non possit renuntiare privile-
gio canonis? n. 187.
Clericus actum ordinis, quo caret, solemn-
ter exercens, fit irregularis. n. 278.
Celebrans vel confessionem audiens,
cum nondum sit Sacerdos, est de-
gradandus, & curia seculari tradendus,
ibid. v. At vero.
Cogitatio.
Cogitationes de re mala, si quis ijs consensit,
vel delectatus est, sunt confitenda. I. n.
30. & III, n. 165.
Et quo modo? ibid.
Cogitatione mala, etiam brevi rejecta, po-
tuit quis adhuc peccasse. I. n. 31.
Cogitatio vana quid? III. n. 160.
Ejus nomine exprimi in confessione pos-
sunt simul omnes cogitationes superba,
arrogantes, ambitiosa & vana gloria.
ibid.
Cogitationes turpes voluntarie admisse an
sint vel non sint peccatum, pendet ex in-
tentione finis. n. 63.
An cogitatione tantum, vel etiam recogi-
tata quis delectetur, cognosci potest ex tri-
bus Regulis. n. 164.
Cogitationes turpes quomodo confitenda?
n. 165.
Cogitationes quando faciant vel non faci-
ant unum numero peccatum cum opere
externo? n. 569.

Cogitationes prima non possunt esse peccatum. V. n. 55.

Cogitationibus turpibus an interpretativè consentiat, qui ad eas post advertentiam negativè se habet? n. 46.

Ad cogitationis seu cordis peccatum quibus gradibus ascendatur? n. 56.

Cognatio.

Cognatio alia est spiritualis, alia legalis, vel carnalis. I. n. 51.

Differunt inter se specie. ibid.

Diversi singularum gradus specie non differunt. ibid.

Cognatio spiritualis oritur alia ex Baptismo, alia ex Confirmatione. n. 51.

Non differunt inter se specie. ibid.

Ad quas personas se extendant? ibid.

Cognatio spiritualis non oritur ex Sacramento Penitentia. n. 51.

Cognatio carnalis & Affinitas specie inter se non differunt. n. 51.

Gradus ejus sunt omnes ejusdem speciei ibid. & III. n. 42.

Collatio.

Collatio pomeridiana an præter vespertinam sit die Jejunii permessa? Et qua quantitas illius? III. n. 524.

Collatio vespertina die Jejunii. Vide Jejunium.

Commisio.

Commissionis peccatum in causâ volitum non fit tunc, cum commissio re ipsa fit, sed non liberè. V. n. 74.

An sit in confessione postea exprimendum? n. 75.

Communitas. Lib. 2.

De communitate ex sola confessione dicere, ubi vigere hæc & hæc peccata, an & quomodo sit illicitum? n. 227.

Communitati nullam superiorem recogno-

scenti competit potestas necessaria & sufficiens ad se, & sua defendenda. n. 304.

Communio.

Communione die peccare non mutat speciem. I. n. 74.

Communione capaces sunt pueri, si sint confessionis. III. n. 18. & 310.

Ad communionem non obligamur diebus festis. n. 258.

Communio an possit alicui ministrari non accensis luminaribus? n. 288.

Ad communionem qua sit necessaria dispositio Animæ? n. 306.

Quanam corporis? n. 308.

Communicans cum peccato mort. inculpabiliter ignorato nihil peccat; ibid.

Imo ex probabiliori justificatur. ibid.

Communione sacram sumere scienter cum mortali est mortale contra Præceptum Dei. n. 306.

Tanto gravius, quò sunt plura. ibid.

Communione debet præmitti à conscio peccati mort. confessio, & quidem probabilis ex præcepto divino. n. 306.

Si fieri nequeat, præmittenda est contritio. ibid.

An communicare possit sine novâ confessione memor peccati mort. inculpabiliter antea omisso. n. 307.

Ad communionem paschalem obligat præceptum Ecclesie sub mort. n. 310.

Obligat omnes fideles septenni majores, & Mysterium hoc satis intelligentes. ibid.

Communio paschalis debet peragi in Parochia. n. 310.

An die festivo inter Missam? n. 258.

Intra quantum temporis spatium? & quis hoc possit ampliare? n. 310.

Non potest ei satisfieri per communionem indignam. ibid.

Hh

Com-

Communioni paschali tempus prescriptum est non ad extinguendam, sed ad non differendam obligationem. n. 310.

Communionem paschali tempore qui non potest, debet ante, vel post peragere. ibid.

Pluribus annis qui omisit, satisfacit postea per unam. Vide n. 21.

Ad communionem obligat quandoque etiam preceptum divinum. n. 310.

Maximè in articulo mortis. n. 311.

Vnde nec Reis est neganda. n. 313.

An ei satisfiat per communionem paulo ante mortis articulum peractam? n. 312.

Communicare ex vana gloria est veniale. n. 314.

Communicare cum peccato veniali habituali non est novum peccatum. n. 315.

Sub communionem ipsa commissum veniale an habeat novam specialem malitiam? n. 316.

Post communionem statim tractare profana, quale sit peccatum? n. 317.

Communionem aditurus debet sub mortali esse jejunus, jejunio naturali. n. 308.

In quo id consistat? Et quando incipiat? ibid.

Dubitans de suo jejunio an possit communicare? ibid. & V. n. 144.

Communicare ex quibus causis possit etiam non jejunus? III. n. 309.

Quoties ager per modum Viatici? ibid.

Vel etiam ex sola devotione? ibid.

Communionis die nudipedem incedere si pro illicito habeatur, est superstitiosum. n. 422.

Lib. 2.

Communionis omisio an pro poenitentia sacramentali possit injungi? n. 114.

Communio frequens optimum medium ad emendandam vitam. n. 154.

Quare sepe non juvet? ibid.

Compenfatio.

Compenfationem facere nequit, cui datur infimum, sed adhuc justum salarium. III. n. 455.

Quid si detur infimo minus? n. 456.

Vel prater illud aliqua accidentia? n. 457.

Compenfatio fieri non potest, si opera salario majora prestentur gratuito. n. 457.

Nec in dubio, an salarium sit infimo justo minus. n. 461.

An Et quomodo fieri possit, si certum sit, esse minus. ibid.

Vide Salarium.

Complex.

Complex non est in confessione manifestandus, si sine eo possit peccatum satis exprimi. III. n. 46.

Sine complicitis manifestatione quomodo peccatum exprimi possit? n. 42.

Sine complicitis manifestatione si peccatum non possit exprimi, est juxta aliquos omitendum. n. 43.

Rectius dicitur adendum esse confessarium, cui non sit notus complex. n. 44.

Et si adiri non possit, posse Et debere peccatum exprimi cum complice. ib. & n. 107.

Respondetur ad fundamentum contrarium. n. 45.

Lib. 2.

Complex unus an Et quando possit interrogari de peccato, ex sola alterius confessione cognito. n. 104. & 249.

Cui magis credendum. ibid.

Complicitis unius peccatum, ex sola alterius confessione notum, non potest revelare confessarius. n. 230.

Ne quidem cum licentia istius. ibid. v. Imò ut.

Cont-

- Complex unus raro utiliter corrigitur à confessario alterius, ibid. v. Quia. & III. n. 46. Vide Sigilli materia.*
- Ex complicibus uni si confessarius indicet, alterum esse vel non esse confessum suum peccatum, est contra sigillum. n. 238.*
- Concio, Concionator.
- Concioni sacra immiscere multos jocos est abusus gravis. III. n. 196.*
- Concio an in propria Parochia audienda? n. 248.*
- An audienda diebus Dominicis & Festis? n. 258.*
- Concionari quando, & quoties teneatur Parochus per se vel per alium? n. 494. Vide Parochus.*
- Concionatores qui excusentur à quadragesimali jejuniis? n. 523.*
- Ipsa die concionis & pridie sunt universim excusati. ibid.*
- Concionem hæreticam legere, qualiter sit prohibitum? n. 536.*
- Lib. 2.
- Concionari Regulares non possunt in alieno templo, invito ejus Rectore. n. 45.*
- In concione hæresin docens monendus est à confessario. & si non sit spes fructus. n. 138.*
- Concionari de auditis in confessione an, ubi & quomodo liceat? n. 249.*
- Concubinarius.
- Concubinarius notorius juxta aliquos non potest absolvi. II. n. 99.*
- Contrarium est verius. n. 106.*
- Lib. 2.
- An ante dimissam concubinam possit absolvi? n. 106.*
- Confessarius.
- Confessarius non contrahit cum pœnitente cognationem spirituales. I. n. 51.*
- Confessarius deligendus est considerare. n. 116.*
- Non tamen ex precepto optimus. III. n. 50.*
- Non familiaris, aut complex. I. n. 53.*
- Quo modo sit observandus? n. 116.*
- De facili non est mutandus. n. 117.*
- Sed nec inordinate ei adhaerendum. n. 118.*
- Vide Pœnitens.
- Confessarium imperitum studio querere est peccatum, & periculosum. n. 116.*
- Confessarium alium atque alium adire ad audiendum placentia est damnosum, & saepe frustraneum. n. 119.*
- Ob alias justas causas non est illicitum. n. 120.*
- Confessarius quomodo errare possit in excusando pœnitente ad amorem Dei super omnia. II. n. 104.*
- Confessarij est judicare de proposito emendationis, ut absolvere possit, non de emendatione. n. 104.*
- Confessarius non debet recidivos hic & nunc bene dispositos sine absolutione dimittere. n. 107.*
- Nisi ipsi consentiant. n. 112.*
- Vide Absolutio.
- An absque eorum consensu ex aliâ causa? n. 113.*
- Confessarius non rectè exigit à pœnitente specialem promissionem, aut Juramentum de vitando aliquo peccato. n. 116.*
- Nisi in casu valde raro. n. 117.*
- Vel nisi peccatum sit Republicæ damnosum & tunc in foro externo tantum. ibid.*
- Confessarius ad qua possit vel non possit obligare pœnitentem. n. 116.*
- Confessarius quando non possit dicere, sibi hunc vel illum esse confessum. III. n. 30.*
- Confessarius circa qua habeat Ius interrogandi pœnitentem? n. 34.*
- Hb 2
- Con-

- Confessarius peccat, si sine justa causa permittit manifestari complicem.* n. 46.
Multo magis si ipse de eo interrogat. n. 47.
Uti & si permittit à penitente accusari alios. ibid. & n. 41.
Confessarium inter & penitentem familiaritas nimia est utrique periculosa. n. 53.
Confessarius non terreat penitentem. n. 53.
Reprehensiones differat ad finem confessionis. ibid.
Confessarius ob suum vel penitentis periculum potest enim absolvere confessione non integrè facta. n. 61.
Confessarius potest & debet reticere peccatum, quod salvo sigillo non potest ipse confiteri. n. 61.
Confessarius in concursu penitentium quomodo se gerere debeat? n. 62.
Confessarius quomodo sit instar iudicis Arbitrarii? n. 89. & seq.
Confessarius est verus & legitimus penitentis iudex. n. 91.
Confessarius non habet ius interrogandi de consuetudine juxta aliquos; sed contrarium est tenendum. n. 178.
Confessarius interrogatus de peccato penitentis potest cum aquivocatione negare, se id scire. n. 220.
Confessarius potest tempus communionis paschalis ampliare. n. 310.
Confessarius in mortali absolvens aliquem, peccat mortaliter. 326.
An & audiendo tantum confessionem sine absolutione? n. 340.
Plures successivè & absque interruptione absolvens vel audiens unum tantum committit peccatum. n. 326. 340. & 385
Uti & si unà formà plures absolvat. ibid.
Quomodo tale peccatum sit confitendum? n. 595
Ex pluribus ejus malitijs an & quomodo unam separatim ab altera confiteri liceat. n. 597. & 599.
Confessarijs incumbit scire, quæ materia sit pravus vel levis. n. 350.
Confessarius rectè facit, si modica furantibus injungit semper aliquam restitutionem. n. 450.
Confessarius non potest dispensare, sed tantum declarare. n. 523.
Confessarius non facile debet penitentem inducere ad iterandam confessionem generalem. n. 606.
Confessarius penitentiam à se injunctam potest mutare absque novâ confessione, non item injunctam ab alio. IV. n. 10.
Confessarii unde judicare possint & soleant de gravitate & levitate peccatorum. V. n. 36. v. Igitur.
Confessarius an & quando possit consultari respondere secundum propriam vel alienam probabilem sententiam? n. 115.
Confessarius quivis potest sequi probabilem penitentis opinionem. n. 116.
Et post auditam confessionem tenetur sequi. Lib. 2. n. 132.
Et si ipse evidenter sciat esse falsam. n. 116. & Lib. 2. n. 133.
Quomodo fieri id possit? n. 117.
An idem facere possit aut debeat circa essentialia Sacramenti? Lib. 2. n. 133.
Quæ hîc sit differentia inter eum, qui tenetur, & qui non tenetur audire confitentem. Lib. 2. n. 133.
 Lib. 2.
Confessarius quid sit? n. 1.
Totum ejus munus reduci potest ad quatuor capita. ibid.

Confessarii qualitates precipua, qua? n. 2.
 Confessarii munus est periculosum, & requirit magnam probitatem. n. 3.
 Confessarius etiam ordinarius deferendus est, si videatur Sacramentum administraturus cum peccato. n. 8.
 An Confessarius cum vel sine suo peccato sit administraturus Sacramentum, non multum a poenitente inquirendum. n. 10.
 Confessarii munus suscipiens sine sufficiente scientia peccat mort. n. 11.
 Confessarius gerit officium Iudicis, Medici, & Doctoris, habetque triplicem scientiam opus. n. 12. & 78.
 Confessarius quid scire debeat qua Iudex? n. 13.
 In dubijs quid agere possit & debeat? ibid.
 Non tenetur de singulis peccatis judicare, an sint vel non sine mortalia. ibid.
 Sufficit judicare de poenitente, an sit vel non sit peccator gravis. ibid. & n. 92.
 Confessarius quid qua Medicus, & Doctor scire debeat? n. 14.
 Confessarius non tenetur omnia se solo scire, sed sufficit posse dubitare, & alios consulere. n. 15.
 Ad Confessarii munus quis censeatur satis doctus? n. 16.
 Mediocriter docti plerumque sunt aptiores doctissimis. ibid.
 Dubius de sufficientia doctrina potest acquiescere Iudicio Superioris, sed docti & prudentis. n. 17.
 Confessarius quilibet est satis doctus pro articulo mortis. ibid.
 Confessario Prudentia maxime est necessaria. n. 18.
 Ut non interroget poenitentem nisi de peccatis. n. 19.

Nec nisi de consuetis pro ratione aetatis, vel status sui. n. 20.
 De carnalibus cautissimae; & verbis, quam potest, honestissimis. n. 21.
 Nec plura quam precise necesse est ad numerum & speciem peccati intelligendam. ibid. & V. n. 218.
 Confessarii prudentia est, in audiendis Confessionibus nullo signo prodere suos affectus. n. 22.
 Non esse precipitem in obligando, vel liberando poenitente. n. 23.
 Confessarius quomodo debeat poenitenti credere? n. 24.
 Confessario etiam est necessaria Mansuetudo; & in quo hac consistat? n. 25.
 Item Patientia. n. 26.
 Et Charitas. n. 27.
 Confessarius debet erga poenitentem se gerere, ut Mater & Pater erga filium. n. 27.
 Confessarii Potestas praeter Sacerdotalem Ordinem involvit Approbationem & Jurisdictionem. n. 28.
 Confessarii Approbatio & Jurisdictio, Vide suis locis.
 Confessarius Religiosus praeter approbationem Episcopi indiget deputatione sui Superioris. n. 36.
 Confessarius ordinarius potest absolvere a peccato, de quo est dubium, an sit reservatum. n. 58.
 Non item a reservato, si dubitet, an in illud habeat potestatem. ibid.
 Confessarius scire debet casus in loco suo reservados. n. 63.
 Confessarii copiam non habere quoad reservata quando quis censeatur? n. 71.
 Confessarius tenetur quandoque loco poenitentis petere facultatem absolvendi illum a reservatis. n. 74.

Quomodo debeat potere? ibid. § n. 75.
 Confessario petenti facultatem absolvendi à reservatis, quando & quomodo obligetur dare Superior? n. 74. v. Tenetur.
 Confessario ordinario Regularium, si petat facultatem eos à reservatis absolvendi, & judicet esse dandam, Superior tenetur dare. n. 74. v. Superior.
 Et quoties injuste negat, potest Confessarius directe & sine onere sistendi absolvere. ibid.
 An etiam alicui alteri Confessario facultatem petenti dare teneatur. ibid. v. Quia.
 Confessarius an vi generatim petita & impetrata facultatis absolvendi à reservatis possit etiam ipse absolvi? n. 76.
 Confessarius an impetratâ facultate possit etiam absolvere à reservatis, qua interea & in confidentiam sunt commissa? n. 75.
 Confessarius quomodo se gerere debeat cum habente censuram reservatam vel non reservatam? n. 84. Vide Casus reservatus.
 Confessarius graviter peccat, si jam confessum non absolvat, cum ex probabili licite potest. n. 87. 187. & 132.
 Confessarius debet omnia mortalia percipere, non tamen illorum, sed tantum status penitentis meminisse. n. 88.
 Denon satis perceptis tenetur interrogare, vel in fine, vel statim. ibid.
 Non omnibus, vel etiam nullo peccato distinctè percepto, potest quidem adhuc valide absolvere. n. 89.
 Sed graviter peccat, nisi necessitas aliqua excuset. n. 91.
 Uti & si se tali periculo voluntariò exponat. ibid.
 Confessarius quid agere possit & debeat cum penitente, quem ob linguam peregrinam

vel viciatam non satis intelligit. n. 91. v. Si denique.
 Confessarius an & quomodo debeat inter mortalia & venialia discernere? n. 92.
 Confessarius tenetur curare, ut confessio mortalium fiat integrè. n. 101.
 Confessarius si videat penitentem, etiam inculpabiliter omittere determinatum peccatum mortale, vel ejus speciem, aut numerum, tenetur de eo interrogare, si potest. n. 101.
 Et quidem sub peccato gravi. ibid.
 Maxime si penitens videatur habere adhuc ad id vigentem affectum. n. 102.
 Vel peccatum ejusmodi sit, aliis damnosum. ibid.
 Non item si videatur inculpabiliter omittere peccatum aliquod indeterminate. n. 101.
 Vel interrogatio sit cessura alicui in grave damnum. 102. v. Dixi.
 Confessarius tenetur interrogare cum, qui inculpabiliter omittere videtur aliquod necessarium. n. 102.
 Item qui debite se non preparavit. ibid. & n. 103. v. Qui autem.
 Vel non scit se sufficienter preparare, ut rudes. ibid.
 Vel non potest satis intelligibiliter eloqui. ibid.
 Confessarius an & quomodo interrogare penitentem possit de peccato ex solâ complicitis confessione noto? Vide Complex.
 Confessarij est audire, & penitentis confiteri; quo sensu verum sit? n. 101. in fine.
 Confessarius tenetur penitentem excitare ad dolorem de peccatis, si videatur eo carere. n. 105.
 Quomodo hic agendum cum pueris & puel-

P. Stoiz

Tribunal
Poenitentia
Eni
114

- puellis, cum rudibus & induratis? ibid.
- Confessarius debet, si potest, pœnitentem ad absolutionem disponere. n. 107.
- Rite disposito absolutionem non negare. ibid.
- Differre invito, etsi quandoque possit, non est facile faciendum. ibid.
- Confessarius tenetur confessio pœnitentiam iungere. n. 110.
- Qualem & quantum? Vide Pœnitentia.
- An mortale vel veniale sit eam omittere? ibid.
- In quibus casibus licet possit omitti. n. 110.
- Confessarius non facile debet omittere Orationem: Passio Domini Nostræ &c. Vide Oratione, Pœnitentia.
- Confessarius quid cum pestiferis observare possit & debeat? n. 124. & seq.
- Confessario quid agendum cum ignorantibus res Fidei, vel alias necessarias, culpabiliter vel inculpabiliter? n. 126.
- Confessarius etsi sit iudex, Medicus, & Superior pœnitentis, multum tamen ab ijs differt. n. 134.
- Confessarij est non tantum absolvere, sed etiam sanare. n. 135.
- Per varia Remedia. n. 136.
- Per varia Exempla. n. 137.
- Per varias Sententias sacras. n. 144. & seqq.
- Per varias Industrias piæ. n. 154. & seq.
- Non tantum pro capacioribus. n. 156.
- Sed etiam pro minus capacibus. n. 157.
- Confessarius non debet agere ferre, suos pœnitentes quandoque confiteri aliis. numer. 155.
- Confessarius quomodo in curando pœnitente debeat procedere? n. 172.
- Pro Confessario praxis agendi cum diversis pœnitentibus. n. 173.
- Confessarijs valde est utile, ut post auditas confessiones seipso examinent, an & quid in ijs errarint. n. 174.
- Confessarij errores in audiendis confessionibus possunt esse triplicis generis. n. 174. v. Pollunt.
- Quid faciendum, si non absolvit à censura, à qua potuit & debuit? n. 175.
- Si non absolvit à peccatis, à quibus potuit & debuit? ibid. v. Aliud.
- Si absolvit à peccatis, à quibus non potuit? ibid. v. Alteruter.
- Quid si absolutionem omissam non possit supplere sine gravi incommodo? n. 176.
- Quid quoad hoc apud moribundum? n. 177.
- Confessarius per errorem positivè obligans aut deobligans pœnitentem in materia restitutionis, tenetur ex iustitia monere illum, vel ipse damnum compensare. n. 178.
- Quid si negativè tantum se habendo movit pœnitentem ad alterutrum? ibid. v. At verò.
- Tenetur tunc ex charitate monere pœnitentem. n. 179.
- Non tamen ex iustitia. ibid. v. An autem.
- Quomodo in hoc differat confessarius à iudice & Governatore? ibid. v. Debet. A Medico? ibid. & II. 107.
- Item à Pralato, Patre familias & Domino? n. 179. v. simile.
- Confessarius si erret quoad integritatem audita confessionis, regulariter non tenetur de eo monere pœnitentem. n. 180.
- Etiamsi positivè & culpabiliter erraverit. ibid. v. At verò.
- Multo minus si erravit tantum negativè. n. 181.

- Nisi in sequenti confessione, ibid. v. An autem.*
Vel nisi dixerit occasionem, qua vitanda est, non esse vitandam. n. 180. v. Dico.
Confessarius de errore suo circa contenta sub sigillo non potest poenitentem sine eius licentia monere extra confessionem. n. 182.
Potest de errore suo circa absolutionem. ibid. v. Quando.
Confessarius ad nihil ultra tenetur, si licentiam, quam petit, poenitens neget. n. 182. v. Securus.
Confessarii duo unius poenitentis non possunt inter se loqui de eius peccatis. n. 193. v. Unde.
Confessarius potest in sequenti confessione cum poenitente agere de peccatis praecedentis. n. 195.
Confessarius non debet acceptare licentiam revelandi sigilli, datam ab aliquo ex iussu aliorum. n. 197. in fine.
Confessarius non obligatur sigillo, si quis sponte sic confitetur, ut alii quoque audiant. n. 218.
Confessario quid agendum cum poenitente, qui peccatum, quod confitetur, adhuc vult committere? n. 229.
Confessarius raro corrigit utiliter unum complicem ex confessione alterius. n. 230. v. Quia, & III. n. 46.
Confessarius quid debeat & possit respondere, si interrogetur, an poenitentem absolverit? n. 234. v. Interrogatus.
Confessarius si publicum peccatorem non absolvit, potest ei publice petenti v. g. Eucharistiam, salvo sigillo, negare. n. 234.
Confessarius quibus possit vel non possit negare schedam confessionis? Vide Confessio.
Confessarius frangit sigillum, si uni ex complicibus indicet, alterum esse, vel non esse suum peccatum confessum. n. 238.
Confessarius ex suis poenitentibus unum pra alijs laudans an frangat sigillum? n. 240.
Confessarius an licitè testetur, ex suis poenitentibus defunctum nunquam peccasse mortaliter? n. 240. v. Et lic
Confessarii iudicio de danda facultate absolvendi à reservatis an Superior stare debeat? n. 250.
Confessarius quisnam pro viro pio & docto habendus? n. 351.
Confessarius non potest vitare periculum mortis, si inde peccatum ipsi confessum, vel poenitenti vel alijs innotescat. n. 251.
Etiamsi esse sibi conscius peccati mortalis. ibid. v. Quodsi.
Contrarium aliqui docent. n. 253.
Refutantur ibid. v. sed hæc.
Confessarius quo sensu nihil minus sciat, quam quod ex confessione scit? n. 257.
Confessarius quomodo respondere debeat, de peccato poenitentis, interroganti novo? n. 265.
De alijs interrogatus nunquam potest us constringi, ut non semper possit dicere, se nihil de ijs scire. n. 267.
Etiamsi iuratus & contra iuramentum. n. 166. & 267.
Quibus modis id fieri possit? n. 269. & seqq.
Sufficit velle in genere respondere, sicut juxta aliquem ex istis modis potest. n. 275. v. Addo.
Confessarius Sigillifragus. Lib. 2.
Confessario Regis ob fractum sigillum lingua à tergo extracta. n. 276.
Confessarius Sigillifragus deponi, & ignominiose

P. Stoiz

Tribunal

Poenitentia

Erit

Erit

- miniosè totà vità olim peregrinari debu-
it. *ibid.* v. in iure.
Hodie deponi & in arctum monasterium
ad perpetuam pœnitentiam detrudi de-
bet. *ibid.*
Hac pœna non est lata, sed ferenda sen-
tentia. *ibid.* v. Pœna.
Confessarius sigillifragus non fit irregularis.
n. 276. v. Nonnulli.
Nec inhabilis ad testimonium. *ibid.*
Confessarius sigillifragus, ut pœnam ordi-
nariam incurrat, debet
I. esse sacerdos. n. 277.
II. detexisse alicujus peccatum. *ibid.* v.
Ut Sit,
III. per revelationem strictè sumptam,
ibid. v. Ut peccatum.
IV. presumptuosè. *ibid.* v. Ut peccatum.
V. ex confessione sibi factà notum. *ibid.*
v. Ut Sacerdos.
Confessarius sigillifragus ut ad pœnam or-
dinariam damnari possit, debent de eo
tria constare. n. 279.
A quo & quomodo probari debeant aut
possint? Vide Probatio.
Contra Sigillifragum an sine licentia pœ-
nitentis possit judicialiter procedi, si sit
fama publica de revelato certo certi ho-
minis peccato? n. 282.
Proponitur ratio dubitandi. *ibid.* v. Ra-
tio.
Ea convictus P. Gobat amplexus est ne-
gativam. n. 283.
Concessit tamen procedi posse, si fama
sit de incerto tantum peccato revelato.
ibid. v. Quod si.
Impugnatur opinio illa negativa. n. 284.
I. quia sicut potestas legislativa Ecclesie,
ita & coactiva est independentis à volun-
tate subditorum. *ibid.*
II. quia alioquin notoria violatio sigilli sa-
pe deberet relinqui impunita. n. 285.
III. & defunctorum confessiones possent
impunè revelari. n. 286.
IV. & violatio sigilli esset prorsus para-
doxum delictum. *ibid.*
V. quia hac opinio aperit viam frangen-
di sigilli cum magno scandalo & damno.
n. 287.
Et legem de servando sigillo reddit ir-
rigitam. *ibid.*
Sententia contraria statuitur. n. 288.
I. quia P. Gobat probabile censet, nemi-
nem præter confessarium obligari sigillo.
n. 289.
II. quia per verba generalia, per qua hic
omnia agi possunt, juxta multos probabi-
liter non violatur sigillum. n. 290.
III. quia non est contra sigillum, quod ad
servandum sigillum est ordinatum. n. 291.
IV. quia hujusmodi potestatem exigite
perfectè ordinatum Ecclesie Regimen.
n. 293.
Unde meritiò censetur Christus eam de-
disse Ecclesie. n. 300.
Ad processum licentia pœnitentis non est
necessaria. n. 292.
Quid sit hic de ment. DD. n. 294.
Allata dubitandi ratio solvitur quadru-
plici responso. n. 295. & seq.
Quod confirmatur. n. 312. v. Patet II.
Pro Negativa afferuntur adhuc alie tres
Rationes. n. 297.
Respondetur ad illas. n. 298. & seqq.
De hac controversia quid P. Gobat in ul-
tima editione Quinarii sui senserit &
scripserit? n. 301.
Fundat se in hoc, quod Christus volue-
rit obligationem sigilli esse talem, ut eo
salvo non possit contra ejus supra dictum
viola-

violantem sine licentiâ penitentis procedi. n. 302.

Confirmat auctoritate Vicarij Archiepiscopalis Mediolani. ibid.

Everitur fundamentum illud quatuor rationibus. n. 303. & seqq.

Neque ei auctoritatem Vicarij favere ostenditur. n. 313. & seqq.

Tota hæc Quæstio non est nova, sed tantum ratio & decisio Adversarij. n. 316.

Responsiones adversarij ad offensiva nostra argumenta sunt inefficaces. n. 319. & seqq.

Responsiones ejusdem ad defensiva nostra argumenta ostenduntur esse infirma. n. 322. & seqq.

Confessarius cum publicè dixit quid ex confessione, potest fateri se dixisse, & quomodo. n. 309.

Quandoque tenetur fateri, ex sola confessione se novisse, quod dixit. n. 310.

Confessarius Scrupulosi.

Confessarius observet remedia scrupulorum. V. n. 212.

Attendat, an penitens sit verè scrupulosus? qualis? & ex quibus causis? ibid.

Caveat sibi ab impatientia. n. 213.

Quomodo respondendum sit scrupuloso? n. 214.

Non permittat, scrupulos sibi sapius judicari. n. 215. & 216.

Non permittat repeti confessiones sine evidenti necessitate. n. 216.

Jubeat subinde non absolutum communicare eum, qui solos scrupulos confessus est. n. 217.

In meliorem partem interpretetur dubia scrupulosi, & quomodo? n. 218.

Non urgeat interrogationibus. ibid.

Quandoque dicat, se Deo pro eo responsum, si obtemperet. n. 219.

Inducat eum ad obedientiam cecam. n. 220.

Oret Deum pro eo. n. 221.

Confessarius quomodo agere debeat cum scrupuloso laxo? n. 222.

Nihil succedet sine sancti spiritus gratiâ. n. 224.

Confessio.

Confessionis materia remota & proxima, necessaria & sufficiens, qua? I. n. 22. & à n. 77.

Confessionis materia an sint, & quomodo, imperfectiones? 26. & seqq.

An & tentationes? n. 29.

An qua manifestant statum penitentis? n. 28.

An circumstantia? Vide Circumstantia.

In confessione exprimendus est etiam numerus peccatorum. n. 92. Vide Numerus.

Confessionem ex scripto facere est utile, & consultum. n. 111.

Sed bene legibili. n. 114.

Non tamen necessarium, etiam illi, qui est labilis memoria. n. 112.

Nec in periculo omittendi unum vel alterum peccatum. n. 115.

Nisi aliquando per accidens. n. 113.

In confessione exprimi debent omnia commissa mortalia. II. n. 44. Vide Integritas.

Ad confessionem necessarius est dolor & contritio. Vide Contritio, Dolor.

Necessarium quoque est propositum vitandi peccata, Vide Propositum.

Confessio an possit esse valida & informis? n. 129.

P. Stoiz

Tribunal

Pœnitentiæ

Eni

114.

- De confessione quare in *Vitis SS.* antiquorum rara fiat mentio? III. n. 10.
- Confessio est necessaria ex precepto divino. n. 10.
- Quod obligat tantum reos peccati mortalis, intra vel post baptismum commissi. n. 11.
- Et quidem omnes. n. 15.
- Etiam pueros septennio minores. n. 16.
- Uti & perfectè jam contritos. n. 26.
- Obligat in articulo mortis. n. 12.
- Et quidem sapius, si eo articulo durante sapius mortaliter peccetur. *ibid.*
- Cum eodem tamen etiam expirat hæc obligatio. *ibid.*
- Prævidens impedimentum tenetur anticipare.
- Obligat quoque extra articulum mortis. n. 13.
- Etiæ tunc satisfieri potest per confessionem annuam ab Ecclesia præscriptam. n. 14.
- Confessio est etiam necessaria ex precepto Ecclesiastico. n. 17.
- Obligat tantum fideles mortalis peccati confitios. n. 18.
- Septennio majores. *ibid.*
- Saltem semel in anno. n. 19.
- Quâ parte anni? & quomodo annus computandus? n. 19.
- Confessio annua debet anticipari, si prævidetur impedienda. n. 20.
- Omissa uno anno debet sequenti suppleri. n. 21.
- Et quidem quamprimum commode potest. *ibid.*
- Tunc autem tam pro isto quàm pro prioro anno, aut pluribus potest per unam confessionem ei satisfieri. *ibid.*
- Confessionis annue præcepto non satisficit per confessionem voluntariè invalidam. n. 22.
- Nec per confessionem venialium tantum. n. 19.
- Unde Lapsus postea in mortale, tenetur iterum confiteri. *ibid.*
- Confessionis scheda danda est etiam non absolutis. n. 22. & Lib. 2. n. 235.
- Et publicis peccatoribus. Lib. 2. n. 135. v. Dando.
- Nisi simulent tantum se confiteri. Lib. 2. n. 220. & 235. v. Quodsi.
- Confessio annua faciendâ proprio parochi, & quis ille? n. 23.
- An valeat sine licentiâ proprii Parochi facta alteri? n. 23.
- Confessio est multiplex. n. 24.
- Confessionis Sacramentalis definitio. n. 25.
- Ejusdem accurata explicatio? *ibid.*
- Qua non sit Sacramentalis? *ibid.*
- Confessio laico aut non habenti jurisdictionem facta an pariat obligationem sigilli? n. 25.
- Ad confessionem quando indirectè obligemur? n. 35.
- Confessionis qualitates sedecim enumerantur. n. 27.
- Quarum tres sunt necessaria, reliquæ nullo. *ibid.* v. Non sunt.
- Confessio itaque debet esse I. Simplex. n. 28.
- Vtendo nomine proprio & specifico cuiusvis peccati. *ibid.*
- Omittendo narrationes historicas. n. 29.
- Peccata solo numero diversa, uno speciei suæ nomine complectendo. *ibid.*
- II. Humilis, agnoscendo se miserum peccatorem. n. 30.
- Flexis genibus & aperto capite, nisi iusta causa subsit. *ibid.*
- Absque iactantia, ostentatione, hypocrisis. *ibid.*

III. Pura, cum intentione bona. n. 31.
 Facta ob finem mort. malum, est invalida, ibid.
 Ob finem venialiter malum, valet, sed est illicita. ibid.
 IV. Fidelis seu verax. n. 32.
 Mentiri in confessione est pro ratione materiae mortale vel veniale. ibid.
 Mortale est, mentiendo aliquid grave omittere, vel addere, vel certum pro dubio dicere. n. 32.
 Nisi iusta causa adsit, reticendi aliquid grave. n. 33.
 Mentiri circa impertinentia, vel circa veniale, non est mortale. ibid.
 Nisi veniale sit integra materia confessionis. ibid.
 V. Frequens, saepius confitendo. n. 35.
 Vel peccata iam rite confessâ iteratò confitendo. n. 36.
 Utrumque est confitii tantum, non Praecepti. ibid.
 Posterius est quidem utile. n. 37.
 Sed quandoque non expedit. n. 38.
 VI. Nuda, peccatum ita aperiendo, ut rectè intelligi possit. n. 39.
 Absolutè, & non hypotheticè de eo se accusando. n. 40.
 VII. Discreta, non ladendo famam aliam. n. 41.
 Nec manifestando complicem, nisi sit necesse. n. 46. Vide Complex.
 Faciendo brevem, & quomodo breviam possit. n. 48.
 Exprimendo peccata, maximè carnalia verbis honestis. n. 49.
 Eligendo confessarium, bonâ fide pro sufficienti habitum. n. 50.
 Non frangendo sigillum per sui peccatâ confessionem. n. 61.

VIII. Libens, volendo recipere Sacramentum. n. 51.
 Non cogente metu, aut importunis precibus. ibid.
 Ultrò peccata sua proferendo. ibid.
 Ex metu vel ad preces, aut interrogatorem facta valet, sed est periculo nullitatis obnoxia, ibid.
 IX. Verecunda, erubescendo ob peccata, sed nullum mortale reticendo. n. 51. & 75.
 X. Integra, materialiter, vel saltem formaliter; & quidem necessario. n. 54. Vide Integritas.
 XI. Secreta, coram solo sacerdote, alijs non audientibus. n. 76.
 XII. Lacrimabilis, internè camen potius, quam externè. n. 84.
 XIII. Accelerata, non diu eam differendo. n. 85.
 XIV. Fortis, superando pudorem ab integrâ confessione abstrahentem. n. 86.
 XV. Accusans, sua non aliorum peccata manifestando. n. 86.
 Sibi ea, non alijs imputando. ibid.
 Nec ea falsò excusando. ibid.
 XVI. Parère parata, amplectendo praescripta Confessarij. n. 88.
 Confessionem possumus, sed non tenemur facere per Interpretem nisi in raro casu. n. 77.
 Idem est de Confessione publicâ. n. 76. & 78.
 Hanc tamen sine justâ causâ facere est illicitum. n. 79.
 Confessionem non tenemur per scripturam facere, nisi singularis necessitas cogat. n. 81.
 Possumus tamen per eam ex justâ causâ facere. n. 82.

Quo-

- Quomodo, ut saluum sit Clementis VIII. Decretum?* ibid.
- Confessio ex consuetudine Ecclesia debet, si potest, fieri ore tenus & verbis.* n. 83.
- Ex iusta causa potest fieri etiam alijs signis & nutibus.* ibid.
- Confessionis faciendae praxis.* n. 95. & 96.
- Confessio quinque modis fit sacrilega.* n. 343.
- Confessio sacrilega quomodo repetenda?* n. 344.
- In confessione siquid bona fide omissum quomodo supplendum?* ibid.
- Confessionem alterius legere, quale peccatum?* n. 439.
- Legens ad quale teneatur secretum?* ibid.
- Et si id violet, quid peccet.* ibid.
- Confessio generalis non facile frequentanda.* n. 606.
- Est periculosa assuetis peccare carnaliter.* ibid. & 38.
- Confessio generalis alia est necessitatis, & ex quibus causis?* n. 607.
- Alia libertatis, & quinam eius fines & fructus?* ibid.
- Confessiones alia post invalidam secuta, an cum ea in generali sint vel non sint repetende?* n. 608.
- Confessio generalis necessaria quomodo facile faciendae?* n. 609.
- Confessionem aliquando generalem facere, etiam cum necesse non sit, est laudabile.* n. 610.
- Frequenter iterare sine causa est Ven.* ibid.
- Quasnam ob causas iteratio permitti possit?* ibid.
- Confessio iterata eorundem peccatorum minuit & tollit poenam temporalem.* Sc. n. 610. & 37.
- Sape non expedit.* n. 38.
- Confessio generalis annua est valde utilis.* n. 611.
- In Confessione generali nemo tenetur ex peccatis jam semel legitime remissis dicere, nisi qua sponte vult.* n. 612.
- Neque propterea fit reus mendacii aut deceptionis.* ibid.
- Confessione generali semel cum mediocri diligentia facta, nemo tenetur de dubijs postea ulterius se accusare.* n. 613.
- Idem est de quavis confessione particulari.* n. 614.
- Confessio quomodo claudenda?* IV. n. 1.
- Confessione finita expectandum est, usque dum detur signum aberundi.* n. 2.
- Post Confessionem agenda sunt Deo gratia.* n. 3.
- Post Confessionem est oratio faciendae, & qua?* n. 4.
- In Confessione quomodo species peccatorum fit exprimenda?* V. n. 22.
- Duplex modus etiam assignatur.* III. n. 35.
- Lib. 2.
- Confessio absentis non est valida juxta Decretum Clem. VIII. n. 94.*
- Quomodo Decretum illud intelligendum?* n. 94. & 96.
- Quid de Confessione moribundi?* n. 95. 97. & 98.
- Confessio an & quomodo fieri possit per litteras, internuntium, vel interpretem?* n. 99.
- Confessio constans apud unum confessarium plurimum prodest ad emendationem vitae.* n. 155.
- Quomodo & quare?* ibid.
- Confessione Sacramentali soli, & omni annexum est sigillum.* n. 185.
- Quid ea sit? Referuntur varia opiniones.* ibid. v. Dicitur.

- Nostra sententia.* *ibid.* v. Ex quibus & n. 209.
- Rejicitur opinio Coninc & Palao.* n. 185. v. Vult.
- Confessio facta sacerdoti, nolenti audire, obligat sub sigillo.* n. 185.
- In Confessione posteriore potest agi cum poenitente de peccatis prioris.* n. 195.
- Confessio obligat sub sigillo, etsi facta sit sacrilegè & defectuose.* n. 210. & 259 & III. n. 25.
- An facta tantum ad petendum consilium, solatium &c.* n. 211.
- Bona fide facta sacerdoti, non habenti potestatem absolvendi, obligat sub sigillo.* n. 216.
- Imo & scienter ei facta, sed cum animo, ut obtentâ potestate absolvat.* n. 216.
- Bona fide facta Laico vel Clerico, fingenti se esse Sacerdotem, obligat sub sigillo.* n. 217.
- Uti & si sciatur non esse sacerdos, sed tamen per errorem putetur habere potestatem absolvendi.* *ibid.*
- Confessio ita ex necessitate facta, ut alii audiant, obligat eos sub sigillo.* n. 218.
- Sponte sic facta, non obligat.* *ibid.* v. Quodsi.
- Confessio facta tantum cum animo illudendi, seducendi, aut simulandi, non obligat sub sigillo.* n. 220.
- An predicantibus facta obliget sub sigillo?* n. 221.
- Confessionis sacramentalis sigillum nihil obest bono communi aut privato.* n. 229.
- Consanguinitas.* Vide *Cognatio.*
- Conscientia.
- Conscientia & Synteresis quomodo differant?* V. n. 1.
- Conscientia non est actus voluntatis sed intellectus, & qualis?* n. 2.
- Conscientia definitio.* n. 3.
- Conscientia est iudicium certum & evidens.* n. 4.
- Non habituale sed actuale.* n. 3.
- Præsupponit semper aliam cognitionem de qualitate objecti secundum se.* *ibid.*
- Conscientia alia est practica, alia speculativa.* n. 5.
- Alia vera seu Recta, alia falsa seu erronea.* *ibid.*
- Alia probabilis, dubia, & scrupulosa.* n. 6.
- Denominatur à præsupposito tali iudicio.* *ibid.*
- Quod elicitur ab omnibus, deliberatè agentibus.* n. 7.
- Conscientia alia est consulens, alia præcipiens.* n. 8.
- Conscientia immediatè & per se obligare potest, & non tantum ratione alicujus Legis propositæ ab ipsa.* n. 9.
- Contra Conscientiam agere non licet.* n. 10.
- Juxta vel contra illam agere non est specialis Virtutis aut vitij.* n. 11.
- Conscientia est proxima actuum humanorum Regula.* n. 64.
- Conscientia recta quid?* n. 76.
- Est vel consulens, vel præcipiens.* *ibid.*
- Consulens nec ad faciendum, nec admittendum obligat.* n. 77.
- Præcipiens obligat, ut non contrà agatur.* n. 77.
- Et obligat, ut juxta eam agatur.* n. 78.
- Conscientia nulla propriè loquendo potest erronea.* n. 80. & 95.
- Afferunt nonnulli contrarium.* n. 96.
- Sed rejiciuntur.* n. 97.
- Dici tamen aliqua solet erronea.* n. 81. & 98. Ejus-

- Ejusque alia est vincibilis, alia invincibilis* n. 81.
Praecipiens, vel tantum consulens. n. 82.
Conscientia erronea consulens nec ad faciendum, nec omittendum obligat. n. 83.
Vincibilem tamen non licet sequi. ibid.
Conscientia invincibiliter erronea obligat sicut recta, ut non contra sed juxta illam agi debeat. n. 84.
Acta juxta illam sunt opus illius Virtutis, ex cujus motivo fiunt. n. 85.
Non tamen esse possunt opus alicujus virtutis supernaturalis, & quare? ibid.
Conscientia vincibiliter erronea, dum est obligat, ut non contra eam agatur. n. 86.
Nulla autem modo, ut juxta eam agatur, n. 87.
Sed ut deponatur, & quare? ibid.
Vnde nemo redditur inde perplexus. n. 88.
Conscientia vincibiliter erronea quomodo possit & debeat deponi? n. 89.
Contra conscientiam vincibiliter erroneam agens committit tale peccatum, quale esse illa dicitur. n. 90.
Sed in materia gravi semper est gravis, si error sit graviter culpabilis. ibid.
Et quid sit dicitur aliquid esse malum tantum in genere? ibid.
Ex conscientia erronea mortaliter culpabiliter peccans, non tenetur hanc circumstantiam confiteri. n. 91.
Nisi peccato sit annexa censura vel reservatio. n. 92.
Vel nisi errans foret alioquin à Lege exemptus. n. 93.
Conscientia practica & proprie dicta est iudicium Virtutis Prudentiae, nulli errori obnoxium. n. 95.
Idque ostenditur clare. n. 97.
- Conscientia nulla proprie loquendo est probabilis.* n. 98.
Quo sensu possit aliqua dici probabilis? ibid.
Conscientia tuta & non tuta, quid? n. 105.
Conscientia scrupulosa non est scrupulus, sed in eo fundatur. n. 174.
Ex quibus indicis cognoscatur? n. 176.
Enumerantur sex. ibid.
Conscientia remorsus quid? n. 210.
Conscientia alia laxa, alia scrupulosa, alia timorata. n. 223.
Conscientia scrupulosa quanam sint indicia? ibid.
- Confecratio.
Confecratio cum sequentibus eam an sit major pars Missae? III. n. 246.
Ad Confecrationem non accendere lumen, non est peccatum. n. 288.
Confecrationis formam proferre distractè. Vide Distractio.
In consecrandi calicis formam omittere particulam Enim est defectus levis. n. 276.
In eadem omittere verba: Novi & æterni &c. est mort. ibid.
- Consensus & Dissensus.
Consensus & Dissensus liber quid sit? V. n. 13.
Consensus liber est alius formalis, virtualis, vel interpretativus, & quid singuli? n. 33.
Consensus & dissensus potest esse plenus, vel tantum semiplenus. n. 35.
Difficiliter dignosci possunt. n. 36.
Vide Voluntarium.
De alterutro fieri potest presumptio. ibid. & seqq.
 1. Ex gravitate vel levitate ipsius materiae. ibid. v. Igitur.
 2. Ex qualitate conscientiae timorate vel non timorate. n. 37.

3. Ex statu operantis ad deliberandum apto vel non apto. n. 38. & 41.
4. Ex testimonio propria conscientia. n. 39.
5. Ex dubio aut poenitentia statim suborta. n. 40.
6. Ex aetate infra vel supra septennium. n. 41.
7. Ex omissione operis, cum fieri id potuisset. n. 42.
8. Ex resistantia mox post advertentiam facta. n. 43.
9. Ex delectatione post advertentiam durante. n. 44.
- Ex his si quis probabiliter cognoscit, consensum suum circa aliquid non fuisse plenum, non tenetur id confiteri. n. 45.
- Consensus etiam virtualis & interpretativus sufficit ad peccatum. n. 46.
- Ad Consensum virtualem quaequirantur? n. 47.
- Consensu in dubio an praesumi possit esse vel non esse datur? n. 150.
- Consensus & sensus multum inter se differunt. n. 203.
- Consensus post sensum quando censeatur dari? & sub quo peccato? ibid.
- Lib. 2.
- Consensus moralis quando censeatur adesse? n. 322.
- Consiliarius.
- Consiliarius in dubio, an vi sui consilii factum sit furtum, homicidium &c. tenetur ad restitutionem. V. n. 149.
- Lib. 2.
- Nec semper ab ea liberatur revocando consilium. n. 182.
- Consiliarius obligatur sigillo, si cum licentia poenitentis consulatur de facta confessione. n. 201. & 261.
- Obligatur sigillo, si in ordine ad confessionem faciendam consulatur. n. 213.
- Consiliarius ob fractum sigillum non incurrit poenam ordinariam frangentium. n. 277. v. Ut Sacerdos.
- Consultus quomodo possit aut debeat respondere consulenti. Vide Consulens, Consuetudo.
- Consuetudo peccandi non addit aetui novam speciem. I. & 51.
- Consuetudinem peccandi an teneamur in confessione explicare? III. n. 174.
- Affirmant aliqui. n. 157.
- Sed tenendum est, non esse explicandam. n. 176. n. 190.
- Quid si de ea interroget confessarius? I. n. 91. & III. n. 178.
- Consuetudo peccandi non est idem quod occasio. n. 176.
- Vel saltem non est occasio extrinseca, aut voluta. ibid.
- Consuetudo peccandi etsi non sit peccatum, urgendi tamen poenitentes, ut eam dependant. n. 177.
- Ex consuetudine peccare, non est peccare ex contemptu. n. 384.
- Ex consuetudine habetur, quod possint Hore can. privatim cum socio dici. n. 404.
- Consuetudo quos excuset ab audienda Musica? n. 261.
- Ex consuetudine censeatur chirurgia & statuarum inter servilia. n. 263.
- Consuetudo qua faciat opinionem probabilem? V. n. 100.
- De consuetudine jurandi quid sit? III. n. 190.
- Lib. 2.
- Ex consuetudine quosnam possint confessarii expositi absolvere? n. 54.

- An Parochus possit ei quoad suos parochianos derogare? ibid.*
 Consulens.
- Consulenti potest quis respondere juxta probabilem sententiam aliorum contra propriam. V. n. 115.*
Quandoque etiam debet. ibid.
- Consulens ordinariè vult sibi responderi juxta sententiam ipsi favorabiliorē. n. 115.*
Consulere licet alium atque alium ad imperandum Responsum favorabile. n. 119.
Est rēmen periculosum. ibid.
- Contemptus.
- Contemptus materialis est circumstantia generalis cuiusvis peccati. I. n. 71. & II. n. 127.*
- Contemptus formalis est directus addit actui malo novam speciem. I. n. 71.*
- Contemptus quid sit? III. n. 26.*
- Contemptus non est, rem estimare, prout meretur levi. ibid. & n. 135.*
- Contemptus alius est internus, alius externus. ibid.*
- Alius materialis est quid? n. 127.*
Alius formalis est quid? ibid.
Alius est Legislatoris vel Consulentiis, alius est rei precepta vel consulta. n. 128.
Ad alterutrum refertur contemptus precepti vel consilii. ibid.
- Contemptus formalis Legislatoris divini est mort. n. 129.*
Dei est humani Legislatoris, quā talis. n. 130.
Non item quā est homo defectuosus. ibid. & n. 135.
- Contemptus formalis precepti humani vel divini, etiam in materia levi, est peccatum grave. n. 131.*
Continet malitiam à transgressione Legis distinctam, est qualem? n. 133.
- Contemnere alias personas est contra iustitiam, & mort. ex genere. n. 132.*
- Ex contemptu formali non sequi consilium est mort. n. 134.*
- Contemptus non est, nec grave peccatum, consilium aut leve preceptum non sequi, quia graviter non obligat. n. 135.*
Aut ex levi aversione erga superiorem. n. 136.
- Ex Contemptu non obedire Pedagogy aut minoribus officialibus in communitate, non est mortale. n. 137.*
- Contentio.
- Contentio quid sit? III. n. 271.*
Ex genere suo est mortale. ibid.
Quomodo fiat veniale? ibid.
- Contentio quomodo differat à Rixa? n. 476.*
- Contritio.
- Contritio quid nominis? II. n. 1.*
Est necessario ante confessionem, vel absolutionem elicienda. n. 2.
Est quis tantum habeat Venialia. n. 3. & 65.
- Contritio supponit actum Fidei & Spei. n. 4.*
Ad eam multi alij concurrunt. n. 5.
Quinam formaliter & fructuosè. n. 6.
- Contritionis definitio formalis quæ? ibid.*
Quæ causalis? ibid.
Quæ ex utraque mixta? ibid.
- Contritionis alia Definitio. n. 22.*
- Contritionis perfecta accurata definitio & explicatio. n. 131.*
- Contritionis motivum in genere, quid? n. 7.*
In specie afferuntur novem. n. 8.
Ratione quorum pertinet ad diversas virtutes. n. 9.
- Contritio propria est, quæ est ex motivo amoris erga Deum. ibid.*
Ex amore concupiscentiæ est imperfecta. n. 10.

- Ex amore amicitiae perfecta, ibid. & 131. cum seq.*
- Utroque potest Deus amari super omnia. n. 11.*
- In qua comparatione non est necesse descendere ad specialia. n. 12.*
- Nec consultum, nisi valde perfectis. ibid.*
- Sufficit comparatio implicita & virtualis. ibid.*
- In quo haec consistat? ibid.*
- Ad contritionem non requiritur, ut detestatio sit dolor sensibilis seu corporalis. n. 13.*
- Qui utilis quidem, sed in publico non facile est eliciendus. n. 14.*
- Nec, ut sit diuturna. n. 15.*
- Aut in certo gradu intensiois physicae. n. 16.*
- Debet tamen esse summa appreciatiue. n. 17.*
- In quo hoc consistat, & quomodo fieri debeat? ibid.*
- Contritio actualis & explicita est ad confessionem mortalium necessaria. n. 81.*
- Virtualis & implicita non sufficit. ibid.*
- An sufficiat ad confessionem venialium? ibid. & n. 72.*
- Debet etiam esse supernaturalis. n. 19.*
- Et ad percipiendum sacramenti fructum universalis quoad omnia mortalia. n. 20. 67. & 131.*
- Non item quoad Venialia. n. 21. & 66. 80.*
- Nisi ad hoc, ut omnia remittantur. n. 69.*
- Quandonam quoad haec censeatur esse universalis? ibid.*
- Contritio perfecta differt ab attritione quoad obiectum formale. n. 22.*
- Et quoad effectum iustificandi extra sacramentum. n. 23. & III. n. 3.*
- Quem habet non ex natura sua, sed ex meritis Christi. n. 25.*
- Remanente tamen obligatione consistenda. n. 27. & III. n. 26.*
- Contritio perfecta an plus in veteri quam in Nova Lege praestet? I. I. n. 26.*
- Contritio perfecta in quibus casibus elicienda? II. n. 24.*
- Optimum est, si frequenter eliciatur. n. 119.*
- Contritio non est determinate, sed tantum disjunctiue necessaria ad confessionem. n. 34.*
- Contritio an sit, dolere aliquem; quid non doleat de peccatis? n. 40.*
- An velle confiteri? n. 41.*
- Contritio non est de singulis peccatis singularim elicienda. n. 42.*
- Neque ut eliciatur, singula, prout commissa sunt, in mente habenda. n. 43.*
- Contritio perfecta ut eliciatur, conandum est. n. 45.*
- An difficile sit eam elicere? n. 46.*
- Contritio aliqua debet elici ante absolutionem. n. 47.*
- Anne etiam ante confessionem? n. 48.*
- Contritio non longius antecedere potest confessione, quam ut faciat adhuc cum ea moraliter unum. n. 49.*
- Id facere potest iuxta aliquos quantacunque tempora antecesserit, & necdum retracta fuerit. n. 50.*
- Iuxta alios si vel pluribus diebus antecesserit. n. 51.*
- Iuxta alios si aliquot horis, vel etiam nullo die antecesserit. n. 52.*
- Contritio an & quomodo sit referenda ad confessionem? n. 53.*
- Contritio perfecta fuit necessaria in Lege Naturae & scripturae. n. 54.*

- In Lege Gratia est necessaria in articulo mortis.* n. 55.
- Contritio perfecta ex precepto non est elicienda quovis die festo.* n. 56.
- Nec tempore publica necessitatis.* n. 57.
- Nec quoties quis peccati commissi meminit, aut dimissi.* n. 58.
- Nec statim, cum mortale commissum est.* n. 60.
- Neque tamen etiam in longum tempus differri potest.* n. 62.
- Consultissimum est, ut aliquis statim post mortale commissum eliciat.* n. 63.
- Ad contritionem quando obligemur indirecte?* n. 64.
- Contra hanc obligationem agere, quale sit peccatum?* ibid.
- Contritio etiam ad confessionem Venialium est necessaria, & qualis?* n. 65. & seq.
- Contritio potest sola mente, & in momento elici.* n. 118.
- Contritionis formulæ sæpe sunt ex amore concupiscentia tantum, non amicitia.* n. 119.
- Contritionis perfecta formulæ.* n. 120.
- Alia.* n. 121.
- Alia includens omnes actus ad contritionem concurrentes.* n. 122.
- Alia similis.* n. 123.
- Alia brevior.* n. 124, 125, 126.
- Quomodo dicenda?* n. 118.
- Contritio est actus charitatis non elicitus, sed imperatus.* n. 131.
- Lib. 2.*
- Valde contrito munitenda poenitentia.* n. 120. v. Magnitudo.
- Contumelia.*
- Contumelia in sanctos vel B. Virginem an sit blasphemia?* III. n. 181.
- Est mortale; subinde tantum Veniale.* ibid.
- Quomodo confitenda?* ibid.
- Contumelia quid sit?* n. 209.
- Fieri potest verbo, scripto, & facto.* ibid.
- Contumelia est etiam Convitium & Improperium.* ibid.
- Haec inter se diversa sunt materialiter tantum.* ibid.
- Contumelia fieri potest directe vel indirecte, formaliter vel materialiter tantum.* n. 210.
- Contumelia una non differt specie ab altera.* n. 211.
- Ex genere suo est peccatum mortale.* n. 212.
- Ex multis causis fit veniale.* ibid.
- Contumelia plures in uno ira impetu alicui illata sunt unum tantum peccatum.* n. 585.
- Contumelia uno actu pluribus illata simul est unum peccatum.* n. 593.
- Quomodo fit confitendum?* n. 595.
- Convalescens.*
- Convalescentes an excusentur ab audienda Missa?* III. n. 260.
- Excusantur à jejunio.* n. 523.
- Convitium.*
- Convitia non differunt specie.* III. n. 28.
- Omnia non communi nomine confitenda.* ibid.
- Convitium quid sit?* n. 209.
- An & quomodo differat à Contumelia & Improperio?* ibid.
- Cooperator. Lib. 2.*
- Cooperator Parochi ut possit audire confessiones, debet esse approbatus.* n. 33.
- An & quomodo possit jurisdictionem delegatam subdelegare?* n. 48.
- Cooperator Parochi an eo mortuo possit adhuc suo officio fungi, absolvere &c.* n. 55.
- Kk 2
- Copula

Copula.

Copula quæ in loco sacro fit sacrilega? I. n. 57.

Vide Locus.

Corporale.

Corporalia ante & post usum sacrum, etiam nondum loca, possunt ab omnibus licite tangi. III. n. 296.

Corporalia à quo possint lavari? & quomodo? n. 300.

Corpus.

Corporis complexio morbi, & indiscreta maceratio saepe sunt causa scrupulorum. V. n. 175.

In corporis dispositione ortis scrupulis quomodo occurrendum? n. 194.

Lib. 2.

Corporis impotentia excusat ab adeundo Pontifice in casibus illi reservatis. n. 69.

Correctio fraterna.

Correctio fraterna quid sit? III. n. 481.

Est actus Misericordia vel charitatis, ibid.

Præceptum de eâ est affirmativum. ibid.

Correctio fraterna est faciendâ tantum, si constet peccatum esse commissum, & nondum emendatum. n. 482.

Faciendâ tantum ab eo, qui sine suo & aliorum incommodo potest. n. 483.

Si in corrigendo spes sit, & necessitas. n. 484.

Quid in dubio, an profutura sit vel nocitura? ibid.

Correctio fraterna an debeat statim fieri, cum potest? n. 485.

Correctionem fraternam adhibendi obligatio ex genere suo est gravis. n. 486.

Unde sit levis? ibid.

Correctionem fraternam omitteutes privati homines non facile peccant mortaliter. n. 486.

In correctione fraterna est ordo servandus, & quis? n. 487.

Quando possit prætermitti? ibid.

Crapula quid? III. n. 519.

Est ex se Veniale. ibid.

Quando possit esse mortale? n. 519. & seq.

Crudelitas.

Crudelitas est distincta species peccati. I. n. 71.

Crudelitas est bestiam vivam excoriare, in hominem occisum servire &c. ibid.

Crux, Crucifixus.

Sine cruce & crucifixo celebrare an & quale peccatum? III. n. 276. & 287.

Crux sola sufficit, & qualis? ibid.

An adhibenda, curâ proficit Venerabile? ibid.

Cultus.

Cultus Dulcis differt specie à Latvia. III. n. 181.

An & quomodo differat ab Hyperdulcia? ibid.

Cultus sanctorum alius est privatus, alius publicus. n. 346.

Quid sit uterque? ibid.

Publicus quando licitus? ibid.

Ad verum cultum Dei duo spectant. n. 422.

Cultus Dei falsus vel superfluous quid? ibid.

Utriusque varia exempla? ibid.

Custos.

Custodes pecorum &c. an excusentur ab audiendâ Missâ diebus festis? III. n. 260.

D.

Daemon.

Cum Demone si pactum explicatum vel implicitum fiat, quale peccatum? I. n. 66.

Dæmon penitentibus ingerit verecundiam, antea male ablatam. III. n. 86.

Dante.

P. Stoiz

Tribunal

Pœnitentiæ

Eni

114

Demonem alteri imprecari, aut nominare quale peccatum? n. 225.

Concubitus cum Damone reducitur ad bestialitatem. n. 551.

Quomodo in confessione explicandus? ibid.

A Damone saepe injiciuntur scrupuli. V. n. 175.

Lib. 2.

Demon, qui est tentator, erit etiam consentientis accusator & tortor. n. 169.

Debitor.

Debitoris est electio inter plures solvendi modos. III. n. 89.

Debitorum se negare cum equivocatione potest, qui jam solvit. n. 220.

Etiam juramento confirmare. ibid.

Debitor si quitantiam facta solutionis amisit, non potest ipse aliam conficere. n. 444.

Nec creditor pro amisso Chirographo aliud. ibid.

Debitor in dubio an solutionem fecerit, obligatur adhuc ad eam faciendam. V. n. 141.

Deceptio Lib. 2.

Decipere aliquem directè non licet. n. 268. v. Certum est tertio.

Defectus.

Defectus suos alicui exprobrare quale peccatum? III. n. 265.

Defectus in celebrando commissi quinam censendi sunt leves? 276.

Lib. 2.

Defectus naturales, civiles, aut morales penitentis revelare, an sit contra sigillum? n. 231.

Defensio.

Defensio sui & suorum omni iure permittitur. n. 104.

Delectatio.

Delectatio morosa quid? & cur sic dicta. III. n. 165.

Est peccatum mortale. n. 166.

Potest in momento committi. n. 31.

Nec excusat, statim fuisse iterum rejeclam. ibid.

Non potest fieri veniale ex parvitate materiae. III. n. 166.

Una Delectatio morosa non differt specie ab altera & quare? ibid.

Nisi tendat in rem aut personam cum singulari qualitate aut statu sumptam. n. 167.

Vel habeat adjunctum desiderium operis. n. 168.

In utroque hoc casu debet confitens exprimere personam, circa quam versata delectatio. n. 67, & 68.

In aliis casibus etsi non necesse sit, consultum tamen est, ut exprimat. n. 166.

Delectationem morosam admittens contra speciales suas obligationes, debet etiam has exprimere. n. 167.

Delectatio de fornicatione paulo ante facta est unum numero peccatum cum illa. n. 185.

Delectatio scienter, sed sine advertentia ad malitiam moralem, habita, non imputatur in culpam. V. n. 20.

Delectatio subreptitia quid? n. 203.

Delegatio Lib. 2.

Delegatio vel subdelegatio jurisdictionis quomodo fieri possit? n. 50.

Quid requiratur, ut consentur tacite facta? ibid.

Delegatio jurisdictionis Sacramentalis quomodo debeat intelligi? n. 51.

Delegatio sit a jure communi, errore, probabili opinione. n. 53.

Kk 3

A Com.

A Consuetudine, & ab homine. n. 54.

Delegatus Lib. 2.

Delegatus regulariter non potest subdelegare. n. 48.

Delegatus à principe quando id possit vel non possit? ibid.

Quando Delegatus ad universitatem causarum? ibid.

Et quomodo? generaliter & totaliter, an tantum partialiter? ibid.

Delegatus inferioris Ordinarii v. g. Parochi quid possit, pendet ex hujus expressa vel tacita concessione. n. 48.

Per Delegatum absolutus à reservatis anteneatur se sistere Superiori? n. 67.

Delictum.

Delictum publicum publicitate facti quid sit? II. n. 205.

De eo loqui non est detractio. ibid.

Delictum quando cum aquivocatione liceat negare in iudicio? n. 210.

In Delictis publicis non tenemur servare ordinem correctionis fraternæ. n. 487.

Lib. 2.

Ex Delictis externis maxime gravibus nullum debet in Ecclesia esse impunibile. n. 303.

Delictum publicum quid sit in ordine ad iudicium publicum. n. 313.

Detractio.

Detractio quid? III. n. 200.

Fieri potest directe, quatuor modis. ibid.

Vel indirecte, etiam quatuor modis. n. 201.

Detractio alia est materialis, alia formalis. n. 202.

Detractiones omnes sunt ejusdem speciei. n. 203.

Nisi circumstantia aliqua mutet speciem. ibid.

Quomodo confitende? ibid.

Detractio est ex genere suo peccatum mortale. n. 204.

Obligat ad restitutionem. ibid.

Quomodo restitutio fieri possit. ibid.

Detrahens excusari potest à Restitutione per varias causas, quarum XV. enumerantur. n. 205.

Ex detractioe orta infamia per quantum tempus censeatur aboleri. ibid. v. VIII.

Detractio an sit, crimen alterius in uno loco publicum vulgare in alio? n. 209.

An id est saltem contra charitatem? ibid. v. XI.

Detractio quando nam sit levis? n. 206.

An etiam si coram uno tantum, vel altero viro prudente fiat? n. 207.

Detractio non est loqui de alicujus delicto, ab alijs jam juste vel injuste publicato. n. 205.

Modo non sit publicatum per revelationem Confessionis sacramentalis. ibid.

Detractio pluribus vel coram pluribus facta quomodo confitenda? n. 208.

Detractioni causam præbens peccat contra Charitatem & Justitiam. n. 473.

De Detractione audita delectari, quale peccatum? n. 474.

Detractionem non impediens an peccet? n. 475.

Detrahens alicui in diversis materijs, sed uno quasi contextu, unum tantum committit peccatum. n. 385.

Detrahens uno actu pluribus simul, tenetur personarum numerum non distincte, sed confuse exprimere. n. 594. & seq.

Detractio si fiat scienter, sed sine advertentia ad malitiam ejus moralem, non imputatur ad peccatum. V. n. 20.

Deus.

Erga Deum, Amor, odium, &c. Vide suis Titulis. Dei

P. Stoiz

Tribunal

Poenitentia

Eni

114

- DEI fugum est suave. n. 59. & 194.
 De Deo sentiendum in bonitate. n. 194.
 A Deo quandoque immittuntur scrupuli
 ob varias causas. V. n. 175.
 Lib. 2.
 Dei presentia quomodo per actum Fidei
 practico habenda? n. 165.
 Diaconus.
 Diaconus non peccat mortaliter in mort.
 cantans solemniter Evangelium. III. n.
 341.
 Dies.
 Dies quando incipiat aut desinat in ordine
 ad jejunium, horas canonicas? III. n.
 385. & 522.
 Dies aliquos pro faustis vel infausis habere
 est vana observantia. n. 424.
 Discordia.
 Discordia quid? III. n. 145.
 An & quale sit peccatum? ibid.
 Quid ad eam requiratur? ibid.
 Disparitas Cultus.
 Disparitas cultus non addit actui malitiam
 specie distinctam. I. n. 50.
 Dispensatio.
 Dispensare quoad opera prohibita in die fe-
 sto quis possit? III. n. 272.
 De Dispensatione in votis. v. Votum.
 Dispensatio est actus jurisdictionis, & sine
 causa non valet. n. 373.
 Displacencia.
 Displacencia & aversio a proximo quale
 peccatum? III. n. 140.
 Distantia.
 In qua distantia a sacrificante possit adhuc
 audiri Missa, & satisfieri precepto? III.
 n. 249.
 Distantia loci & quanta excuset a Mis-
 sa audienda? n. 260.
 Qua & quanta requiratur, ut censeatur
 deesse copia Confessarij? n. 74. & 324.
 Distractio.
 Distractio voluntaria quid? III. n. 102.
 Distractio sub precibus aut Missa quo-
 modo confitendo? ibid.
 Distractio alia sunt mere interna, alia
 externa, & quid ille? n. 103.
 Cum distractionibus, etsi mere internis, re-
 citans horas can. probabiliter non satis-
 facit precepto. ibid.
 Teneturque, si beneficiatus sit, ad resti-
 tutionem fructuum. n. 104.
 Sed rectius hoc intelliguntur tantum de
 recitante cum distractionibus externis.
 n. 105.
 Cum distractionibus mere internis dicere
 preces est irreverentia, & peccatum Ve-
 niale. n. 107.
 Nisi alio, quam orandi animo fiat. ibid.
 Distractio in celebratione Missa, extra
 canonem admissa, sunt tantum peccatum
 veniale. n. 108.
 Quid sit de admisis intra Canonem &
 sub ipsa forma consecratoria? n. 109.
 Statuitur non esse peccatum mortale. n.
 110.
 Distractio sub sacramentis conficiendis an
 sit peccatum? n. 109. & 342.
 Distractio sub sacra Communionem an habe-
 at specialem malitiam? n. 316.
 Distractio obnoxio loco recitare Horas
 can. est peccatum veniale. n. 414.
 Divinatio.
 Divinatio non mutatur quoad speciem per
 id, per quod sit. I. n. 65.
 Divinatio sit per actum explicatum vel im-
 plicitum cum Demone. n. 66.
 Illa est specie distincta ab ista. ibid.

Divinatio per pactum implicitum cum Demone quando sit peccatum tantum veniale? n. 66.

Divinatoria ars quid? III. n. 421.

Dolor.

Dolor non est amplius sufficiens ad confessionem, si post eum sit commissum peccatum mortale. I. n. 110. v. tertio. & II. n. 74.

Dolor ex motivo mali temporalis an & quomodo sufficiat ad confessionem? n. 8.

Dolor seu detestatio peccati in quo consistat? n. 5.

Adjuncta ea velleitas quid sit? ibid.

Dolere aliquem, quod non doleat de peccatis, per se non sufficit ad confessionem. n. 40.

Communiter tamen conjunctum habet sufficientem dolorem. ibid.

Dolor ad confessionem Venialium requisitus debet esse saltem attritio. n. 70.

Probabiliter sufficit virtualis. n. 72.

Probabilius requiritur actualis? n. 73.

Dolor ad delenda omnia venialia quis sit, vel non sit sufficiens? n. 66. & 69.

Dolor de peccatis venialibus non revocatur per novum peccatum veniale. n. 74.

Dolor ad remittenda peccata sufficiens esse debet necessario cum proposito ea deinceps vitandi. n. 75.

Nec potest stare cum voluntate aliquod mort. amplius committendi. n. 90.

Si conceptus sit ex motivo, non speciali, sed generali. n. 91.

Doloris veri signa quae? n. 104. & 114.

Dolorem sufficientem se non habuisse in praeterita confessione si quis dicat, quid de illo sentiendum? III. n. 334.

Lib. 2.

Dolore de peccatis debet absolvens. n. 105.

Ad dolorem quomodo excitandi pueri, rudes, & indurati? ibid.

Dos.

Dotē, clam retentā in confiscatione bonorum mariti potest uxor cum equivocatione negare, se quidquam retinere. III. n. 220.

Etiā jurata. ibid.

Donatio.

Donatio in dubio non praesumitur facta. V. n. 148.

Si facta sit, praesumitur valida. ibid.

Dubium.

Dubium de sufficientia cause excusantis ab Horis can. recitandis quid possit & debeat facere? III. n. 402.

In dubio quanam diligentia indagandi veritatem requiratur? V. n. 17.

Dubium negativum improprie est ignorantia. n. 121.

Proprie quid? ibid.

Dubium positivum proprie quid? ibid.

Improprie est idem ac probabile. ibid.

Dubium aliud juris, aliud facti, & quid utrumque? n. 122.

Dubium juris aliud mere speculativum, aliud practicum. n. 123.

Et practicum aliud generale, aliud particulare seu proprie practicum. ibid.

Ex dubio facti saepe oritur dubium juris, & ex speculativo saepe practicum. n. 123.

Praeter Dubium juris & Facti est aliud de honestate & inhonestate operis faciendi. n. 123.

Dubitandi causa sufficiens non est non meminisse rei actae. n. 124. & 169.

In dubio melior est conditio possidentis. n. 124. & n. 160.

Idque locum habet in materia cusurii virtutis. ibid.

P. Stoiz

Tribunal
Poenitentiae
E. M.
114

- In possessione autem iuxta aliquos dicitur esse ille, pro quo fiat presumpcio juris: sed non bene.* n. 126.
- Afferitur duplex alia explicatio & clarior.* n. 127.
- Dubium est ante dictamen practicum deponendum, & quomodo?* n. 128. & 134.
- In dubio, si veritas deprehendi non possit, an & quomodo iustior pars eligi debeat?* n. 129. & 137.
- In dubio an factum, & ea, quae sunt facti, praesumi possint? & quomodo?* n. 130.
- In dubio de impostri oneris gravitate est praesumendum pro leviore.* n. 131.
- In dubio qua principia juris deseruire possint ad resolutionem?* n. 131.
- Cum dubio de honestate aut pravitate operis facienti non licet operari.* n. 132.
- Cum eo operans committit peccatum ejusdem speciei, cuius est, de quo dubitat,* n. 133.
- Cum dubio an peccatum sit grave vel leve, si quis operetur, peccat graviter.* n. 133.
- Leviter si cum dubio de peccato in genere & confuse tantum cognito.* ibid.
- Cum dubio operans & peccans non tenetur circumstantiam hanc confiteri.* n. 135.
- Nisi alioqui peccatum censeretur Reservationi vel censura obnoxium.* ibi d.
- Vel non satis cognosceretur.* ibid.
- Ad dubium deponendum sufficit ratio probabilis.* n. 134.
- Dubium juris, si veritas resciri nequeat, habetur pro ignorantia invincibili.* n. 136.
- In dubio de Lege an lata, recepta, promulgata vel moraliter sit possibilis, si veritas resciri nequeat, non obligat.* n. 136.
- Obligat in dubio de eius abrogatione, cessatione, impletione.* ibid.
- In dubio positivo, improprie sic dicto, licitum est, alterutram partem sequi.* n. 138.
- In dubio an votum, iuramentum, vel promissum sit factum, non obligat.* n. 139.
- Obligat tamen in dubio, an sit factum cum animo obligandi, vel an impletum sit?* ib.
- Quid sit in dubio, an sit deliberate factum?* ibid.
- Dubius an votum fecerit vigil vel somnians, sobrius vel ebrius, non obligatur ad illud.* n. 139.
- Dubius de voti facti modo & qualitate, tenetur tantum ad minus.* n. 140.
- Varia exempla.* ibid. Vide *Votum.*
- Dubitans de horis Can. quoad recitationem, intentionem, vel attentionem ad quid teneatur?* n. 141.
- De attentione in Missa.* ibid.
- Dubitans an votum quod fecit, fecerit ante usum rationis, vel an sine eo factum ante septennium, postea ratificaverit, ad quid teneatur?* n. 142.
- Dubius de inchoato vel finito die jejunii an carnis vesci possit?* n. 143.
- Dubius an ante, vel post mediam noctem aliquid comederit vel biberit, an possit adhuc mane communicare?* n. 144.
- Dubius an res sua sit, potest eam retinere, alienare &c. si bona fide possidet.* n. 145.
- Dubius de valore Matrimonii bona fide contracti, potest petere & reddere debitum.* n. 146.
- Dubius, an depositum vel commodatum perierit sua culpa, nihil tenetur restituere.* n. 147.
- Dubius an damnum datum sit vi sui consilii datum, tenetur restituere.* n. 140.
- Dubius post opus, an in illud consenserit, quid possit praesumere?* n. 150.
- In dubio proles praesumitur legitima.* n. 151.

Naturalis potius quam spuria. ibid.
In dubio favendum pietati, Religioni & saluti animarum. n. 152.
In dubio de usu rationis, an puer invitus volentibus parentibus, vel volens invitis istis possit baptizari? ibid.
In dubio de tenuitate beneficii tenetur beneficiatus ad horas. n. 153.
Dubia peccata an confitenda? & que? Vide Peccata.
Dubia scrupulosi sunt ab eo in meliorem partem interpretanda. n. 206.
Uti & ab eius confessario. n. 218. Vide Scrupulosus.
Dubium de iustitia vectigalis. Vide Vectigal.
In dubio de forma Sacramenti valide prolata, an possit vel debeat repeti? n. 86. Vide Absolutio.
 Lib. 2.
A dubio casu reservato absolutus. Vide Casu reservatum.
In dubio obligat sigillum. n. 206.
In dubio, an usus notitia ex confessione sit, vel non sit incommodo Penitenti, non est licitus. n. 256. v. Unde.
In dubio, an superior teneatur dare facultatem absolventi a reservatis, est danda. n. 302. & 310.

Dulia.

Vide *Cultus.*

Duratio.

Duratiorem peccati confiteri facit quandoque ad ejus multiplicationem intelligendam. I. n. 38.
Duratio actus non mutat peccati speciem. n. 55. & 76.
Nisi quandoque per accidens. ibid.
Duratio in statu peccati an & quomodo sit confitenda? III. n. 177. & à n. 600.

Durities cordis.

Durities cordis est, nec proprio nec alieno malo moveri. III. n. 153.
Est peccatum ven. ibid.

E.

Ebrietas.

Ebrietas quid? III. n. 519.
Alia est perfecta, alia imperfecta. ibid.
Ebrietas perfecta grave est peccatum. ibid.
Non tamen in omni casu. ibid.
Quomodo confitenda? n. 520.
Ebrietas imperfecta qua censeri possit? n. 519.
Est ex se tantum Veniale. ibid.
Quando fiat mortale? n. 520.
Ebrietatem scienter contrahens sed sine advertentia malitia moralis non peccat. V. n. 20.
In ebrietate vovens, jurans aut promittens si dubitet, an deliberatè id fecerit, non obligatur. n. 139.
Ab Ebrio prolata verba blasphema amittunt rationem blasphemiae. Vide Blasphemiam.
Ebrius etsi intersit Missæ, non satisfacit precepto. n. 250.

Lib. 2.

In ebrietate revelans sigillum quampanam incurrat? n. 277. v. Ut peccatum. 2.

Ecclesia.

Ecclesia defectum jurisdictionis in administrandis Sacramentis potest supplere. V. n. 118.
Supplet reipsa in errore communi & opinione probabili. ibid. & Lib. 2. n. 55. cum seq.

Lib. 2.

In Ecclesia polluta an sacerdos, qui id exfolia

P. Stoiz

Tribunal
Penitentiæ
Eius
Sua

- la confessione novit, possit legere vel non legere sacrum? n. 201.
- Ecclesia à Christo concessa est generalis potestas puniendi fidelium peccata. n. 303. Etiam in foro externo, si externa, & maxime si atrocia sint & communitati damnosa, ibid. & n. 326.
- Ecclesia potestas circa sacramenta & eorum usum. n. 305.
- Ecclesia regimen est à Christo perfectè ordinatum. n. 326.
- Sufficiens ad se, sua, & suos tuendos, atque regendos. n. 304. & 329.
- Ecclesia non habet potestatem mutandi materiam aut formam sacramentorum à Christo determinatam, & quare? n. 329.
- Ecclesia non habet potestatem in summum Pontificem. n. 329.
- An & quomodo possit ei resistere? n. 331.
- Ecclesia nomine quid intelligatur in ordine ad sacrilegium. Vide Sacrilegium.
- Ecclesia precepta. Vide Præceptum.
- Emendatio.
- Emendationis propositum. Vide Propositum.
- Emendanda vite remedium generale est
- I. Horror peccati. IV. n. 13.
 - II. Propositum sæpius repetitum. n. 18.
 - III. Præsentia Dei, peccatorem dehortantis. n. 19.
 - IV. Timor vindictæ divinæ. n. 20.
 - V. Præsentia Angeli custodis. n. 21.
 - VI. Fuga occasionum. n. 22.
 - VII. Fuga orij. n. 23.
 - VIII. Resistentia initio tentationum. n. 24.
 - IX. Examen vespertinum conscientie. n. 25.
 - X. Castigatio corporis. n. 26.
 - XI. Lectio spiritalis. n. 27.
- XII. Frequens usus sacramentorum. n. 28.
- Emendationis remedia quomodo suscipienda? n. 29.
- Emendanda vite valde prodest se totum manifestare & permittere Confessario. n. 30.
- Emendatio vitii specialis procuranda per Examen particulare à n. 31. Vide Examen.
- Ad emendationem utilissimum virtutes vitii oppositas exercere. n. 35.
- Lib. 2.
- Emendanda vite remedium est frequens communio. n. 154.
- Quare sæpe non proficit? ibid.
- Confessio constans apud unum, sed quomodo? n. 155.
- Emendanda vite media debent Confessarii scire facilia, & omnibus apta. n. 156.
- Quanam possint esse talia? n. 157. & seqq.
- Quale suggererit S. Franciscus Xavierius. n. 166.
- Emendationi obstans pusillanimitas quomodo tollenda? n. 167.
- Episcopus.
- Episcopi benedictio delet Venialia. I. n. 25.
- Episcopus an facere possit ut audiendo Missam in Oratorio privato non satisfaciat præcepto? III. n. 248.
- Episcopus in lege Pontificis dispensare potest ob difficilem accessum ad illum. n. 281.
- An in usu Berruca aut pileoli sub sacrificio? Vide Berruca.
- Episcopus non peccat mortaliter in statu peccati mort. consciscens chrisma, consecrans templa, altaria &c. benedicens Virgines, populum &c. n. 341.

Episcopus nondum consecratus potest dispensare. n. 357.

Lib. 2.

Episcopi est per se, vel suum Vicarium approbare Confessarios. n. 34.

Episcopi nomine quinam intelligantur? ibid.

Episcopus proprius est ratione beneficii, domicilii, vel originis. n. 36.

Episcopo diocesano quinam subjecti sint quoad Sacramenta. n. 44.

Episcopus potest absolvi à quovis sacerdote approbato, non vitando, nec degradato. n. 54.

Episcopo non licet facere nimiam & indiscretam casuum reservationem. n. 62.

Episcopus potest à casibus papalibus absolvere eos, qui perpetuo vel diu impediti sunt, adire Pontificem. n. 68.

An cum onera se sistendi Pontifici post sublatum impedimentum? n. 69.

Episcopi per praescriptionem obtinere possunt potestatem in aliquos casus Pontifici reservados. n. 69.

Episcopus potest à casibus Pontifici reservatis absolvere quemlibet diocesanum per se vel per Vicarium, si casus illi sint occultati. n. 71.

An & à casibus in Bulla cæne? ibid.

Error.

Error in Horis can. recitandis an & quomodo corrigendus? Vide Hora.

Error quid? V. n. 81.

Error alius est vincibilis, alius invincibilis. ibid.

Error invincibilis non potest haberi pro conscientia proprie dicta. n. 95.

Aliqui quidem id affirmant. n. 96.

Sed contrarium est tenendum. n. 97.

Ex errore invincibili credens aliquid us ar-

ticulum fidei, non potest elicere actum fidei supernaturalis. V. n. 85.

In errore communi supplet Ecclesia defectum iurisdictionis. n. 118. & Lib. 2. n. 55.

Lib. 2.

Errores Confessarii in audiendis confessionibus possunt esse triplicis generis. n. 174. v. Possunt.

An & quomodo teneatur eos corrigere? n. 175. & seq. Vide Confessarius.

De errore suo circa contenta sub sigillo non potest penitentem monere extra confessionem sine eius licentiâ. n. 102. & 308.

De errore circa absolutionem potest monere sine licentiâ ibid. v. Quando.

Error in priore alicujus confessione commissum potest confessarius corrigere in posteriore ejusdem. n. 195.

Evcharistia.

Evcharistiâ abuti ad veneficia est duplex peccatum. I. n. 63.

Ad Evcharistiâ administrationem an lumen accendendum? III. 288.

Evcharistia cum in vase vel linteamine continetur, non potest illud tangi ab inferioribus Diacono. n. 294.

Nisi necessitas excuset. ibid.

Evcharistiam qui in peccato mortali distribuit an graviter peccet? n. 341.

An pluries, si pluribus continuat? ibid. & n. 585.

Quomodo id constendum? n. 595.

Evcharistia potest in Parasceve etiam sanis ministrari. n. 492.

In Evcharistia etsi Hostia fortè consecrata non sit, rectè tamen potest adorari absolute. V. n. 97.

Evcharistiam secum deferens si peccet, an specie

P. Stoiz

Tribunal
Pœnitentiæ
E. M.
184

- specie diversam malitiam contrahat? n.
304. Vide communio.
- Examen.
- Examen Conscientia quid? I. n. 1.
Est necessarium fure divino ad confes-
sionem. n. 2.
Examen conscientia omittit ante con-
fessionem reddit sacramentum infructuo-
sum, vel etiam omnino nullum. n. 3.
Uti Et si cum gravi negligentia fiat. n. 4.
Omittitur tamen licite. 1. in casu neces-
sitatis. 2. rudis tatis vel scrupulositatis. 3.
cognita sua immunitatis a mortali. n. 5.
- Examen conscientia ante Confessionem de-
bet fieri cum diligentia. n. 6.
Non quidem cum summa, sed cum me-
diocri. n. 7. & V. n. 218.
In quo hac diligentia consistat, varia sunt
sententia. n. 8. 9. & 10.
Sententia Auctoris. n. 11.
Probatnr ratione. n. 13.
Auctoritate. n. 14.
Que diligentia sufficiat facientibus quo-
tidie examen, vel sepe confitentibus Et?
n. 12.
- In examinanda conscientia si committatur
levis negligentia, non obest valori sacra-
menti. n. 15.
Unde cognoscatur fuisse negligentiam
gravem vel levem? n. 16.
Ob illam, non item ob istam repetenda
est confessio. n. 17.
- Examinare ordinariè debet penitens sei-
psum, si potest. n. 18.
Nec primum in confessione sed ante. n. 20.
- Examinis defectum quandoque potest con-
fessarius supplere. n. 19.
- Examini quantum temporis impenden-
dum? n. 21.
- Examinis materia est eadem, qua confessi-
onis. n. 23.
- Nim. peccata mortalia, & ex Veniali-
bus notabiliora tantum. ibid.
Cogitationes quibus delectatio vel con-
sensus est prabitus. n. 30.
Ipsa etiam opera externa in sua specie.
n. 32.
- Circumstantia. n. 35.
Numerus. n. 92.
- An Et quomodo imperfectiones? n. 26.
& seqq.
An etiam tentationes? n. 29.
An Et haec confitenda? III. n. 48.
- Examen quotidianum iuvat ad certum pec-
catorum numerum facile cognoscendum,
n. 104.
- Examinis ante confessionem faciendi pra-
xis. n. 105.
Agende Deo gratia pro beneficiis. n. 106.
Petendum Lumen. n. 107.
Disensio facienda. n. 108.
Excitanda Contritio. n. 109.
Proposenda emendatio. n. 110.
- Examen Conscientia vespertinum utile est
ad emendationem vite. IV. n. 25.
- Examen particulare quid sit? n. 31.
- Examinis particularis materia qua? n. 32.
Circa quales defectus fieri debeat? ibid.
Potest etiam adhiberi ad inserendas Vir-
tutes. n. 35.
Propositis certis cuiusque Actibus. n. 36.
Quanam Virtutes deligenda? n. 42.
- Examinis particularis forma in quo con-
sistat? n. 33.
Singula ejus Capita enumerantur Et ex-
plicantur. n. 34.
Quid sit ejus praxis circa Virtutes? n.
43.
- Examinis particularis maxima utilitas Et
efficacia. n. 44.
- Examen pro approbatione Confessarii. Vide
Approbatio. Ll 3 Excom-

Excommunicatus, Excommunicatio.
Excommunicatus quis sit vel non sit vitan-
du? I. n. 90. & Lib. 2. n. 46.

Excommunicatus debet ante absolutionem
jurare, sed in foro externo tantum. II. n.
 117.

Excommunicatio incurritur etiam per ex-
ternam tantum negationem articuli fi-
dei. n. 118.

Excommunicationis sententia potest licite
& valide in aliquem ferri die festo. n.
 267.

Lib. 2.

Excommunicatus non toleratus caret juris-
ditione. n. 46.

Toleratus valide, & quandoque etiam
licite potest absolvere poenitentem. *ibid.*
Vide Absolutio, Censura.

Exemplum.

Exemplum unius vel plurium quando lice-
at vel non liceat sequi? V. n. 100.

Lib. 2.

Exempla varia septem peccatorum capita-
lium à n. 137. usque ad n. 144.

Extrema Unctio.

Extremam Unctionem ex contemptu nolite
suscipere, est mortale. III. n. 134.

Extrema Unctionis forma est Oratio. n.
 342.

An valeat, si fiat cum voluntariis distra-
ctionibus? *ibid.*

F.

Falsum.

Falsum non est idem ac mendacium. III.
 n. 214.

Fama.

Fama quid? III. n. 358.

Fama bona vel mala quis? *ibid.*

An famam laesam si restituere nequeas,

compensare pecuniâ debeas? n. 205. *Vide*
Detractio.

Lib. 2.

Fama ut sit publica plures personas requi-
rit, quam iudicium. n. 324.

Famulus.

Famuli & Famula an à Missa die festo au-
dienda excusentur ob metum herilis of-
fense? III. n. 260.

Die festo licite possunt suas vestes resice-
re. n. 272.

Famuli modicas cibi vel potus partes au-
ferendo, non peccant mortaliter, cisti-
tum fiat tandem magnum. n. 450.

Famuli tenentur ex charitate à rebus Do-
minorum avertere damna. n. 450.

Aliquando etiam ex iustitia. *ibid.*

Famulis debetur salarium iustum. n. 454

Etiam cum id ponunt in arbitrium Do-
mini. n. 458.

Nisi sponte consentiant in minus. n. 456.

Vel per accidentia quadam iusto ade-
quetur. n. 457.

An famulis etiam pro tempore aegritudinis
debeat salarium? n. 459.

An & si ante terminum ex famularum
discedant? n. 460.

Famulorum salarium esse vel non esse iustum
unde possit cognosci? n. 463

An Famuli ex re pluri venditâ possint ex-
cessum pretii sibi servare? n. 464.

An id retinere, quod venditor de pretio
rei empti remittit? n. 466.

Famuli & Famula an à jejunio excusen-
tur? n. 523.

Lib. 2.

Famuli & Famula subjiuntur Parocho
loci quoad sacramenta. n. 44.

Famulum ex solâ notitiâ Confessionis non li-
cet amovere. n. 251.

N.

P. Sto. 2

Tribunal

Poenite n. 11.

ENT

114

- Ne quidem in ipsa Confessione. ibid. v. Neque.*
- Fæmilia.**
- Inter feminas earumque Confessarios familiaritas est utriusque periculosa. III. n. 53.*
- Femina ob suum vel confessarii periculum potest aliquando peccatum aliquod reticere. n. 61.*
- Femina ob concupiscentiam aliorum erga ipsas non tenentur omittere Missam. n. 260.*
- Femina à Missa diebus festis audienda excusantur tempore puerperii. n. 261.*
- Primis diebus luctus. ibid.*
- In periculo detegendi delictum occultum. n. 260.*
- Non item cum menstrua pntiuntur. n. 261.*
- Femina an possit celebranti ministrare? n. 285.*
- An incensum ad altare deferre? n. 298.*
- Vide Monialis.*
- Feminarum carminatricum benedictiones adhibere est vana observantia. n. 424.*
- Femina introductes alicubi morem incendendi nudato pectore, peccant mortaliter. n. 512.*
- Ubi mos iste introductus est, deberet abrogari. ibid.*
- Femina an & qualiter peccent menâo pigmentis? n. 512.*
- Vel excogitando novas vestium formas. ibid.*
- Femina lactantes & pregnantes excusantur à jejuniis. n. 523.*
- Femina quo ætatis anno desinant obligari jejuniis. n. 522.*
- Lib. 2.**
- Femina censentur impedire adire Pontificem in casibus ipsi reservatis. n. 69.*
- Feria.**
- Feriâ sextâ hebdomadis sacra celebrari solium Officium non est Missa. III. n. 243. & 246.*
- Non tenemur ei interesse, cum in eam incidit festum Annuntiationis. ibid.*
- Feriâ sextâ hebdomadis sacra etiam sanis licitè dari potest S. Eucharistia. n. 492.*
- Festum.**
- Festo die peccare non mutat speciem. I. n. 73.*
- In Festo an præter auditionem Missa sint alia pia actiones præceptæ? III. n. 258.*
- Festo die que fiunt opera, sunt servilia, liberalia vel media. n. 263.*
- Servilia sunt prohibita. n. 265.*
- Ex liberalibus prohibita sunt forensia tantum. n. 266.*
- Videlicet I. Mercatus. ibid.*
- II. Placitum, & quid homine intelligatur? n. 267.*
- III. Juramentum. n. 268. Vide suis locis.*
- Festo die opera media non sunt prohibita. n. 269.*
- Festo die tenentur abstinere ab operibus prohibitis omnes fideles si ptennio majores, & rationis compotes, sub mortali. n. 270.*
- Nisi justa causa excuset. ibid.*
- Vel pravitas temporis, & quamam ista. n. 271.*
- Festi violatio per opus prohibitum quomodo constituenda? n. 270.*
- In Festo opera prohibita licitè exercentur, si necessitas, vel pietas exigat, vel consuetudo ferat. n. 272.*
- Quis quoad eadem dispensare possit? ibid.*
- Festum Annuntiationis. Vide Feria.*
- Vide Missa, Nativitas Christi.*
- Fides**

Fides.

De Fidei articulis dubitare positivè vel negativè quid sit? III. n. 116.

Utrumque est peccatum mortale. *ibid.*

Et hæresis, si fiat cum pertinaciâ. *ibid.*

Resistere dubitationi est meritorium. *ibid.*

Unde cognoscatur resistentia? *ibid.*

Fidei articulus, de quo dubitatur, non est in confessione necessario exprimendus? n. 116.

De Fidei articulo habere assensum tantum opinativum est mortale. n. 117.

Et hæresis, si juncta sit pertinaciâ. *ibid.*

Fidei articulum negare est mortale. n. 118.

Et si exterius fiat, excommunicationi obnoxium. *ibid.*

Fidei professio faciendâ à conversis ex hæresi. n. 119.

Fidei articulum ex gravi negligentia ignorare, est grave. n. 120.

Lib. 2.

Fide divinâ qua sint credenda necessitate medii? n. 126.

Sine Fide eorum nemo potest validè absolvi. *ibid.* v. si ignoret.

In iis quomodo penitens instruendus? *ibid.* v. Ut ut sit.

Filius.

Filius in dubio censetur potius legitimus quàm naturalis. V. n. 151.

Et potius naturalis quàm spurvus. *ibid.*

Filius in dubio de usu rationis petens baptizari invitis parentibus, aut nolens iisdem volentibus, an possit baptizari? n. 152.

Filiusfam. non tenetur ades paternas deserre ob periculum in iis peccandi. II. n. 84.

Vide Liberi.

Finis.

Fine præcepto præcepta sunt etiam necessaria media. I. n. 2.

Finis extrinsecus si habeat malitiam specie distinctam à mediis, debent hæc cum illo in confessione exprimi. n. 67.

An & quando possint etiam separatim exprimi? n. 68.

Finis extrinsecus si habeat malitiam ejusdem speciei cum mediis, an hæc sint vel non sint in confessione exprimenda? n. 67.

Finis extrinsecus non est necessario in confessione exprimendus, si venialem tantum malitiam in se habet. n. 69.

Vel omnino nullam. n. 70.

Forma.

Formam Sacramentorum distractè preferre. Vide Distractio.

Supra eandem materiam aut subiectum repetere. Vide Absolutio, Scrupulosus.

Forma absolvendi à peccatis, à censuris &c. Vide Absolutio, Censura.

Fornicatio.

Fornicatio quid sit? III. n. 544.

Una non differt specie ab altera. *ibid.*

Nec species ejus mutatur per amissionem Virginitatis. *ibid.*

Est mort. *ibid.*

Inter fideles non datur de ea ignorantia invincibilis. *ibid.*

Fornicatio differt specie à stupro. n. 544 & 560.

Cum fornicatione unum numero peccatum faciunt oscula, tactus &c. in ordine ad illam antecedenter facta. n. 585.

Vel illam subsequuta. *ibid.*

Fornicationem cum una vel pluribus exercens sine notabili intervallo, peccat quoties, quoties. n. 585.

Fraus.

Fraudes que licite vel illicite in lusu? III. n. 469. & seq.

Fre-

Frequenter.

Frequenter quem numerum significet? l. n. 93. & III. n. 395.

Fructus.

Vide *Beneficiatus, Sacrificium.*

Funus.

Pro funere licet die festo conficiuntur vestes, tumba &c. III. n. 272.

Funere presente in Ecclesia potest ab uno legi Requiem etiam in Dominicis & Festis. n. 278.

Furtum.

Furtum rei sacrae habet etiam malitiam sacrilegii. l. n. 35.

Furtum in loco sacro quando sit sacrilegum? n. 57.

Furtum per vim factum est rapina. n. 71.

Furtum majus à minore non differt specie, si quidem utrumque est mortale. n. 55. & n. 81.

Est tamen juxta aliquos in confessione exprimendum. n. 85.

Contrarium est probabilius. n. 89.

Furti quantitas, aut materia non est in confessione necessariò explicanda. III. n. 445.

In furto qua quantitas sit notabilis & sufficiens pro mortali, referuntur variae sententiae. n. 446.

In ea assignanda attendendum est ad personam, cui sit, & ad rem ablatam. n. 447.

In re spectatur ejus necessitas & aestimatio. ibid. & n. 448.

In persona ejus voluntas. n. 449.

In furto qua quantitas ad mortale sufficiat, statuitur quoad extraneos. ibid.

Quoad uxores, liberos &c. requiritur major. n. 449.

Furtum rei parva est mortale, si illa putetur esse magna. n. 450.

Vel fiat cum animo ita congregandi quantitatem magnam. ibid.

Auferendo uni vel pluribus. ibid.

Atque ita peccatur mortaliter, toties, quoties. ibid.

Furtum rei parva ultimo complens quantitatem magnam quando sit vel non sit mortale? n. 450.

Furta rerum parvarum si à pluribus simul vel successive fiant communi consilio, tunc singuli peccant mortaliter. ibid.

Furta famulantium. Vide *Famulus.*

Furtum quid sit? n. 451.

Ex genere suo est mortale. ibid.

Furtum non est, cum quis in extrema necessitate auferat alteri, quantum necesse habet. n. 451. & l. 82.

Furtum aliud est simplex, aliud qualificatum. n. 452.

Furtum triplici modo fieri potest sacrilegum. ibid.

Unum non differt specie ab altero. ibid.

Furari rem profanam in loco sacro quando sit vel non sit sacrilegium? ibid.

Furtivam rem bona fide emens nihil peccat. n. 467.

Quandonam teneatur restituere? ibid.

Mala fide emens peccat, & tenetur restituere. ibid.

Furtum differt specie à Rapina ratione modi tendendi in objectum. n. 560.

Furtum uno actu factum pluribus divisim sumptis est unum peccatum continens plures malitias. n. 593.

Numerus personarum non est distinctus, sed tamen confuse confitendus. n. 594. & seq.

Furtus bona communitalis, hereditaris aut plurium simul quomodo debeat id confiteri? n. 595.

*An & quando liceat unam ejus malitiam
separatim ab altera confiteri. n. 597. &
599.*
*Furatus 20. si. si confessus sit decem, non
satisfacit accusando se postea tantum de
aliis decem. n. 599.*
*Furatus rem, quam non advertit esse sacram,
non committit sacrilegium. V. n. 21.*
*Furtum leve faciens cum dubio an sit mor-
tale & reservatum & censuratum, peccat
mortaliter, sed reservationem aut censu-
ram non incurrit. n. 135.*

G.

Gaudium.

*Gaudere de malo proximi an & quomodo
licitum vel illicitum? III. n. 139.*
*Gaudere de clade hosti illata quomodo li-
ceat? n. 478.*

Gloria.

*Ad gloriam Dei an & quomodo omnia sint
referenda? III. n. 113. & 157.*
Gloria quid? n. 158.
Eam appetere non est ex se malum. ibid.
*Gloria vana quid & quale peccatum? ibid.
& n. 511.*
Quomodo ex veniali fiat mortale? ibid.
*Quomodo differat à Superbia, Prasum-
ptione, & Ambitione. n. 159.*
*Ob gloriam vanam communicare est veni-
ale. n. 314.*

Lib. 2.

*Gloria caelestis memoria quomodo habenda
practice. n. 164.*

Gradus.

*Gradus consanguinitatis non differunt spe-
cie à gradibus affinitatis. I. n. 51.*
*Nec inter se ejusdem et diversa linea.
ibid.*

*Gradus primus vel secundus, si in eo pec-
cetur, est iuxta aliquos in confessione ex-
primendus. n. 85.*
Sed rectius negatur. n. 88.

Lib. 2.

*Gradum Academicum habentes debent ab
Episcopo approbari ad audiendus confes-
siones. n. 33.*

Gratitudo.

*Quid sit & quinam ejus actus? III. n.
419.*

Gula.

Gula vitium quid? III. n. 517.
Quot modis committi possit? ibid.
*Gula peccatum est ex se veniale. n. 518. &
520.*
Quot modis fieri possit mortale? ibid.
Gula species est crapula & ebrietas. n. 519.
Gula peccata quomodo confitenda? n. 520.

Lib. 2.

Gula punite exempla. n. 142.
Contra gulam sententia sacra. n. 152.

H.

Hæresis, Hæreticus.

*Hæresis est dubitare de articulo Fidei cum
pertinacia. III. n. 116.*
*Uti & habere opinionem tantum de eo
pertinaciter. n. 117.*
Hæreses omnes sunt ejusdem speciei. n. 119.
*Ad hæresin requiritur pertinacia, & in qua
ea consistat? ibid.*
*Hæretici formales communiter non sunt ple-
bei in Germania. n. 119.*
*Possunt absolvi à Parochis, nisi consue-
tudo Diocæsana obster. ibid.*
*Ab Hæresi an & quomodo excuset ignoran-
tia affectata. n. 120.*
*Que differentia in hoc quoad hæresin &
alia peccata? ibid.*

Ob

P. Sto.

Tribunal
Poenitentia
EPI

- Ob heresim solam ex ignorantia invincibili habitam nemo damnatur. n. 120.
- Hereticos etiam obligat prohibitio librorum hereticorum. n. 531. v. Liber. Lib. 2.
- Heresis an comprehendatur concessis castibus Bulla Coena? n. 51.
- Ob heresim non incurrit casum Pontifici reservatum, qui censuram ei annexam non contrahit. n. 60.
- Ab heresi occulta an possit absolvere Episcopus per se? n. 71.
- An & quomodo per suum Vicarium? ibid. Homicidium.
- Homicidium consanguinei est parricidium. I. n. 35.
- Homicidio addit crudelitas, cum quis, novam speciem malitiae. n. 71.
- Homicidium persona Deo sacra habet etiam malitiam sacrilegii. n. 56.
- Homicidii circumstantia qualis sit pluralitas occisorum? n. 85. & 89.
- Homicidium potest quis etiam juratus negare cum aquivocatione, si fecit ad necessariam sui defensionem. III. n. 220.
- In homicidio non tenetur quis confiteri numerum instictorum vulnerum. n. 578.
- Ad homicidium ordinatae externae actiones, etsi physice per alias interrumpantur, adhuc tamen sunt unum tantum peccatum. n. 585.
- Occidens plures post se invicem, etsi absque notabili intervallo, plura committit peccata. n. 586.
- Occidens uno ictu plures simul, unum tantum peccatum committit. n. 593.
- Personarum numerum tenetur non distincte, sed confuse in confessione exprimere. n. 594. & seq.
- Si prius confessus est distincte eadem unum tantum, an satisfaciat postea etiam confitendo solam eadem alterius? n. 597. & 599.
- Homicidium an ipse suo ictu fecerit, dubitans est irregularis. V. n. 135. Lib. 2.
- Homicidium reservatum si sit, debet mors re ipsa fuisse secuta. n. 58.
- Honestas.
- Honestas est Virtus generalis detestans, quod rationi contrarium est. III. n. 2.
- Honestum positivè vel negativè sumptum quid? n. 113.
- Non omne quod licet, honestum est, quo sensu? n. 113.
- Honor.
- Honor quid? III. n. 157.
- Eum per se appetere moderatè, non est peccatum. ibid.
- Inordinatè appetere. Vide Ambitio.
- Hora, Horologium.
- Hora incipit ad primum sonum in campana quadrantum. III. n. 308. & 522.
- Horologia plura unius loci habent seu plures sententia probabiles. V. n. 114.
- Quando liceat vel non liceat inter ea variare? ibid.
- Horae Canonicae.
- Horas can. ex inculpata oblivione omittens, nihil peccat. I. n. 82.
- Horas plures una die omittens non tenetur numerum in confessione exprimere. n. 89.
- Horas recitans cum distractione interna precepto probabiliter non satisfacit. III. n. 102.
- Et beneficiatus tenetur fructus restituere. n. 104.
- Contrarium est probabilius, & tutum in praxi. n. 106. & 342.
- Mm 2 Est

- Est tamen irreverentia venialiter mala.*
n. 107.
- Horas recitans cum distractione externa non satisfacit precepto.* n. 106.
Vide *Distractio.*
- Horarum can. culpabilis omisio quomodo confitenda?* n. 379. & l. n. 89.
- Horas can. recitandi obligatio est gravis, & unde.* 379.
- In anno omittere vel per unicum tantum diem est mortale.* n. 384.
- In Horis can. qua sit parvitas materie, sentiunt aliqui nimis laxè.* n. 380.
Alii nimis rigidè. n. 381.
Pro parva materia habendum, quod non est integra parva hora, nec ei aequivalet. n. 382.
- Hora parvè quoniam sint?* n. 382.
An pro parva materia haberi possint Vesperæ sabbati sancti? n. 383.
- Horas can. recitandi obligatio est quotidiana.* n. 384.
Alligata diei, extensa ab uno noctis medio ad alterum. n. 385.
De certo ac determinato officio. n. 386.
- In Horis can. Martinum pridie recitari potest, & quâ diei parte?* n. 385.
Id recitare nondum finito pridiano officio est Veniale. ibid.
- In Horis can. officium unum quinam licitè possint mutare in aliud.* n. 386.
Refertur sententia universim id omnibus permittens. n. 387.
Recepta est illa à plus quàm triginta Autoribus. n. 396.
Sed probatur sententia negativa. n. 388.
Quid Adversarii respondeant? n. 389.
Sed refelluntur. n. 390.
- Hora non possunt dici, nisi de sanctis Brevario Rom. adscriptis.* n. 390.
- Nec concessa pro una Ecclesia possunt extendi ad aliam.* ibid.
- In Horis can. non potest mutari unum officium in aliud sub peccato gravi.* n. 392.
Cadit hæc obligatio in singulos dies. n. 393.
Nec ei satisficit per æquale, aut compensationem ad æqualitatem. ibid.
Nec per aliquam causam, quæ sufficiens esse possit ad mutationem. n. 394.
Nec si mutatio fiat tantum raro. n. 395.
Cum etiam tunc graviter ledatur uniformitas officii cum Ecclesia. n. 396.
Nec si mutatio fiat ex devotione. n. 400.
Etiam quoad ritum tantum v. g. simplicis in duplicem. ibid.
- In Horis can. mutandis error an & quomodo corrigendus?* ibid.
- Hora can. hodie dicta de festo crastino debent cras iterum dici.* n. 398.
De festo hesternò si heri non fuerunt dicta, non debent, nec possunt amplius dici. n. 399.
- Horas de festo simplici recitans sub semiduplici aut duplici non satisfacit precepto.* n. 400.
An id grave vel leve peccatum? ibid.
- Ad Horas can. quinam & quando sint obligati?* n. 401.
- Ab Horis can. recitandis excusant variæ causæ.* n. 402.
Non tamen surditas. ibid.
- Ab Horis can. recitandis impeditus non tenetur loco illarum aliud quid præstare.* n. 403.
Nec cum solus nequit, socium, etsi possit adhibere. ibid.
- Horas cum uno aut pluribus sociis recitandi modus expli catur.* n. 404.

- Quas ex sociis unus potest dicere, potest
& alter.* n. 386.
- Horas can. qui non potest totas, tenetur jux-
ta alios quamlibet partem, quam po-
test, recitare.* n. 405.
- In Horis can. qui non potest majorem par-
tem officii dicere, non tenetur minorem,
quam potest.* n. 406.
- Quo sit vel non sit major pars?* ibid.
- Hore unius notabilem partem, qui nequit
dicere, potest totam omittere.* n. 407.
- Ad Horas an, & ad quas obligetur Subdi-
aconus in die sua Ordinationis?* n. 408.
- Horas qui debitâ parte alicujus diei non
potest dicere, debet eas eadem die ante
vel post dicere.* n. 409.
- Hore non debent dici tantum mentaliter.* n.
403.
- Sed vocaliter, & quomodo?* n. 402.
- Horam unam ab alia, vel unius hora par-
tem unam ab altera separare an liceat?
quomodo? & quanto tempore?* n. 410.
- Horarum & Sacrificii quoad interrup-
tionem est diversaratio, & qua?* n. 410.
- Horarum ordinem invertere an liceat?* n.
411.
- Horas dicere extra præscriptas diei partes an
liceat?* n. 412.
- Horas dicere omissis vel mutilatis verbis, an
& quale peccatum?* n. 413.
- Horas quo loco liceat vel non liceat dicere?*
n. 414.
- Quo situ corporis?* n. 415.
- In Horis can. dicendis an liceat inter di-
versa horologia variare?* n. 414.
- De Officio defunctorum & aliis Vide
Officium.*
- Humilitas.
- Cum Humilitate consistendum est.* III. n.
30.
- Humilitatis actus externi.* IV. n. 40.
- Humilitatis actus interni.* n. 41.
- Hyperdulia.
- Vide Cultus.
- Hypocrysis.
- Hypocrysis quid sit?* III. n. 511.
- Est ex genere suo tantum Veniale.* ibid.
- Triplici modo fieri potest mortale.* ibid.
- Hypocrysis esse potest, uni confiteri gravia,
alteri levia.* n. 30.
- I.
- Jaçtancia.
- Jaçtancia quid sit?* III. n. 239.
- Una non differt specie ab altera.* ibid.
- In quo non differat à superbia & vana
gloria?* ibid.
- Est ex genere suo tantum Veniale.* ibid.
- In quibus casibus possit esse mortale?*
ibid.
- An & quomodo peccatum, de quo quis
se jaçtat, confitendum sit?* ibid.
- Cum jaçtancia confiteri mortale, est morta-
le & sacrilegum.* n. 30.
- Jejunium.
- Jejunium duobus præceptis debitum fran-
gens, an duo peccata committat?* I. n. 75.
- Jejunium Ecclesiasticum consistit in una tan-
tum justa refectioe, in certa ejusdem
hora, & abstinentia à carnibus.* III. n.
521.
- Præceptum de primo & secundo est af-
firmativum, de postremo negativum.* n.
525.
- Refectio justa qua censeatur esse?* n. 521.
- Hora ejus sumende qua?* ibid.
- Hora hac non est de substantia jejunii.*
ibid.
- Jejunii lex non obligat aliquem ante. 21. an-
num completum.* n. 522.

- Non obligat dubitantem de completa hac atate. ibid.*
Nec pro illa die, quâ quis primum eam complet. ibid.
Desinit obligare viros sexagenarios. ibid.
Quando feminas? ibid.
Jejunii dies quando incipiat, & desinat? ibid.
A Jejunio quinam excusentur, 1. per infirmitatem? n. 523.
2. Per laborem corporis? ibid.
3. Per laborem animi? ibid.
4. Per iter? ibid.
De sufficientia causa excusantis quinam consulendi? ibid.
In Jejunio dispensare potest Pontifex, Episcopus, & Parochus. n. 524.
Non item confessorius aut Medicus. ibid.
Jejunii lex graviter violatur 1. per secundam justam refectionem, non amplius per tertiam &c. n. 524.
2. per id, quod aequivaleret justae refectioni. ibid.
3. Per esum carniû. ibid.
Jejunii die est cuius pro Refectiuuncula vestertina concessa quantitas octo unciarum, seu, duo vel tres quadrantes librae. n. 524.
Quae in Vigilia Nativitatis, Paschalis, & Pentecostes? ibid.
Quanam qualitas? ibid.
An & permessa sit collatio pomeridiana? & in qua quantitate? ibid.
Contra Jejunii præceptum quoties graviter peccatur, quoties in die notabilis pars carnis comeditur. n. 525.
Aliud est, si Jejunium tantum sit ex voto vel penitentia debitum, & quae distaritas? ibid.
- Jejunium qui frangit esu carniû, debet id in specie confiteri. n. 525. & l. n. 89.*
Jejunij die quae quantitas carnis sit sub mortali prohibita? Refertur sententia aliorum. n. 526.
Refertur & rejicitur sententia, quam olim tenuit Autor. n. 527.
Statuitur alia sententia auctoris. n. 528.
Jejunii die horam justae refectionis notabiliter prævertere est tantum veniale. n. 529.
Et nullum, si rationabilis causa subsit. ibid.
Jejunii die extra tempus modicum quid edere est Veniale. n. 529.
Quid habendum pro modico? ibid.
Jejunium in Vigilia Festi frangere cur sit peccatum contra solam Temperantiam, non item contra Religionem? n. 558.
Jejunium Vigilia in Quadragesima frangens, non duo sed unum tantum peccatum committit. n. 570.
An & quomodo comestio carniû per contrariam voluntatem interrupta multiplicetur numero? n. 574.
Quandonam per interruptionem physicam? n. 584.
Jejunii die scienter, sed sine advertentia malitia moralis, comedens carnes, non peccat. v. n. 20. & l. n. 82.
A Jejunio liber si contra conscientiam erroneam id non servet, quomodo debeat confiteri? n. 93.
In Jejunio an liceat inter diversa horologia variare? n. 114.
De Jejunii die jam exchoato vel finito dubium. Vide Dubium.
De Jejunio naturali. Vide Communio.
Ignorantia,
Ignorantia invincibilis non excusat à necessitate.

P. Stoiz

Tribunal
Penitentiæ
E. N.
S. A.

- cessarius necessitate medii.* III. n. 6.
Ignorantia vincibilis non addit actui no-
vum speciem. I. n. 51.
Ignorantia quid? V. n. 13.
Ignorantia invincibilis, quae & antecedens,
justa, ac probabilius dicitur, quid sit? III.
 n. 120. & V. n. 14.
Ignorantia vincibilis, quae & consequens,
injusta, & improbabilis dicitur, quid?
 ibid.
Alia est affectata, alia non affectata, &
quid utraque? ibid.
Ignorantia affectata equiparatur scientia.
 ibid.
Ignorantia non affectata alia est crassa, alia
non crassa, & quid utraque. V. n. 14.
Ignorantia affectata an & quomodo excu-
set ab heresi? I. n. 110.
Ignorantia invincibilis de malitia fornica-
tionis non datur inter fideles. n. 544.
Ad ignorantiam vincibilem non sufficit, de-
bere sciri, quod nescitur. V. n. 15.
Sed insuper requiritur, ut hac obligatio
saltem confuse cognoscatur. n. 16.
Et tunc non indagetur veritas, quan-
tum potest. n. 17.
Quid intelligatur per hoc, quantum po-
teat? ibid.
Ignorantia invincibilis & vincibilis vel est
juris, vel facti. n. 18.
Ignorantia invincibilis excusat à peccato,
non item vincibilis. ibid.
Ex ignorantia invincibili qua in adolescen-
tia acta sunt, neminem debent postea
cruciare. n. 19.
Ignorans invincibiliter in aliquo actu con-
trahit plures peccati species, eas non con-
trahit. n. 20.
Non requiritur tamen ad eas contrahen-
das exacta earum cognitio. n. 22.
Ignorans invincibiliter actum internum es-
se peccatum, nil peccat. n. 64.
Ex ignorantia mortaliter culpabili peccans
an & quando teneatur hanc circumstan-
tiam confiteri? n. 94.
Ignorantia est quandoque scrupulorum cau-
sa. V. n. 175.
 Lib. 2.
Ignorans an & quomodo ante absolutio-
nem instruendus in rebus fidei? n. 126.
Ignorans culpabiliter res alias necessarias
debet à Confessario moneri. n. 127.
An & quando si quis eas ignoret incul-
pabiliter. n. 128. cum seq.
Ignorantia invincibilis signum quod? n. 131.
 Imago.
Imagines sanctorum indecenter pingere ha-
bet speciem sacrilegii. I. n. 54.
 Immodestia.
Immodestia actus aliquot recensentur. I. n.
 35.
 Impatentia.
Impatentia quid sit? II. n. 153.
An & quale peccatum? ibid.
Varij ejus actus. ibid.
 Impedimentum. Lib. 2.
Impedimentum perpetuum vel diu duratu-
rum adeundi superiorem pro absolutione
à reservatis equiparatur articulo mortis.
 n. 68.
Impedimenta adeundi Pontificem pro ab-
solutione à reservatis quanam censeantur.
 n. 69.
Ob Impedimentum transitorium adeundi
superiorem an possit aliquis per inferio-
rem absolvi à reservatis casibus? n. 72.
 Imperator. Lib. 2.
Imperator habet universalem potestatem in
delicta subditorum. n. 303.
 Imper-

Imperfectio.
Imperfectio quid sit? & quid pro tali habendum? I. n. 26.
Imperfectiones secundum se non sunt materia Examinis ad confessionem pravii, aut Confessionis. *ibid.*
Utiliter tamen in confessione explicantur. n. 27.
Et saepe involvunt peccatum Veniale. *ibid.*

Impossibile.
Impossibile nullum est obligatio. II. n. 101.
Impossibile aliud absolute, aliud moraliter. III. n. 259.
Impossibilitas moralis qua excuset ab auditione Missae? *ibid.*
Impossibile moraliter quid sit? V. n. 58.
Ad impossibile non obligat Lex. *Vide Lex.*

Impotentia.
Impotentia mutat copula speciem. I. n. 53.
Impotentes Coniuges possunt cohabitare ut frater & soror. II. n. 84.

Improprium.
Improprium quid sit? III. n. 209.
An & quomodo differat à Contumelia & Convitio? *ibid.*

Impubes. Lib. 2.
Impubes non tenentur in casibus Pontifici reservatis illum adire. n. 69.

Incendarius.
Incendarius debet in foro tantum externo ante absolutionem jurare. II. n. 117.

Incestus.
Incestus unus non differt specie ab alio diversi gradus, sed ejusdem cognationis. I. n. 51.
In gradu tamen propinquiore est gravior, quam in remotiore. *ibid.*
Unde in confessione est juxta aliquos exprimendus. n. 85.
Contrarium est probabilius. n. 88.

Incestus est fornicatio inter personas affines vel cognatas. III. n. 547.
Cognatione carnali, legali, vel spirituali. *ibid.*
Incestus unus ab altero ratione diverse cognationis differt specie. I. n. 51.

Indignatio.
Indignatio quid, & quale peccatum. III. n. 143. & 147.
Indignatio quomodo differat ab Invidia? n. 147.
Potest esse bona, vel mala, etiam blasphemia. *ibid.*

Indulgentia.
Indulgentia plenaria tollit omnem temporalem poenam pro peccato debitam. II. n. 21.
 Lib. 2.
Effectum hunc impedit vigens affectus etiam ad unicum veniale. *ibid.*
Unde à paucis & raro obtinetur. *ibid.*
Indulgentiarum aut fubilai ratione an poenitentia non sit injungenda absolventis? n. 110. v. Dixi.

Induratus. Lib. 2.
Induratus quomodo ad contritionem excitandus? n. 105. v. Indurati.

Industriae piæ. Lib. 2.
Ex industriis reducendi poenitentem ad meliora est precipua frequens Communis, piæ obita. n. 154.
Item frequens Confessio apud unum, sed sine coactione. n. 155.

Industriae *quanam sint aptæ pro capacioribus.* n. 156.
Quomodo agendum cum minus capacibus? *Vide Rudes.*

Infamatio.
Infamare seipsum per publicam confessionem an liceat? III. n. 79.

Infama-

Infamare seipsum sine justa causa est ex genere suo tantum Veniale. n. 238.
Et species prodigialis. ibid.
Ex justa causa est licitum. ibid.
Infamare seipsum est mortale in quatuor casibus. ibid.
Infamare seipsum ad vitandam torturam vel cum periculo vite an liceat? ibid. *Vide Reus.*
Infernus. Lib. 2.
Inferni memoria quomodo habenda practice. n. 163.
Ingratitudo.
Ingratitudinis gradus qui? III. n. 419.
Ingratitudinis actus erga Deum? ibid.
Ingratitudo alia est formalis, & speciale peccatum. n. 420.
Et quale? ibid.
Alia materialis, & est generalis tantum circumstantia cuiusvis peccati. ibid.
Inimicitia, & Inimicus.
Inimicitia quid & quotuplex sit? III. n. 477.
Inimicos tenemur positive diligere. n. 478.
Non licet de eorum malo gaudere. ibid.
Nec licet eos à communibus beneficiis excludere. ibid.
Nisi ex alia justa causa. ibid. & n. 480.
Inimicis non tenemur specialia signa benevolentie exhibere. n. 479.
Et qua illa? ibid.
Inimicos an liceat de injuria vocare in iudicium? n. 480. & 139.
Inspiratio.
Inspirationibus divinis non obedire est tantum Veniale. V. n. 60.
Imo nullum per se loquendo, si tantum tendant ad consilia aut perfectiora. ibid.
Instrumentum.
Instrumentum publicum si quis amisit, an

ipse possit ei aliud substituere? I. I. n. 444.
Inquisitio, Inquisitor.
Inquirere in aliorum delicta non privati, sed superiores possunt. III. n. 484.
Quomodo? ibid.
 Lib. 2.
Inquisitores non cognoscunt de causa fracti sigilli, nisi sit mixta cum heresi. n. 276.
 v. *Pœna.*
Integritas Confessionis.
Integritas Confessionis alia est materialis, & alia formalis, & quid utraque? III. n. 54.
Est ad valorem Confessionis necessaria. ibid.
Integritas materialis quid involvat. n. 55.
Ab hac excusamur in variis casibus. n. 56.
Casus I. est Moribundi dantis signum. ibid.
 II. *Moribundi non dantis signum.* n. 58. cum seq.
 III. *Inculpabiliter immemoris peccati.* n. 60.
 IV. *Constituti in periculo proprii vel alieni damni gravis spiritualis vel temporalis.* n. 61.
Sed probabili. n. 69.
Enumerantur novem talia pericula. n. 61.
Potest poenitens quoad proprium damnum temporale cedere suo iure. n. 71.
 V. *Manifestandi complicitis, sed iste Casus non probatur.* n. 62.
 VI. *Habentis peccatum reservatum, & neminem, per quem ab eo directe possit absolvi.* n. 63.
 VII. *Magni alicujus concursus confitentium, sed nec iste Casus admittitur.* n. 67.
Ab integritate materiali excusatus non potest

rest plus, nec aliud reticere, quam necesse sit, n. 68.

Et tunc tantum, si necesse sit confiteri, & alius confessarius haberi non possit, n. 73.

Quid intelligatur per necessitatem confitendi? ibid.

Quandonam censeatur non posse haberi confessarius? n. 74.

Ab integritate materiali excusatum potest etiam in confessione negare id, quod tunc non tenetur confiteri, n. 72.

Quidquid reticatum est, debet non quidem statim, sed tamen in proxima confessione explicari, n. 70.

Integritatem materiale Confessionis que-nam vitia impediunt? & que eorum remedia? n. 75.

Lib. 2.

Ad integritatem materiale etiam non obligatur, qui deberet multa mortalia repetere, qua jam antè bona fide confessus est, n. 90.

Uti nec ille, qui non potest habere sua lingua satis peritum confessarium, n. 91. circa finem.

Circa integritatem audite confessionis, si erret confessarius, ad quid teneatur? n. 180. & seq.

Intentio.

Intentio actus non mutat speciè peccati, I. n. 55.

Vel admodum raro, n. 72.

Intentio.

Intentio ad conficiendum sacramentum quid sit? III. n. 328.

Alia est directa, & alia indirecta; quid utraque? n. 329.

Alia Habitualis, alia Actualis, & quid? ibid.

Quomodo actualem soleant elicere scrupulosi? ibid.

Alia merè habitualis, alia Virtualis, & quid utraque? ibid.

Intentio Virtualis, in quo consistat? ibid.

Quodnam inter illam & actualem sit discrimen? n. 334.

Intentio conditionata de præterito, presenti, vel futuro, quid? n. 330.

Intentio absoluta quid? ibid.

Implicita & explicita quid? ibid.

Intentio, que sit vel non sit sufficiens & necessaria ad sacramentum conficiendum; n. 331. & seqq.

Intentio habitualis sufficit non ad sacrificium faciendum, sed ad fructum eius applicandum, n. 332.

Sufficit quoque ad Sacramentum recipiendum, non ad conficiendum, ibid.

Intentio conditionata que, quando & ad quod Sacramentum conficiendum possit vel non possit licite aut valide adhiberi? n. 336. Vide Sacramentum.

Sine intentione debita conficere Sacramentum, est mortale, n. 336. & 338.

Intentionis defectum in Ministro non supplet Deus, ibid.

Intentio conscientis Sacramentum debet versari circa materiam & personam determinatam, n. 337.

An & quando possit iisdem alligari? ibid.

Ex intentionis defectu male administrans Sacramentum, quomodo possit & debeat confiteri? n. 339.

Intentionem placendi Deo, an in omnibus omnibus habere teneamur, n. 113.

Intentio qua requiratur ad audiendum Missam, ut præcepto satisfiat? n. 251.

Internuntius, Lib. 2.

Per internuntium quomodo liceat confiteri? n. 99.

Inter-

P. Sto. 2

Tribunal
Poenitentia
EPI
114

- Internuntius obligatur sigillo, etsi audita non referat ad confessarium.* n. 212.
- Internuntius quid respondere possit de peccato penitentis, jam ante interroganti noto.* n. 265. v. *Interpres.*
- Internuntius ob fractum sigillum non incurrit poenam ordinariam frangentium.* n. 277. v. *Ut Sacerdos.*
- Interpres.*
- Per interpretem nemo tenetur confiteri, nisi in raro casu.* III. n. 77.
- Possimus tamen confiteri per illum.* n. 83.
- Quomodo id fieri possit & debeat?* Lib. 2. n. 99.
- Interpres confessionis quomodo obligetur sigillo?* Lib. 2. n. 212.
- Invidia.*
- Invidia est tristitia de bono alieno.* III. n. 147.
- Non est idem cum Odio, Indignatione, & Emulatione.* ibid.
- Nec est tristitia de bono alterius, ut proprii boni imminutivo.* n. 148.
- Qua non est mala, nisi sit inordinata.* ibid.
- Invidia ergo est voluntaria & falsa apprehensio de bono alieno, ut proprii imminutivo, cum inordinata tristitia.* n. 149.
- Ex genere suo est tantum veniale peccatum.* n. 150.
- Sed per accidens potest fieri mortale.* ibid.
- Quomodo numeretur inter septem Capitalia?* ibid.
- Lib. 2.
- Invidia punite Exempla.* n. 139.
- Contra invidiam sententia sacra.* n. 149.
- Iocus.*
- Iocus quid sit?* III. n. 195.
- Si sit moderatus, spectat ad Virtutem Eutrapelia.* ibid.
- Ioculariter loqui de rebus sacris, quale peccatum?* ibid.
- Iocos miscere concioni, quale peccatum?* n. 196.
- Ad jocum uti verbis SS. Scriptura est mortale, fieri potest quandoque Veniale.* n. 197.
- Ioco falsum dicere, quomodo excusetur à mendacio?* n. 214.
- Ira.*
- Iracundia notus quid? & quale peccatum?* III. n. 141.
- Ira quid?* n. 142.
- Alia est justa, alia injusta; & quid utraque?* ibid.
- Injusta est ex genere suo mortale.* ibid.
- Unde esse possit Veniale?* ibid.
- Lib. 2.
- Ira punite exempla.* n. 141.
- Contra iram sententia sacra.* n. 150.
- Irregularitas.*
- Irregularitas ex defectu lenitatis à quibus contrahatur, vel non?* III. n. 493.
- Nullum ejus in agris hinc inde movendis.* ibid.
- Irregularitas in dubio non contrahitur nisi de homicidio.* V. n. 135.
- Lib. 2.
- Irregularis fit Clericus solemniter exercens actum Ordinis, qua caret.* n. 278.
- Itinerans.*
- Itinerantes an excusentur ab audiendâ Missa diebus festis?* III. n. 260.
- An à Jejunio, ab Horis Canonicis, &c.*
- Vide suis locis.*
- Itinerantes licitè exercent servilia die festo ad iter servientia.* n. 269.

- Judex, Judicium.**
Judicium in loco sacro institueri non est sacrilegium, sed tamen illicitum. I. n. 58.
Judex, quo modo gaudere possit de pœna Rerum. III. n. 139.
Judex non potest obligare reum ad capitale crimen fatendum, si aliunde probari non possit. n. 220.
Judicialis processus est die festo illicitus & invalidus. n. 267.
Eo tamen permissio permittuntur etiam actus ad illum requisiti. n. 268.
Permissus est in causis personarum miserabilium & Rusticorum. n. 272.
 Lib. 2.
Judicii divini memoria quomodo habenda practice? n. 162.
Judex de delicto ex sola confessione noto non potest cognoscere. n. 262. & III. n. 205.
Neque de noto ex sola scripta confessionis scheda. ibid. & III. n. 439.
Judex in causa fracti sigilli est ordinarius sigillifragi. n. 276. v. Pœna.
Judex an possit procedere contra confessarium infamatum de incerto peccato ex confessione revelato? n. 283. v. Quodsi.
An & contra infamatum de certo peccato revelato? n. 282.
Judicium in causa fracti sigilli tendit ad servandum sigillum. n. 292.
Judicii publici executio omnibus permessa. n. 317.
Processus contra sigillifragum non est contra sigillum. n. 307.
Per illum redintegrari potest sigillum male fractum. ibid.
Non agnoscunt Autores in eopericulum frangendi. n. 314.
Judicium temerarium.
Judicium temerarium quid sit? III. n. 125.
Aliud est cum, aliud sine formidine. ibid.
Male confunditur cum suspitione. ibid.
Est ex genere suo mortale. ibid.
Ex multis capitibus potest esse tantum Veniale. ibid.
Juramentum.
Juramenti iteratio non mutat obligationis speciem. I. n. 50.
Juramentum additum voto mutat ejus speciem. n. 52.
Juramentum de emendatione an & quando à pœnitente exigendum? n. 116. & seq.
Juramentum quid sit? III. n. 182.
Aliud est per Deum, aliud per creaturas. ibid.
Aliud assertorium, aliud promissorium. n. 183.
Aliud comminatorium. ibid.
Aliud execratorium. n. 184.
Juramentum promissorium non semper promissionem, sed saepe simplex tantum propositum includit. n. 183.
Juramentum promissorium quando sit vel non sit implendum? n. 188.
Juramenta omnia sunt ejusdem speciei. n. 185.
Nisi ratione circumstantia superveniat alia malitia. ibid.
Quomodo in confessione exprimenda? ibid.
In Juramento execratorio malum graverrò aliquis sibi aut suis serio optat. n. 185.
Malum aliis optatum non tenemur distinctè confiteri. ibid.
Ad Juramentum licitum requiruntur tres comites. n. 186.
 I. Veritas, cujus defectus facit perjurium, semper etiam in re legi mortale. ibid.
 II. Justitia.

- II. *Iustitia*. *Et in quo hæc consistat?* n. 187.
Ejus defectus est peccatum grave vel leve pro malitiæ rei, quam juramento confirmo. ibid.
- III. *Judicium*, n. 189.
Ejus defectus est Veniale tantum. ibid.
- Juramentum temerarium quid sit?* n. 187.
In juramento promissorio vel execratorio de re venialiter malâ Deum invocare ut approbatorem, est gravis blasphemia. n. 187.
Sed rarò contingit. ibid.
- Juramentum promissorium rei male exequi est vel blasphemum, vel superstitiosum.* n. 188.
- Jurare promissoriè rem malam cum animo exequendi subindè minus, subindè majus est peccatum, quam sine eo.* n. 188. v. Patet.
- Jurare per creaturam non censetur, nisi specialiter in eâ reluceat Majestas Dei.* n. 191.
- Juramentum non est dicere: per meum Jusjurandum, Nuff mein Ahyd; vel: Iuro me facturum.* n. 191.
- De Jurandi consuetudine quid sit?* n. 190.
- Juramentum cum negligentia in Veritate vel Iustitiâ inquirenda factum quale sit peccatum?* ibid.
- Juramentum propriè quanam jurandi formule contineant?* n. 191.
Referuntur & exponuntur varia. ibid.
- Juramentum à non juramento discernendi Regule in foro interno.* n. 192.
- Juramentum quomodo differat à Blasphemia & Maledictione?* n. 228.
- Juramentum promissorium aliud est pium, aliud non pium, & qualis sit materia utriusque?* n. 364.
- Juramentum promissorium pium potest fieri cum voto, vel sine voto, & esse simplex.* n. 371.
Etsi autem fiat sine voto, equiparatur tamen voto. ibid. & n. 364.
Et in eo potest dispensare, qui potest in voto. n. 371.
De materia tamen reservatâ non est reservatum. ibid.
Censetur in dubio esse factum cum voto. n. 371.
Obligatio incipit & durat, sicut voti. n. 366.
- Juramentum promissorium obligat ex genere suo graviter.* n. 365.
Leviter ex parvitate materia. ibid.
Quandoque etiam omnino non obligat. ibid.
- Juramenta promissoria pia sunt omnia eju dem speciei.* n. 365.
Nisi sint de rebus aliunde jam præceptis. ibid.
Quo casu, si violentur, committitur duplex malitia spectatim consistenda. ibid.
- Juramenti promissorii obligatio cessare per te potest quatuor modis.* n. 367.
- In Juramentis quanam semper subintelligantur conditiones?* ibid.
- Juramenta sequuntur naturam contractûs, cui opponuntur.* 368.
Ejusque conditiones & restrictiones. n. 377.
- Juramenta pia & non pia possunt irritari, & à quibus?* n. 368.
- Juramenta pia cum voto de materiâ reservatâ sunt reservata.* n. 370.
- In Juramentis piis potest dispensari.* n. 369.
Etsi sint facta in utilitatem hominis. n. 372.

An & quando in non piis ante vel post
acceptationem? n. 369.
Et à quibus? n. 370.
Ex qua causa? n. 373.
Juramenta pia commutari possunt, non
item non pia. n. 374.
Juramento non obligamur ad materiam, in
quam id commutatum est. n. 375.
Juramenti & *Voti* commutatio multum in-
ter se differunt. ibid.
Juramenti obligationem potest remittere eti-
am is, in cuius utilitatem est factum. n. 376.
Et quisque sibi ipse id, quod in suum
commodum fecit. ibid.
Juramenti obligatio est benigne interpretan-
da. n. 377.
Ad qua in illius interpretatione atten-
dendum? ibid.
Juramentum non censetur fieri in præjudi-
cium tertii. n. 367. & 377.
Juramentum secretum quando quis non te-
neatur servare? n. 377.
Juramentum iudiciale est in die festo prohi-
bitum. n. 268.
Uti & non iudiciale confirmans actum
die festo prohibitum. ibid.
Utrumque tamen permissum est, quan-
do iudicium & Actus ille die festo per-
mittitur. ibid.
Jurisdictio Confessarii.
Jurisdictio defectum ad Sacramentum
adminstrandum supplere potest. Eccle-
sia. V. n. 118.
Supplet reipsa in errore communi & opi-
nione probabili. ibid.
Jurisdictio voluntaria actus non sunt die
festo prohibiti. III. n. 267.
Quinam sint tales? ibid.
Lib. 2.

Jurisdictio potestas est ad absolutionem
sacramentalem necessaria, & quomodo
differat à Potestate Ordinis? n. 41.
Jurisdictio quid sit? & qua ejus differentia
ab Approbatione? n. 42.
Jurisdictio alia ordinaria, alia delegata. n.
43.
Delegari potest directè, vel indirectè.
ibid.
Jurisdictio ordinariam absolventi à
peccatis quinam habeant? & in quos? n.
44.
Habentes eam ubiuis validè exercent,
& licitè, etiam extra suum territorium.
n. 45.
Sed in alieno templo non invito ejus Re-
ctore. ibid.
Quomodo eam amittant? n. 46.
Quomodo & quibus possint delegare?
n. 47.
Jurisdictio absolventi concessa in omnes fi-
deles non extendit se ad Regulares. n. 44.
vi. Superiores.
Jurisdictio delegatam habens regulari-
ter eam non potest subdelegare. n. 48.
Nisi in aliquibus casibus, & quibus? ibid.
Jurisdictio ad audiendas confessiones dele-
gata est Mendicantibus à Summo Ponti-
fice. n. 49.
Non possunt eam aliis subdelegare sine
speciali concessione Pontificis. ibid.
Jurisdictio ad audiendas confessiones potest
obtineri etiam per ratihabitionem non de
futuro, sed de presenti. n. 50.
Jurisdictio sacramentalis, si delegetur, quo-
modo intelligenda? n. 51.
Jurisdictio sacramentalis delegatur, I. à iu-
re cuius sacerdoti in articulo mortis. n.
52. & 65. cum seqq. Vide *Mors*.
II. *Aliqui-*

II. Aliquibus propter errorem communem, & quomodo? n. 53.
 Uti & propter opinionem verè probabilem, ibid. v. Quando.
 Jurisdicção absolvendi à venialibus, & mortalibus jam ritè expiatis, competit ex consuetudine cuiusvis sacerdoti, etiam non approbato, n. 33. & n. 54.
 Modo non sit vitandus aut degradatus, ibid.
 Cui competat in Cardinales, Episcopos, & Sacerdotes seculares? ibid.
 Cui in viagos, viatores, & peregrinos? ibid.
 Jurisdictionem in alienos parochianos aut diocesanos tribuit alicubi confessariis expositis consuetudo, n. 54.
 Nec ei, si sit diocesana, resistere potest unus vel alter parochus, ibid.
 Jurisdicção absolvendi, qua & à quo tribuatur confessariis in loco alicujus peregrinationis sacra? n. 54.
 Jurisdicção delegata ad absolvendum à peccatis quos modis amittatur? n. 55.
 Simpliciter concessa est gratia facta, & non expirat, etiam re adhuc integrâ, per mortem concedentis, ibid.
 Quid sit de concessâ cum clausula: donec voluero, ad beneplacitum meum, donec revocavero, ibid.
 Jurisdicção Ecclesie in foro externo non potest dependere à voluntate unius privati hominis, n. 284.
 Jurisdicção Ecclesie in sigillifragos confessarios qualis & quanta? n. 293.

L.

Labor.

Labor quis excuset à jejuniis, ab Horis canonicis &c. Vide suis locis,

Lacrimæ.

Lacrima gemitus &c. non sunt ad contritionem necessaria, II, n. 13.
 Nec ad confessionem, III, n. 84.
 Quandoque impedimento sunt confessioni, ibid.
 Sape illusioni obnoxia, II, n. 14.
 De cetero bona & multum laudanda, ib.

Laicus.

Laici an possint licitè nudâ manu tangere calices, aliâque vasa sacra? III, n. 295. & 297.
 Agnos Dei? n. 301.
 Laicus potest esse socius recitantis Horas can., n. 404.

Lib. 2.

Laicus si confessarium agat, an obligetur sigillo? n. 217. & 221. & 260.
 Laicus ob fractum sigillum non incurrit pœnam ordinariam frangentium? n. 277.
 Laicus missam celebrans, vel confessiones audiens, non sit irregularis, n. 278.
 Quam pœnam incurrat? ibid. v. At verò.

Latria.

Vide Cultus.

Laus.

Laus quid sit? III, n. 158.

Legatum.

Legatum dubium quoad qualitatem & modum ad quid obliget? V, n. 140.
 Legatum in dubio non presumitur factum, n. 148.
 Si factum esse constet, presumitur in dubio validum, ibid.

Lex.

Lex Veteris Testamenti multò gravior est, quàm Novi, III, n. 3.
 Lex Ecclesiastica non obligat, nisi fideles, n. 18.
 Nec minores septennio, ibid.

Se-

- Septennio majores obligat omnes, quos non expressè excipit. n. 244.
- Lex divina obligat omnes rationis compo-tes, cujuscunque ætatis. n. 15.
- Lex in dubio an lata promulgata, recepta, vel moraliter possibilis sit, non obligat. n. 136.
- Obligat autem in dubio, an abrogata sit, cesset, vel impleta sit. ibid.
- Lex etiam favorabilis non est ultra proprietatem verborum extendenda. n. 163.
- Legem levem transgredi quia levis est, non est contemptus, nec peccatum grave. n. 133.
- Legem humanam in re levi transgredi ex malo affectu erga Superiorem, est Veniale. n. 136.
- Divinam ex malo affectu erga Deum, est mortale. ibid. Vide Contemptus.
- Legis authentica interpretatio à quo fieri debeat? n. 280.
- Lex humana in necessitate non obligat. n. 281.
- Lex humana in materiâ gravi obligat ordinariè graviter. n. 379. & 384.
- Legibus patriæ suæ non obligantur existentes extra ejus territorium. n. 386.
- Lex de vectigali potest diversimodè imponi. n. 453.
- Est pœnalis, saltem mixta. ibid.
- Lex pœnalis vel mixta plerumque non obligat in conscientia. n. 453. & 512.
- Lex cessat, si cesset adequatus ejus finis. n. 532.
- Lex pœnalis non est extendenda ad mandantes, consulentes, nisi exprimat. n. 537.
- Contra Legis verba licet sequi mentem legislatoris. V. n. 57.
- Legem in benigniore sensu accipere & sequi licet. ibid.
- Lex positiva Dei ordinariè non obligat ad id, quod vix est possibile. n. 58.
- Nunquam autem Lex Ecclesiastica. ibid.
- Neutra obligat ad agendum instar fatui. n. 59.
- In Legum plurium concursu quanam prevaleat alteri? n. 66.
- Lib. 2.
- In legem qui committit, legis auxilium invocare non potest. n. 286.
- Lex invitans ad delinquendum est ipso jure nulla. n. 287.
- Lex nulla, qua prohibet actum externum, prohibet simul ejus punitionem. n. 325.
- Lex quavis debet habere competentem custodiam. n. 291. & 320.
- Libertas.
- Libere agere, est ex cognitione boni & mali agere. III. n. 113.
- Libertas formalis convonit solis elicitis actibus voluntatis, aliis tantum extrinsecè & denominativè. V. n. 61.
- Quid ea sit? ibid.
- Libri.
- Ad libros famosos adhibere verba sacra Scriptura est sacrilegum. II. n. 197.
- Libellus famosus est contumelia scripto illata. n. 209.
- Gravissimè in Jure prohibitus. ibid.
- Librorum hæreticorum lectio prohibita est sub excommunicatione Pontifici reservata. n. 531.
- Obligat ipsos quoque hæreticos. ibid.
- Etiam illos catholicos, apud quos nullum est perversionis periculum. n. 532.
- Librorum hæreticorum prohibitio habet duos adequatos fines. n. 532.
- Libet hæretici est ita prohibitus, si hæresis contineat, vel de Religione tractet. n. 533. Sed

P. Sto. 2.

Tribunal
Poenitentia
E. M.
S. 14.

- Sed apud Germanos non censetur prohibitus, nisi tractare de Religione. n. 534.*
Quid sit tractare de Religione? ibid. & n. 533.
Libri heretici partem notabilem scienter legens reus est peccati mortalis, & praedita censura. n. 535.
Qua pars censetur esse notabilis? ibid.
Libri nomine quid censetur comprehendi? n. 536.
Librum hereticum iubens sibi praelegi ab alio, an peccet, & incurrat supra dictam excommunicationem? n. 537.
An & ille, qui alteri ex eius mandato praelegit? n. 538.
Quid si praelegens non intelligat? ibid.
Libros hereticos retinere est sub eadem excommunicatione prohibitum. n. 539.
Quid sit retinere? ibid.
Quanam possint retinentem excusare? ibid.
Librorum Theologicorum incauta lectio est quandoque causa scrupulorum. V. n. 175.
 Liberi.
Liberi sunt sui furis in rebus ad salutem animae spectantibus III. n. 435.
Liberi peccant graviter, si in vitis parentibus indigna Matrimonia contrahunt. n. 435.
Non possunt tamen propterea exheredari. ibid.
Liberi, si famulentur parentibus, possunt ab ijs exigere salarium. n. 462.
Liberi si pecunias parentum ad usus necessarios datas male impendant, peccant, & tenentur ad restitutionem. n. 468.
Liberi in dubio censendi sunt potius esse legitimi, quam naturales. V. n. 151.
Liberi in dubio de usu rationis an volentes aut nolentes possint nolentibus aut volentibus parentibus baptizari? n. 152.
 Licentia. Lib. 2.
Licentiam revelandi Sigilli dare potest penitens. n. 187.
Et nullus alius. n. 189.
Non sufficit praesumpta, tacita, vel interpretativa. n. 197.
Sed debet esse expressa, verbo vel facto. ibid. v. Debet.
Quo facto censetur exprimi? ibid.
 II. Voluntarie & liberè data, ibid. v. Debet.
Metus reverentialis & importuna preces reddunt nullam. ibid.
Licentia à penitentibus ex iussu aliorum data non debet Confessarius uti. ibid. in fine.
Licentiam potest penitens modificare prout vult. n. 198.
Revocare pro arbitrio, etiam datam extra confessionem. ibid. v. Potest.
Non potest dare cum sui infamatione sine iustà causâ, ibid. v. si ex revelatione.
Potest dare verbo, vel quovis alio signo. ibid. v. sufficit.
Intra vel extra Confessionem. ibid. in fine.
In scripto ut detur, nec est necesse, nec utile. n. 198. v. sufficit.
Licentiam revelandi peccata sua confessi potest quis dare duplici modo. n. 199.
Censenda est ita dari, ut etiam ille, cui revelantur, obligetur sigillo. ibid.
Referuntur Autores huius sententia. n. 200.
Ratio ejusdem prima. n. 201.
Alterâ. n. 202.
Licentiam ipso facto dat, qui sponte sic alio constitetur, ut alii quoque audiant. n. 218.
Licentiam revelandi peccatum unius complicitis

- plius non potest dare alter n. 230. v. Imour.
- Licentia penitentis non est necessaria ad procedendum contra sigillifragum confessorium. n. 292.
- Moraliter dare quando ad hoc censetur? n. 322. & seqq.
- Litaniae.
- Litania omnium sanctorum in Rogationibus. & festo S. Marci dicende sub moralibus. III. n. 417.
- Non possunt dici pridie. ibid.
- Non satisfacit, qui processioni interest sine attentione externa. n. 418.
- Litterae.
- Per litteras confiteri aliquando ex justa causa possunt. III. n. 82.
- Quomodo id fieri possit salvo Decreto Cleri. VIII. ibid. & Lib. 2. n. 99.
- Litteras alterius injuste aperire quando sit mortale? n. 440.
- Vel clausas ad solem vel candelam legere. ibid.
- Quomodo alicubi sit Casus reservatus? ibid.
- Pro damno inde orto est satisfaciendum. ibid.
- Litteras alterius aperire & legere quando sit tantum veniale? n. 441.
- Littere aliena aperiri & legi licite possunt ab iis, qui inde Reipubl. vel sibi timent grave damnum. n. 442.
- Item à superioribus Regularium, sed cum limitatione. ibid.
- Et ab habentibus consensum dantis vel accipientis. ibid.
- Litteras abiectas vel earum fragmenta an liceat colligere, & legere? n. 443.
- Litteris seu instrumentis publicis si perditae sint, non licet alias privatim substituere. n. 444.
- Locus.
- Locus sacer & publicus an & quando multes peccati speciem? I. n. 57.
- Locus sacer quo furto sacrilegè violatur? III. n. 57. & 425.
- Quà sanguinis aut seminis effusione? ibid.
- Locus sacer quis sit in ordine ad asylum? n. 59.
- Quis in ordine ad sacrilegium? ibid.
- Ex loco sacro violenter extrahere reum, ibi instituere processum iudicarium, aut mercatum, est illicitum. n. 58.
- Et quando sacrilegium? n. 59.
- In loco sacro vendere imagines, candelas &c. an licitum? n. 58.
- In loco sacro commissa peccata non habent ob hoc solum rationem sacrilegii. n. 60.
- Continent tamen aliquam irreverentiam. n. 61.
- Locus publicus addit peccato rationem scandalii. n. 62.
- Luminare.
- Luminaria ad sacrificium adhibenda. III. n. 288.
- Sine omni lumine celebrare est mortale. ibid.
- In necessitate sufficit adhiberi unum, etiam ex oleo aut sebo. ibid. & n. 276.
- Cum lumine uno ex cera celebrare sine necessitate est defectus levis. n. 276.
- Vide Eucharistia.
- Lunula.
- Lunula in Monstrantia seu Hierotheca à quibus licite possit tangi? III. n. 296.
- Lusus.
- Non ludere jurans, an possit adhuc moderate ludere. III. n. 377.
- Lusus quid sit? n. 469.
- Per se non est, sed per accidens saepe esse potest illicitus. ibid.

Ad lufum licitum quæ conditiones requirantur? *ibid.*

In lufu an peritus, quod ab imperito lucratur, faciat suum? n. 469.

In lufu quanam fraudes licite? n. 470.

Quanam illicita? n. 471.

In lufu etiam preces & pia opera deponi possunt. n. 472.

Luxuria.

In Luxuria peccato quanam Circumstantia speciem mutant vel non mutant? I. n. 50. & feqq.

Ad luxuriam suam utens operâ habentis votum Castitatis quid peccet? n. 64.

Luxuria peccata interna quomodo confitenda? I. n. 30. & III. n. 163.

Quomodo externa, commissa visu, tactu &c.? III. n. 541. v. si id.

Omnia proferenda verbis pudicis. n. 49.

In luxuria peccatis confitendis excusamur quandoque ab integritate materiali. n. 61. & 68.

Luxuria peccatum quando fit vel non fit turpia audire, videre, legere &c. Vide Turpia.

Luxuria in loco sacro, vel cum personâ sacrâ exercita est etiam sacrilegium. n. 548.

Luxuria peccatum contranaturam est Pollutio. n. 549.

Sodomia. n. 550.

Et Bestialitas. n. 551.

Luxuria consumata actum antecedentes & consequentes alii quandoque sint vel non sint distinctum peccatum? n. 553.

Ad luxuriosos motus post advertentiam negativè se habens, an interpretativè confentiat? V. n. 46.

Luxuria quanam sint consumata species? III. n. 544. & feqq.

Omnes sunt ex genere suo peccatum mortale. n. 552.

Nec datur in iis parvitas materie. *ibid.*

Debent distinctè in confessione exprimi.

ibid.

Lib. 2.

Luxuria punita Exempla. n. 140.

Contra luxuriam sententia sacrâ. n. 151.

M.

Maledictio.

Maledicere Deo est blasphemia. III. n. 193.

Maledictio quid sit? n. 225.

Quando sit mortale vel veniale? *ibid.*

Maledictio una quando differat specie ab altera? *ibid.*

Maledicens non tenetur mala, qua imprecatus est, exprimere in confessione. *ibid.*

Nisi cum demonem est imprecatus. *ibid.*

Maledicere seu malum imprecari sibi vel aliis, in quibus casibus liceat? n. 226.

Maledicere creaturis irrationalibus quale sit peccatum? n. 227.

Maledictio quomodo differat à Juramento & Blasphemia? n. 228.

Vide Juramentum.

Mappæ.

Mappis quot & qualibus stratum esse debeat altare? III. n. 290.

B. V. Maria.

Maria V. ex speciali privilegio vitæ omnia venialia collectivè. II. n. 79.

Mariam V. confessam fuisse docuit Albertus Magnus. III. n. 11.

Sed ea incapax fuit Sacramenti Pœnitentia. Lib. 2. n. 93.

Mariam V. contumeliâ afficere an & quomodo sit blasphemia. III. n. 181.

Maria V. nomen temerè proferre est irreligiosum. n. 345.

O o 2

Inscriptum

Inscriptum charta adhibere ad artes superstitiosas est sacrilegium, ibid.
Et id reponere in loco sordido est peccatum saltem veniale. ibid.

B. V. Maria honorem die sabbathi non neri, & alia operari, est superstitiosum. n. 422.

Materia.

Materia quantitas quomodo mutet vel non mutet peccati speciem? I. n. 55.

Materia qua sit gravis vel levis? III. n. 348.

Que in voto abstinendi à vino? n. 349. & 350.

In Missa, Horis can. & aliis, Vide de singulis suo loco.

Matrimonium.

Matrimonii contrahendi impedimentum manifestare debet etiam ille, cui sub secreto dictum est. III. n. 235.

Matrimonii sacramentum confici legitime potest cum conditione de futuro. n. 336.

Quoad Matrimonium incundum an teneantur liberi parentibus obedire? n. 435.

De Matrimonii bonâ fide contracti valore dubius potest petere & reddere debitum. V. n. 146.

Matrimonium contrahit licitè, qui vovit abstinere à copula, sed dubitat, an licitam vel illicitam tantum intellexerit. V. n. 140.

Lib. 2.

Matrimonium an & quando possit pro poenitentia à confessario inungi? n. 114.

De Matrimonio invalidè contracto aut contrahendo an poenitens monendus? n. 118. & seq.

Matrimonium clandestinum Ecclesia semper illicitum, tandem voluit etiam esse irritum. n. 305.

Matutinum.

Matutinum cum Laudibus potest pridie dici. III. n. 385.

Quâ horâ diei? ibid.

Ante absolutum illius diei Officium dicere est veniale. ibid.

Uti &, si fiat tantum ex causâ vanâ. n. 412.

Matutinum sine, vel cum laudibus, an sit minor vel major pars Officii? n. 408.

Potest licitè absque causâ separari totâ nocte à Laudibus. n. 410.

Si ita separatur, quomodo sit concludendum, & postea Laudes inchoande? ibid.

Matutinum pridie recitans potest ex causâ aliquâ in quarvis parte ejus cessare, & residuum in crastinum differre. n. 410.

Sine causâ id facere est veniale. ibid.

Ante Matutinum dictum Horas parvas dicere an & quale sit peccatum? n. 411.

Mendacium.

Mentiri in confessione quando sit mortale vel veniale. III. n. 32. cum seqq. & 343.

Mendacium quid sit? n. 213.

Species ejus est simulatio. ibid.

Amendacio quomodo excusentur soci, Trophi & Amphibologia. n. 214.

Mendacium jocosum in quo differat à joco? n. 214.

Sine mendacio potest dici falsum, & cum mendacio verum. n. 213.

Mendacium fieri potest non tantum verbo, sed etiam scripto aliòve signo, mentis manifestatio. ibid.

Mendacium Perniciosum, Officiosum, & jocosum quid? n. 215.

Mendacium est intrinsecè malum. n. 216.

Officiosum & jocosum est Veniale. ibid.

Perniciosum est ex genere suo peccatum mortale. ibid.

Quomodo fiat Veniale? ibid. Men-

Mendacia quomodo sint confitenda? n. 216.
Mendacium operis est Simulatio. n. 217.
Mendacii alium arguere quid, & quale peccatum? n. 232.
 Lib. 2.
Mentiri in nullo casu licet. n. 268.
 Mendicantes.
Mendicantium Ordinum Religiosi possunt stabiliter pro Parochis concionari. III. n. 494.
Mendicantes licentiam audiendi confessiones paschales habent à proprio penitentiario Parocho, nimirum à Pontifice, vel Episcopo. n. 23.
 Lib. 2.
Mendicantes quoad absolvendos fideles sunt à Pontifice ad universitatem causarum delegati. n. 49.
Non possunt tamen subdelegare sine speciali Pontificis concessione. ibid.
Mendicantibus delegata potestas absolvendi morte Pontificis non expirat. n. 55.
Mendicantes possunt absolvere ab omnibus casibus Pontifici reservatis. n. 60. v. *Quinam.*
Et extra Italiam etiam ab illis quinque, per Clem. VIII. reservatis. ibid.
Exceptis solis, qui sunt in Bulla cæna. ibid.
Imo & ab his incasu necessitatis, vel impedimenti perpetui, aut diuturni. n. 68.
 Mercatus, Mercator.
Mercatus in loco sacro est prohibitus. I. n. 58.
Si ibi fiat est sacrilegium. ibid.
Mercator non tenetur deserere officium ob pericula in eo peccandi. II. n. 84.
Mercatus nomine quid intelligatur? III. n. 266.
Est die festo in Jure prohibitus. n. 266.

Sed consuetudo facit licitum. n. 272.
Mercator jurans se non minoris venditurum, an possit adhuc id facere? n. 378.
Mercatores an libros hereticos licite retineant pro involucriis? n. 539.
 Lib. 2.
Mercatores subjiuntur parocho loci quoad sacramenta. n. 44.
 Metus.
Ex metu quod facimus, facimus cum affectu aliquo ad oppositum. II. n. 29.
Nisi cum impellimur ad id, quod nobis est aliqui commodum & gratum. n. 33.
Metus damni qui ab integritate materiali confessionis excusat, debet esse justus & probabilis. III. n. 69.
Ex metu facta confessio valet. n. 51.
Est tamen periculo nullitatis obnoxia. ibid.
Metus confusionis, &c. in confessione quomodo superandus? n. 75.
Ex metu audiens Missam satisfacit precepto. n. 250.
Ex metu gravis damni vel periculi excusatur ab audienda Missa diebus festis. n. 260.
Metu cogens alium ad ludendum tenetur ei restituere, quod lucratur. n. 469.
Ex metu gravi prelegens alteri librum hereticum an sit excusatus? n. 538.
 Lib. 2.
Metu reverentia exorta licentia aperiendi sigilli est nulla; vel nullitati obnoxia. Vide *Licentia.*
 Minister.
Minister sacrificantis qualis esse debeat? III. n. 285.
An & quomodo possit esse femina? ibid.
Quid de Monialibus? ibid.
 O o 3

Minister

Minister Sacramenti qualem debeat habere intentionem? Vide Intentio.
Minister peccat mortaliter, si in mortali conficiat Sacramentum. n. 326.
Etsi non conficiat solemniter, vel tantum ut Laicus. n. 327.
Validè tamen conficit. n. 328. & Lib. 2. n. 3.
Tenetur ergo prius, non quidem confiteri, sed eligere contritionem. n. 326.
Nisi repentina necessitas obstet. ibid.
Minister qui in mortali conficit Sacramentum, quomodo possit & debeat id confiteri? n. 339.
Conficiendo conferens pluribus successive, sed absque morali interruptione, unum Sacramentum, unum tantum committit peccatum. n. 339.
Minister an peccet mortaliter, si in mort. audiat tantum confessionem sine absolutione? n. 340.
An in mort. distribuens Eucharistiam? n. 341.
Quid si ille successive sed continue plures audiat, & iste pluribus distribuatur? ib.
Minister cum voluntariis distractionibus conficiens Sacramenta quid? & quantum peccet? n. 342.
Minister non sacer fungens officio sacri exercet cultum Dei falsum. n. 422.
Ministri & Lectores mensa quantum possint die jejunii ante comedere? n. 523.
 Lib. 2.
Minister Sacramenti gerit personam Christi, debetque esse in statu gratia. n. 3.
A Ministro non licet petere Sacramentum, quando id non potest sine peccato administrare. n. 5.
Imo nec, cum praevidetur cum peccato administraturus. n. 6.

Nisi in casu necessitatis, vel magna utilitatis. n. 7.
Nec licet ab eo ad id parato recipere, si commodè alius haberi possit. n. 9.
De Ministri dispositione ad Sacramentum licitè administrandum requisita, non est multum inquirendum. n. 10.
 Missa.
Missa sacrificium quibus potissimum sit fructuosum? l. n. 25.
Missam duobus preceptis debitam negligent, an duo committat peccata? n. 75.
Sub Missa dñe festo per notabilem partem confabulari, est mortale. III. n. 194.
Die profesto est veniale. ibid.
Missa sicca quid sit? n. 243.
Per Missam die festo preceptam quid intelligatur? n. 243.
Quomodo in hac acceptione differat à sacrificio? ibid.
Missam audire quibus diebus, & quinam teneantur? n. 244.
Missam audiendi obligatio est gravis, & sub mortali. n. 244.
Estque alligata diei, ut cum eo expiret. n. 245.
Missas in Natali Domini nemo tenetur audire tres. ibid.
Nec illam in die Parasceves. n. 243. & 246.
Missa est ex precepto audienda tota vel saltem quoad majorem partem. n. 246.
An satisfaciatur, qui consecrationi tantum, vel sumptioni, & qua sequuntur, interest? ibid.
An, qui omnibus aliis Missae partibus interest, praterquam consecrationi? ibid.
Missa parti majori qui non potest interesse, non tenetur interesse minori. n. 246.
Quanam sit major pars? ibid.

Missa

- Missas dimidiatas duas duorum successive audiens non satisfacit precepto.* n. 247.
Multo minus audiens eas simul. ibid.
- Missae pars quam sit habenda pro parva?* ibid.
- Missae audiendae precepto satisfieri potest, quocumque loco audiatur.* n. 248.
Etiā in privatis Oratoriis. ibid.
Nisi Pontifex in concessione Oratorii aliud exprimat. n. 391.
Inferiores Pontifice si idem velint, nil officii. n. 248.
- Missam in propria parochia esse audiendam, frustra aliqui contendunt.* n. 248.
- Missae audiendae precepto ut quis satisfaciat, debet I. esse corporaliter praesens.* n. 249.
Juxta estimationem aliquam moralem, & in quo haec consistat? ibid.
 II. *Modo humano seu scienter & voluntarie.* n. 250.
 III. *Religiose & devotè, seu cum debita intentione; in quo haec consistat?* n. 251.
Et attentione. n. 252.
- Missam audiens ex adibus suis in vicino templo potest satisfacere precepto.* n. 249.
Item recitans sub ea Horas can. vel alias preces debitas. n. 253.
Afferens iberus, faces &c. n. 255.
Vel audiens cum animo non satisfacit tunc precepto. n. 251.
- Missae audiendae precepto non satisfacit, qui interesebrius.* n. 250.
Aut sub ea obdormiscit. ibid.
Aut sub ea per notabilem illius partem confitetur. n. 254.
An Missae auditio potius quam confessio omittenda? ibid.
- Missam audiens cum voluntariis distracti-*
onibus internis agit contra jus naturale & divinum. n. 252. n. 107.
Satisfacit tamen adhuc precepto Ecclesiae. ibid. & 105.
Cui non satisfacit audiens cum distracti-
onibus externis, confabulando, legendo
Novellas &c. n. 255. & 106.
- A Missa audiendae qua distantia loci excuset?* n. 260.
- Missam an caecus, vel sardus, vel utroque vitio simul affectus, possit & teneatur audire?* n. 256.
- Missae auditio ad satisfaciendum precepto in quo consistat?* n. 257.
- A Missa die festo audiendae excusantes causa reducuntur ad tres.* n. 259.
 I. *est impotentia, absoluta vel moralis, & haec in quo consistat?* ibid.
Enumerantur varii, quos impotentia excusat. n. 260.
An excusentur, qui voluntarie dederunt causam impotentiae? ibid.
An si per privilegium possint? ibid.
 II. *Consuetudo.* n. 262.
 III. *Peregrinitas.* n. 262.
- Missam ut audire possit, nemo tenetur conducere sacerdotem.* n. 260.
- Missam de Beatiſſimo concessam extra diem ejus natalem legere non licet.* n. 346.
- Missam non velle audire nisi ante ortum solis, cum tot cereis, apud Sacerdotem certum tantum nominis &c. est superstiosum.* n. 422.
- Missam negligens die festo in Dominicam incidente unum tantum peccatum committit.* n. 570.
Vide Celebrare, Sacerdos, Berruca.
 Lib. 2.
- Missam an liceat non amplius legere in Ecclesia,*

clesia, quæ ex sola confessione scitur esse polluta? n. 251.

Modestia,

Modestia est Virtus, quæ moderatur etiam jocos. III. n. 195.

Risum. n. 515.

Modestia contraria verba uno nomine dici possunt scurrilia. n. 240.

Modus.

Modus quinam mutet vel non mutet speciem actus? I. n. 71. & 72. III. n. 569.

Mollities.

Mollities est malum difficultis curationis, & valde univrsale. II. n. 109.

Vide Pollutio.

Lib. 2.

Mollitiem ex ignorantia inculpabili exercentes an sint monendi à Confessario? n. 128. & seq.

Monialis.

Moniales possunt ex Choro respondere sacrificanti. III. n. 285.

Moniales profecta & ad chorum deputata tenentur recitare horas can. n. 401.

Monialibus debet bis vel ter in anno extraordinarius confessarius dari. n. 73.

Lib. 2.

Monialium Confessarius debet ab Episcopo esse approbatus. n. 33.

Monialium Capellanus. Vide Capellanus. Monitio. Lib. 2.

Monendus an & quando pœnitens sit circa ea, in quibus errat? à n. 127.

Monitio unius complicis raro prodest, si fiat à confessario alterius. n. 230. v. Quia.

Monere an alios possit confessarius ex solâ notitiâ aliena confessionis? n. 255.

Moribundus.

Moribundi sunt ad contritionem perfectam excitandi. II. n. 55.

Moribundus si aliter non potest, satisfacit confitendo per signum aliquod. III. n. 56.

Ad qua signa sit absolvendus? ibid.

Simpliciter vel conditionatè? n. 57.

Moribundus dato signo doloris cum absoluitur, necesse non est, ut præsens sit, qui de eo testatus fuit Sacerdoti. n. 57.

Moribundus per signum in genere tantum confessus, tenetur postea cum potest, integrè confiteri. n. 57.

Cum Moribundis quomodo agendum practice quoad confessionem? n. 57.

Moribundus potest absolvi sub conditione, etsi non det signum doloris, quod advertatur esse certò tale. n. 58.

Ad eoque etiam debet à quovis ex charitate; à Parocho etiam ex justitia. n. 59.

Moribundus non tenetur integrè confiteri in periculo, ne ante finem moriatur. n. 61.

Nec si non possit sine magna fatigatione, ibid.

Moribundus quoties possit communicare non jejunus? n. 309.

Moribundis quomodo teneatur Parochus assistere? n. 493.

In iis hinc inde movendis nullum est periculum irregularitatis, ibid.

Moribundus potest etiam in eo articulo sequi minus probabilem, relicta probabiliora. V. n. 120.

Moribundi loquelâ destituti gemitus est in dubio pro signo Pœnitentiæ habendus. n. 152.

Lib. 2.

Moribundus qui absente Confessario dedit signa Pœnitentiæ, validè & licitè absolvitur salvo decreto Clem. VIII. n. 95.

Quomodo

P. Sto. 2.

Tribunal
Pœnitentiæ
EPI
SIA

Quomodo decretum illud intelligendum?
n. 94. & 96.

Moribundus regulariter semper absolvendus est. n. 97.

Etsi in actu peccati incurrat articulum mortis. ibid.

Neque presumendum est, deesse materiam proximam Sacramenti? n. 97. & 98.

Moribundus in quo sensu dicatur nullum dare, vel dedisse signum poenitentiae? n. 98.

Moribundum in platea an possit confessarius ex domo, vel e contra absolvere? n. 100.

Moribundo an & qualis poenitentia injungenda? n. 110. v. *Dixi.*

Morositas.

Morositas quid sit? & quale peccatum? III, n. 119.

Ejusdem actus. ibid.

Mors.

In Mortis articulo an sufficiat & liceat confiteri cum Attritione tantum? II, n. 39.

In Mortis articulo valet absentis confessio, sed praesens esse debet, ut absolvat. III, n. 57.

De morte alterius gaudere an & quomodo liceat? III, n. 139.

Mortem sibi vel alius optare quando liceat? n. 226.

Mortis tempore qua quis facta vellet, non semper tenetur in vita facere. V, n. 192.

In mortis etiam articulo sunt scrupuli contemnendi. ibid.

Lib. 2.

In mortis articulo potest quemlibet à quibusvis peccatis & censuris absolvere quilibet Sacerdos, etiam simplex, censuratus, haereticus. n. 52.

Irregularis, degradatus, vitandus. n. 65.

Quamvis peccata & censura essent reservata etiam Pontifici. ibid.

Et adesse quoque alius Sacerdos habilior. n. 52. & 65.

Sed ab his tantum censuris reservatis, quae impediunt susceptionem Sacramentorum. n. 66.

Et cum onere quoad censuram se sistendi superiori, vel habenti ab eo potestatem. n. 67. v. *Qui in periculo.*

Sub gravi peccato & reincidentia. ibid. v. *Quod si.*

Quando & qualem promissionem ab eo teneatur absolvens exigere sub gravi peccato. n. 67. v. *Qui in periculo.*

Quare istud onus quoad censuras sit imponendum? ibid. v. *Quod verò.*

Qua sit in hoc quoad reservata peccata & censuras disparitas? ibid. v. *Quod si.*

Per mortis articulum quid intelligatur? n. 65.

Mortis memoria quomodo habenda practice? n. 161. Vide *Moribundus.*

Motus.

Motus boni nomine quid intelligendum? II, n. 72. & 73.

Motus Iracundiae quid sit & quale peccatum? III, n. 141.

Motus indignationis quid? & quale peccatum? n. 143.

Motibus illicitis an interpretative consentiat, qui post advertentiam habet se ad eos negative tantum? V, n. 46.

Motus appetitus sensitivi vel rationalis si advertentiam praeviant, an & quale sint peccatum? n. 55. & 205.

Motus primo primi, & secundo primi quid sint? n. 55.

In quo differant à perfectis? ibid.

- Motibus carnalibus, etiam diuturnis quam-
diu voluntate resistimus, non peccamus.*
n. 203.
*Si post semiplenam, vel plenam adver-
tentiam non resistimus, peccamus leviter,
vel graviter. ibid.*
Uti & si negativè nos habeamus. ibid.
Murmur.
Murmur quid sit? III. n. 115.
*Fieri potest in corde vel ore. ibid. & n.
146. & 198.*
*Murmurare contra Deum an & quando
sit veniale, vel mortale? n. 115. & 198.*
Quandoque habet rationem blasphemie.
ibid.
*Murmur contra alios quid? & quale pec-
catum? n. 146. & 224.*
Multoties.
*Multoties quantum numerum denotet? III-
n. 395.*
Mutatio Officij divini.
Vide *Hora Canonica.*
Mutus.
*Muti confessio quomodo excipienda? III.
n. 83.*
Lib. 2.
*Mutum praestat, ut confessarius pro suo sta-
tu examinet. n. 102.*
N.
Nativitas Christi.
*In Nativitate Christi non tenemur audire
tres Missas. III. n. 245.*
Nec sacerdos tenetur tres legere. ibid.
*Ablutio servata non debet per aditus
ab arâ removeri. n. 294.*
*In Nativitatis Christi Vigiliâ an permissa
major quantitas prorefectiuncula ve-
spertina? n. 524.*
In Nativitate Christi tres Missas, etiam
- continuatè, legens in mortali, tria com-
mittit peccata. n. 584.*
Necessarium, Necessitas.
*Necessarium necessitate mediij aut praecepti
quid. III. n. 5.*
*Necessarium necessitate mediij aliud in re, a-
liud in voto. ibid.*
Quid per votum intelligatur? ibid.
*Necessarium necessitate mediij in voto, quo-
modo differat à necessario necessitate prae-
cepti? n. 6.*
*In necessariis necessitate mediij nihil prodest
ignorantia invincibilis. n. 6.*
*Necessitas quandoque excusat ab integri-
tate materiali Confessionis. n. 61.*
*In necessitate extrema licitè potest quis an-
ferre, quantum necesse est. n. 451.*
Quid per eam intelligatur? ibid.
Lib. 2.
*Necessitate mediij quamam credenda? n.
126.*
Necessitate praecepti quae? ibid. v. Quodsi.
Necessaria quae sit Fides ad absolutionem.
n. 126.
Negligentia.
*Negligentia in studiis quale peccatum? III.
n. 437.*
*Negligentia resistendi tentationibus in quo
consistat? v. n. 32.*
Quale sit peccatum? ibid.
*Negligentia resistendi post advertentiam
potest adhuc saepe excusari à peccato mor-
tali. n. 44.*
Nomen.
*Nomen Iesus & Maria temerè proferre est
irreligiosum. III. n. 345.*
*In scripto adhibere ad artes superstitio-
sae est sacrilegium. ibid.*
*Et inter sordes abjicere est peccatum sal-
tem veniale. ibid.*

- Notitia Confessionis. *Lib. 2.*
Ob notitiam peccati ex sola confessione habitam an possit aliquis periculum sibi imminens fugere? n. 308.
Notitia ex confessione usus secundum qua principia sit regulandus. n. 243. & seq.
Notitia ex confessione usus non est licitus cum ullo incommodo pœnitentis. n. 244.
Frustranea serè tunc etiam foret Casuum Reservatio. *ibid.* v. Unde.
Olim tamen communissima sententia habuit prolicito. n. 246.
Cum quibus limitationibus. *ibid.*
Notitiâ ex confessione uti ad externam gubernationem est à Clem. VIII. graviter superioribus prohibitum. n. 245.
Aliis omnibus ad omnes alias actiones cum pœnitentis incommodo est jure naturali & divino prohibitum. n. 246. v. Sed.
Solvuntur argumenta contraria. *ibid.* v. Rationes.
Notitiâ confessionis uti esse licitum, prohibuit universaliter doceri aut practicari in Soc. Jesu Claudius Aquaviva. n. 245. v. Certè.
An postea prohibitionem limitaverit. *ibid.* v. Ait quidem.
Notitia ex confessione uti quando sit vel non sit licitum Regula statuitur universalis. n. 247.
Notitia ex confessione licitè uti in quibus casibus possimus. n. 248. & seq.
An & ad mutandum agendi modum pœnitenti ingratum? n. 249.
An ad majorem amorem vel familiaritatem erga illum? *ibid.*
Notitia ex confessione habitæ usus, in quibus casibus sit illicitus ob revelationem? n. 250. & seqq.
In quibus ob solam gubernationem? n. 254.
In quibus ob solum incommodum pœnitentis? n. 255.
Ex notitiâ solâ tua confessionis non potest tibi, etiam occultissimè, negari suffragium. n. 246. v. Rationes.
Nec aliud quid cum tuo incommodo fieri. n. 247. & 255.
Notitiâ confessionis uti superior non potest ad fores obstruendas & similia. n. 250. & 254.
Nec ad novas Leges, Regulas, aut Reservationes Casuum faciendas. n. 254.
Notitiâ Confessionis uti non potest Confessarius ad monendos alios cum incommodo pœnitentis. n. 255. v. Quapropter.
In notitia confessionis usu dari parvitatem materie aliqui docent. n. 256.
Rectius negatur. *ibid.* v. Judico.
Notitiâ confessionis uti in dubio, an id pœnitenti sit vel non sit incommodum, non licet. *ibid.* v. Vnde.

Novissima. Lib. 2.
Novissimorum memoria practica utilissima ad vitæ emendationem. n. 161.
Mortis. *ibid.*
Judicii. n. 162.
Inferni. n. 163.
Gloria Cœlestis. n. 164.

Novitius.
Novitiatus an mutet peccati speciem? I. n. 50.
Cum Novitiis possunt Pralati dispensare.
Vide Votum.
 Pp 2. 17

In Novitiatu ingressum possunt, qui volunt, priora sua vota mutare. II. n. 362.

Etiā reservata. ibid.

Novitii in Ordinibus, etiam ad chorum deputatis, non obligantur dicere Horas canonicas. n. 401.

Numerus.

Numerus peccatorum mortalium est in confessione exprimendus. I. n. 92.

Non confusus per aliquoties, frequenter, saepe &c. n. 93.

Sed determinatus, si sciatur. n. 94.

Vel si nesciatur, saltem verosimilis, addendo: plus minus, circiter, præter propter. n. 69.

Vel saltem quoties per diem, hebdomadam, mensem. II. 101.

Et hoc postremo modo error in numero non facile fit magnus. ibid.

Numero solo distincta peccata non sunt singulatum enumeranda in confessione. n. 95.

Numerum quantum significet Aliquoties, frequenter, saepe & n. 93.

Numerum quantum involvat plus minus, circiter, &c. n. 98.

Non involvit eum, qui absolute est magnus. ibid.

Et quis pro absolute magno habendus? n. 99.

Numerum determinatum confessus sine addito, v. g. plus minus, tenetur postea, si vel uno tantum fuit minor, etiam hoc numerum confiteri. n. 100.

Non item qui confessus est cum addito: v. g. plus minus, nisi numerus omissus sit absolute magnus. n. 97.

Ad numerum certum exprimendum non sunt urgendi inveterati peccatores. n. 102.

Numero ut penitens semper ad quodvis peccatum addat: plus minus, non debet tolerari. n. 103.

Ad numerum peccatorum cognoscendum valde conducit, quotidie accurate conscientiam examinare. n. 104.

Nundinae.

Nundina die festo prohibita de Jure. III. n. 266.

Consuetudo tamen facit licitas. n. 270. & 272.

O.

Oblationes.

Oblationes an sint die festo faciendae? III. n. 258.

Obligatio.

Obligatio certa non potest satisfieri per solutionem dubiam. V. n. 141.

Obligatio nulli est imponenda, nisi certo de ea constet. n. 166.

Occasio.

Occasio peccandi alia remota, alia proxima. Et quid utraque? II. n. 81. & 101.

Esse potest vel res ex se illicita, vel indifferens, vel etiam bona. n. 81.

De alterutra quisque potest ex se affirmare. n. 85.

Occasionem peccandi remotas nemo tenetur vitare. n. 82.

Nec occasiones proximas omnium venialium. ibid.

Occasiones

P. Stoiz

Tribunal

Poenitentia

ENT

114

Occasiones proxima peccati mortalis sunt necessario vitanda. n. 83.

Nisi iusta causa quandoque excuset. n. 84. & 101.

Quis modus tunc servandus? ibid.

Occasio aliqua est uni, aut hoc tempore proxima, alteri, vel alio tempore non est. n. 86.

Occasio qua sit communiter habenda pro proxima? n. 86. & 101.

Occasio & consuetudo peccandi non sunt idem. III. n. 176.

Occasionum fuga magnum peccatorum est remedium. IV. n. 22.

Lib. 2.

Occasionem proximam peccandi qui potest, sed non vult dimittere, potest absolvi, si extraordinarium dolorem & propositum ostendat. n. 106.

Non tamen facile sapius quam ter aut quater. ibid.

Concubinariis ne quidem semel ante dimissam occasionem. ibid.

Neque facile est ei credendum. ibid.

Quid sentendum de eo, qui non potest vitare, nisi cum incommodo notabili, vel etiam valde magno? ibid.

Occasio proxima si sit ipsa formaliter peccatum mortale, non potest absolvi, qui eam non vult dimittere. n. 106. §. hoc tamen. Vide Periculum.

Odium.

Odium quid? III. n. 111.

Aliud est Inimicitia, aliud Abominationis. ibid.

Non differunt specie. ibid.

Odio habere Deum possumus utroque modo. n. 112.

Odium Dei est gravissimum omnium peccatorum. n. 111.

Non potest fieri Veniale, nisi ex defectu advertentia. ibid.

Odium Dei aliud est & dicitur generale. n. 111.

Continetur in quovis peccato mortali, & non est speciatim constitendum. ibid.

Odium proximi quid? n. 138.

Est etiam abominationis vel inimicitia. n. 477.

Est ex genere suo mortale. n. 138.

Specie differt ab odio Dei. ibid.

An mala, qua proximo cupimus, sint in confessione exprimenda? ibid.

Odium quomodo differat ab invidia? n. 147.

Ex odio super inimicum recitare Psalmum 108. est mortale. n. 131.

Officialis.

Officialis, si damna aliorum, qua potest & debet, non impedit, peccat contra charitatem & iustitiam. I. n. 53.

Officiales passim solent conqueri de tenuitate salarij. III. n. 454.

Officialibus minoribus in communitate, etiam Religiosa, ex contemptu aliquo non obedire non est mortale. n. 137.

Vide Compensatio, salarium.

Lib. 2.

Ab officio aliquem amovere ex sola notitia sua confessionis non licet. n. 251.

Officium.

Officium publicum quando mutet peccati speciem? I. n. 53.

pp 3

Officijs

Officiis divinis miscere cantilenas profanas non est leve. III. n. 199.

Officium de Ven. Sacram. & de immaculata Conceptione possunt aliqui quot hebdomadis dicere. n. 386. & 390.

Uti & de Fundatore sui Ordinis. n. 390.

Officium defunctorum an 2. Nov. dicendum sit sub mortali? n. 416.

An liceat dicere pridie? ibid.

Omissio.

Omittere velle peccatum grave in confessione est sacrilegium, etsi non omitatur. III. n. 86.

Omissio etiam rei non precepta potest esse indirectè voluntaria ponenti ejus causam. V. n. 48.

Omissionis peccatum quid? n. 65.

Semper involvit actum positivum vel concomitanter, vel ut causam. ibid.

Omissionis peccaminosa causativa actio est peccatum. n. 66.

Nisi preceptum prohibens omissionem designat in aliquo casu obligare. ibid.

Omissio precepti non est peccatum, si causa ejus non sit libera. n. 67.

Omissio peccaminosa non inficit suam malitiam opus merè concomitans. n. 68.

Actionem autem sui causativam facit esse peccatum ejusdem secum speciei. n. 69.

Unde necesse non est talem actionem confiteri, nisi propriam diversæ speciei malitiam habeat. ibid. & n. 72.

Omissionis interna peccatum fit per propositum omittendi preceptum. n. 70.

Externa, cum quis ponit ejus causam, vel subit periculum. n. 71.

Imo & tunc, cum ipsa omissio liberè ponitur. n. 72.

Sufficit tamen si quis solam omissionem confiteatur. ibid.

Omissio non est propriè peccatum eo tempore, quo fit, sed non liberè. n. 73.

An sit postea in confessione exprimenda? n. 75.

Opifex.

Opifices mechanici an omnes sint à Junio excusati? III. n. 523.

Opinio.

Opinioni adjuncta formido quid sit? III. n. 117.

Opinio quid sit? V. n. 99.

Ut fundet Conscientiam practicam, debet esse probabilis. ibid. Vide Probabile.

Opus.

Opus externum est confitendum, etsi alii interno non addat novam malitiam. I. n. 32.

Et quidem in determinatâ suâ specie. n. 33.

Opera bona in statu peccati facta sunt mortua, & quid hoc sit? II. n. 63.

Opera bona quam, & quo sensu dicantur mortificata? ibid.

Opera quam sunt servilia, liberalia, & media. III. n. 263.

Neque ex intentione operantis mutantur eorum natura. n. 264. Vide Festum.

Opera externa quando censeri debeant esse vel non esse multiplicata numero? Vide Peccatum.

Opera Pœnitentiæ indiscretè facere, quale sit peccatum? n. 530.

Lib. 2.

Opus pro pœnitentiâ sacramentali impositum

P. Stoiz.

Tribunal
Pœnitentiæ
E. M.
S. A.

rum delet ex opere operato poenam temporalem. n. 109.
 Opus bonum quodlibet potest injungi pro poenitentia. n. 112.
 Recensentur aliqua in specie. ibid. & seq.
 Operum bonorum frequentatio facit ad minuendam poenitentiam. n. 120.

Oratio.

Oratio Dominica delet Venialia. I. n. 25.
 Oratiuncula gratiarum actoria pro beneficiis divinis. n. 106.
 Oratiuncula pro impetranda notitia peccatorum. n. 107.
 Oratio actum contritionis continens. n. 109.
 Alia contritionis perfecta. II. n. 120.
 Alia. n. 121.
 Alia continens actus ad contritionem concurrentes. n. 122.
 Similis alia, sed brevior. n. 123.
 Alia adhuc brevior. n. 124.
 Alia brevior & facilior. n. 125.
 Alia brevissima cum implicito proposito. n. 126.
 Orare quid sit? III. n. 107.
 Orare cum distractione interna est peccatum Veniale. n. 107.
 Orare non tenentur fideles diebus festivis. n. 258.
 In oratione sua pro communitate non potest aliquis excludere suos inimicos. III. n. 478.
 Orationes in induendis sacris vestibus dicendas omittere, non est mortale. n. 276.
 Oratio post confessionem. IV. n. 4.
 Oratio pro examine particulari. n. 34.
 Orationes jaculatoriae de Castitate. n. 39.
 Orationem Rosarii qui vocat, sed dubitat, ausus, non tenetur nisi tertiam ejus partem orare. V. n. 140.

Lib. 2.

Orationes quanam ante & post absolutionem dici soleant? n. 81.
 Non sunt obligatoriae. n. 82.
 Quando maxime possint omitti? ibid.
 Oratio Passio Domini nostri &c. non facile est omittenda. ibid.
 In ea per illud: Quidquid boni feceris, & mali sustinueris, injungitur aliqua poenitentia sacramentalis. n. 115.
 Potest propterea poenitentia, qua determinate injungitur multum minui. n. 121. v. Sicut.
 Qua opera, & pro quibus peccatis injungere Confessarii possint pro poenitentia per illam, explicite velint? n. 115. v. Unde. Quid sit, si, ut communiter sit, explicite velint? ibid. v. Quod si.
 Neque necesse est, ut poenitens intelligat. n. 116.
 In oratione Passio Domini nostri &c. quo sensu dicatur, ut merita B. Virginis & sanctorum sint in remissionem peccatorum, augmentum gratiae & premium vite aeternae. n. 117.
 Quare nihilominus sit communiter adhuc bonum aliquod opus absolute & determinate injungendum? n. 118.
 Orationes jaculatoriae optima in presenti periculo peccandi. n. 170. v. Quid ergo.
 Oratiuncula ad B. V. immaculata conceptione efficax ad tentationes contra castitatem superandas. n. 171.
 Oratorium.
 In oratorii privati audientes Missam an & quando satisfacere possint precepto? III. n. 248. & n. 391. Vide Missa.
 Ordo.
 Ordines minores peccato luxuria non addunt novam speciem malitiae. I. n. 50.
 Ordinis

Ordinis sacri suscipiendi votum non est reservatum. III. n. 358.

Ordine sacro initiati obligantur ad Horas can. n. 401.

Quando incipiat hæc obligatio? ibid.

In Ordine sacro non suscepto ministrare est cultus Dei falsus. n. 422.

Mort. ex genere suo. ibid.

Lib. 2.

Ordinis & Jurisdictionis potestas quomodo differant? n. 41.

Ordinis actum solemniter exercere quid sit? n. 278.

Clericus exercendo fit irregularis, si Ordine careat. ibid.

Non item Laicus. ibid.

Ornatus Corporis.

Ornatus Corporis statui conveniens & moderatus est licitus. III. n. 512.

Superfluus est peccatum veniale. ibid.

Fieri potest mortale ratione finis, vel damni, vel specialis prohibitionis. ibid.

De ornatu corporis leges civiles prohibitoria obligant ad poenam tantum. n. 512.

P.

Pactum.

Pactum cum Demone. Vide *Demon.*

Pallium Altaris.

Vide *Antependium.*

Paramenta.

Paramenta si adhibentur in sacrificio notabiliter immunda est peccatum mortale.

III. n. 283.

Excusatur tamen subditus, si utatur. ibid.

Paramenta debent esse benedicta. n. 244.

Quando amittant benedictionem? ibid.

Cingulo non benedicto quando uti liceat? ibid.

Potest pro eo vel pro manipulo adhiberi stola. ibid.

Parasceve.

In Parasceve peccare non mutat speciem peccati, sed aggravat. I. n. 73.

In Parasceve potest Eucharistia etiam sanis ministrari. II. n. 492.

Parentes.

Parentes tenentur curare, ut pueri gravibus culpis jam obnoxii in articulo mortis confiteantur. III. n. 16.

Parentes non obligantur, ut liberos doceant, Amorem Dei statim post obtentum usum rationi eliciendum. n. 112.

Parentes contemnere est contra Pietatem & observantiam. n. 133.

Parentibus detrabere de fama addit specialem malitiam, non item ut furari. n. 203.

Qui parentum nomine comprehendantur? n. 232.

Parentes asperè vel irreverenter alloqui quale peccatum? ibid. & n. 434.

Torve aspicere, vel injuriosè minari, vel percutere, aut contristare, aut nolle agnoscere? ibid.

Contra Parentum injustam vim potest filius se vel patriam defendere. n. 434.

Parentibus in quibus rebus teneantur obedire liberis, & sub quo peccato? n. 435.

Parentes graviter peccant, si liberos sine justa causâ ab ingressu Religionis impediunt. n. 435.

Parentes subsannare quale peccatum? n. 438.

Parentes an liberis aliquid pro servitio debeant? n. 462.

Parentes offensi à liberis possunt eos à communibus beneficiis excludere. n. 480.

Parochus.

P. Stoiz.

Tribunal
Poenitentiarum
E. N.
S. A.

Parochus.

- Parochorum status est multis periculis obnoxius. II. n. 82.
- Parochus quis sit proprius ad confessionem annuam? III. n. 23.
- Si neget licentiam, an parochianus possit adhuc alteri confiteri? ibid.
- Parochus male facit, si plures pueros audiat simul confitentes. n. 80.
- Parochi possunt communiter plebejos hereticos in Germ. absolvere, nisi consuetudo diocesana obstet. n. 119.
- Possunt dispensare in die festo quoad servilia. n. 272.
- Item in Ieiunio. n. 523.
- Non tamen in votis suorum parochianorum, aut iuramentis. n. 357.
- Nec possunt commutare vota. ibid.
- Parochus quoties teneatur celebrare? n. 273.
- Facere id debet per se, nisi sit impeditus, ibid.
- An Parochi pro missa ex officio legenda possint accipere stipendium? n. 274.
- Parochus potest tempus communionis paschalis ampliare. n. 310.
- Parochus peccat, si totam curam relinquat Capellano. n. 489.
- Quo possit ipsi relinquere? ibid.
- Parochus quamdiu, & ex quibus causis abesse possit à Parochia? n. 490.
- Si ultra bimestre à iure concessum abesse volet, opus habet licentiâ Episcopi in scripto. ibid.
- In ejus absentia quis, & à quo substituentus? ibid.
- Parochus teneatur audire Confessiones parochianorum, quando, & quoties? n. 491.
- Possunt tamen isti, etiam invito parochio confiteri Religiosis, habentibus privilegium Pontificis. ibid.
- Parochus quando & quomodo teneatur parochianis ministrare SS. Eucharistiam. n. 492.
- Quomodo teneatur agros invisere, & maribus assistere? n. 493.
- Parochus in administrandis Sacramentis difficilem se præbens, perinde peccat, ac si negaret. 492.
- Parochus per se teneatur concionari. n. 494.
- Ex quibus causis possit per alium? ibid.
- Omittens uno vel altero mense toto peccat mortaliter. ibid.
- Parochus quomodo obligatus sit habere catechesin? n. 495.
- Lib. 2.
- Parochus non indiget approbatione Episcopi ad audiendas confessiones secularium. n. 33.
- Parochus leci quinam sint subiecti quoad Sacramenta? n. 44.
- Parochus absolvere potest vagos, viatores, & peregrinos. n. 54.
- An & alienos, sed vicinos parochianos? ibid.
- Parochus consuetudini, ex qua sui confitentur vicino Parochio, an & quando possit derogare? n. 62.
- Parochus teneatur audire confessiones suorum, si ex iustâ causâ, in tempore, & loco, peccant. n. 122. v. At parochi.
- Sub qua obligatione? ibid. v. Neque.
- Quanam sint iustæ causæ? ibid. v. Iusta.
- Parochus tempore pestis teneatur confessiones parochianorum audire, etiam cum periculo vitæ. n. 123.
- Non potest tunc fugere aut resignare, nisi alio idoneo substituto. ibid.
- Quas industrias & doctrinas possit tunc in audiendis confessionibus adhibere? n. 124.

Parochus non tenetur postiferis Sacramenta non necessaria, vel non graviter indigentibus, ministrare? n. 125.

Sed hoc intelligendum est tantum positis certis conditionibus. ibid. v. Eandem.

Parochus confessarium interrogare de moribundo non debet, an absolutus, sed tantum an confessus sit? n. 234. v. Ex quibus.

Parochia.

In Parochia propria an debeat audiri Missa? III. n. 248.

An & ibidem concio? ibid.

In Parochia an sit per agenda communio paschalis? n. 310.

Patena.

De Patena materia, consecratione, & excretionem. III. n. 292.

Patenam licite nudam manu tangere etiam laici possunt. n. 296.

Pauper.

Pauperum causa possunt diebus festis tractari. III. n. 272.

Peccator.

Peccatori publico juxta aliquos est neganda absolutio. II. n. 99.

Contrarium est verius. n. 106.

Peccator consuetudinarius alius est ex sola actuum frequentatione, alius ex occasione externa. n. 101.

Quando possit & debeat absolvi? Vide Absolutio.

Peccator irrueratus difficultatem magnam habet quoad numerum. III. n. 600.

Non satisfacit, si precise solum tempus exprimat. n. 601.

Neque tamen etiam ad speciem & numerum omnium distincte exprimendum urgeri debet. ibid.

Tria in eorequiruntur, & sufficiunt, quo-

ad peccata externa, & quanam illa? n. 602.

Quid sit de numero quoad interna ejus peccata? n. 603.

Rudi hoc modo confessus, non tenetur ea, quorum postea distincte memor est repetere. n. 605.

Si ab initio potest distinctius confiteri, tunc etiam debet. ibid.

Cum peccatore, qui dis nullum numerum aut speciem in confessione exprimere solitus fuerit, quid agendum? n. 604.

Lib. 2.

De peccatore publico an liceat dicere: confessus est mihi bene sua peccata? n. 223.

Peccatori publico potest confessarius salvo sigillo negare Sacramentum. v. g. Eucharistia publice petatum. n. 234. v. Interrogatus.

Non item peccatori occulto, cum eum non absolvit. n. 235. & 251.

Peccatum.

Peccata sunt materia confessionis. I. n. 22.

Maxime mortalia, & notabiliora venialia. n. 23.

Peccata mortalia consistenda quoad speciem. n. 77.

Et quoad numerum. n. 92.

Non augendo vel minuendo illum, qui certus est. n. 93.

Estque mortale, si vel unum numero scienter omittatur. n. 94.

Quomodo numerus sit exprimendus? n. 94. Vide Numerus.

In peccato quomodo liceat habere. II. n. 61.

Peccatum ex novem capitibus est detestabile. n. 8.

Peccatum quomodo sit injuria Dei? ibid.

Quomodo offensa Dei? ibid.

De

- De peccato dimisso, an & quomodo possit elici contritio? n. 59.
- Peccatorum carnalium in particulari saepe meminisse est periculosum. n. 59.
- Peccata ante baptismum commissa non sunt apta materia confessionis sacramentalis. III. n. 25.
- Peccata semel rite confessa nemo invitus tenetur iterum confiteri. n. 36.
- Utile tamen est. n. 37.
- Exceptis quibusdam casibus. n. 38.
- Nec semper suadendum aut laudabile. n. 55.
- Peccati species duplici modo potest in confessione exprimi. n. 55. & V. n. 22.
- Peccati reservati reus in defectu habentis potestatem, potest omnia confessione cum sola contritione communicare. n. 63. & Lib. 2. n. 72.
- Juxta alios debet omnia prius confiteri. n. 64.
- Nisi prater reservatum habeat tantum veniale. ibid.
- Licitum tamen est, & utile etiam tunc venialia sola confiteri. ibid.
- Juxta alios sola mortalia non reservata potest & debet confiteri. n. 65.
- Et harum opinionum singula sunt probabiles. n. 66.
- Vide Casus reservatus.
- Peccata expiandi sunt varii modi. n. 89.
- Peccata sunt alia cordis, alia oris, & operis. n. 100.
- Contra Deum, Proximum, & Seipsum. n. 101. 169. & 242.
- Peccata cordis sunt merè interna. n. 101.
- Peccatum, de quo quis se jaetat, an & quomodo sit confitendum? n. 219.
- Peccata parva quomodo coalescant, & fiant magna? n. 450.
- Peccata contra naturam quam? à n. 549.
- Peccatorum remedia generalia. IV. à n. 13.
- Quomodo suscipienda? n. 29.
- Peccatum aliquod speciale quomodo eradicandum? à n. 30.
- Ad peccatum necessario requiritur scientia & advertentia mali. V. n. 12.
- Nec sufficit scientia habitualis, sed debet esse actualis. n. 13.
- Et quidem ad actum non tantum materialiter sumptum, sed ut moraliter malum. n. 20.
- Quid sit esse moraliter malum? ibid.
- Peccati malitiam specificam non contrahit, qui eam non cognoscit. n. 21.
- Satis tamen est, si confusè cognoscatur. n. 22.
- Ex unius peccati pluribus malitiis unam tantum advertens unam tantum contrahit. n. 21.
- Peccati malitiam cognoscens tantum in genere non peccat mortaliter. n. 13.
- De quibus personis hoc intelligendum. ibid.
- Neque propterea multi aut saepe excusantur a mortali. n. 24.
- Ad peccatum requiritur etiam voluntarius consensus in illud. n. 31.
- In quo iste consistat? n. 32.
- Ad peccatum sufficit consensus virtualis, & interpretativus. n. 46. Vide Consensus.
- Peccatum merè negativè seu improprie dubium non tenemur confiteri. n. 154.
- Nec illud, quod probabile est, etiam contra probabiliorem, non esse commissum. n. 155.
- Vel jam esse confessum. n. 156.
- Maximè si in contrariam nulla adsit ratio. n. 157.

Peccata proprie, & vel positivè vel negativè, dubia an confitenda? n. 158.
Peccatum esse confitendum in dubio, an sit commissum, est communissima Sententia. n. 158. v. Qui dubitat.
Referuntur & discutiuntur ejusdem Rationes. ibid.
 I. quia Lex confessionis censetur esse in possessione. n. 158.
Sed ostenditur contrarium. 159.
 II. quia per hoc non obligatur aliquis ultra limites dubij. n. 160.
Negatur & istud. n. 161.
 III. Quia lex Confessionis est favorabilis & amplianda. n. 162.
Sed non ultra propriam Verborum significationem, uti hic videtur fieri. n. 163.
 IV. quia ex communi sensu & praxi videtur Christus ita constituisse. n. 164.
Et colligitur ex Autoritate DD. ibid.
Sed imprimis etiam in contrarium stat auctoritas. n. 165.
Deinde habetur quoque firma Ratio in contrarium. n. 166.
Estque incertum, an Christus aliter instruerit. n. 167.
Peccasse se sciens sed dubitans, an graviter, tenetur confiteri. n. 168.
Peccasse se sciens & quidem graviter, sed dubitans an fuerit confessus, ad quid teneatur? n. 169.
Peccatum confessus ut dubium, non tenetur postea, si certò innotescit, iterum confiteri. n. 170. & Lib. 2. n. 92. v. Quod si.
Sive dubium sit de commissione sive de gravitate, vel reservatione peccati. ibid.
 Lib. 2.
Peccatum dubium an sit mortale non est reservatum. n. 178.

Peccatum quale esse debeat, ut censetur esse reservatum? ibid. Vide Casus reservatus.
Peccati mortalis in genere tantum sibi conscius, tenetur illud confiteri. n. 103. & III. n. 68.
Peccati poena temporalis non semper remittitur cum culpâ & poenâ aternâ. n. 108.
Peccatum quod quis nondum commisit, sed adhuc vult committere, cadit sub sigillum. n. 228.
Peccata gravia & publica non debent in Ecclesiâ manere impunita. n. 85.
 Peccatorum multiplicatio.
Peccati speciem qua Circumstantia non mutant? I. n. 50. & 51.
Quenam mutant? n. 52.
Peccata qua ratione loci sacri sint vel non sint sacrilegium? n. 57. & seqq.
Peccati socios habere an & quando mutet speciem peccati? n. 64.
Peccata contra leges positivas differunt inter se specie ex specificâ legum differentia. III. n. 555.
Peccata contra legem naturalem differunt inter se specie, vel ex objecto, vel ex modo tendendi in objectum. n. 560.
Peccata distinguuntur numero etiam ratione speciei, vel subiecti. n. 561.
Peccatorum internorum numerus multum fatigat poenitentes. n. 562.
Peccata interna multiplicantur numero per retractionem voluntatis. n. 563.
Loquendo physicè, etiam per quamlibet cessationem voluntatis. n. 564.
Moraliter tamen, per illam tantum cessationem, qua est notabilis. n. 565.
Quenam cessatio seu interruptio sit vel non sit habenda pro notabili? n. 566.
 Peccata

Peccata interna quoad numerum quomodo expedire in confessione possint explicari? n. 567.

Peccatum internum multiplicatur numero, si successivè, quamvis sine intervallo, tendat ab uno in aliud objectum numero diversum. n. 568.

Peccatum internum quando cum opere suo externo faciat vel non faciat unum numero peccatum? n. 569.

Peccatum internum non multiplicatur numero ob hoc solum, quod sit contra obligationes plures ejusdem speciei. n. 570.

Peccatum internum in objecta solo numero plura simul tendens quomodo consistendum? n. 571.

Peccata externa non sunt unum numero, etsi ante fuerint uno voluntatis actu decreta. n. 572.

Nec si simul eodem tempore fiant. n. 573. & n. 575.

Peccata externa multiplicantur numero, quando per contrariam voluntatem interrumpuntur. n. 574.

Nisi voluntas prior fuerit brevi iterum resumpta. ibid.

Physicè tot etiam sunt numero, quot sunt mala operationes externæ. n. 475.

Ad peccatorum externorum unitatem numericam observandum est, an sint vel non sint ordinata ad unum finem. n. 576.

Peccatum unum numero sunt omnes actiones externæ ad unum finem malum ordinata. n. 577.

Etiamsi finis non obtineatur. ibid.

Et inter se physicè quidem, sed non moraliter interrumpantur. ibid.

Sufficit ergo si penitens tantum se de intento sine accuset. ibid.

Nisi actio aliqua ordinata ad finem ha-

beat propriam speciem diversam malitiam. n. 578.

Vel ad eam faciendam aliquis simul inducat alias personas. n. 579.

Vel nisi sit ab ipso fine per notabile tempus separata. n. 580.

In peccato an quis etiam tempus intermedium, quo illud procuravit, teneatur confiteri? n. 580.

Peccatum & media ad illud suscepta per ordinarias actiones somni, prandij &c. non censentur moraliter interrumpi. 581.

Consultum tamè est, exprimere quanto tempore quis ad finem malum tetenderit. ib.

Peccatum unum numero quandoque faciunt, & quandoque non faciunt plures externæ actiones sibi invicem non subordinata, & physicè interrupta. n. 582.

Prout nimirum ipsa tales actiones censentur esse vel non esse moraliter una. n. 583. & 586. in fine.

Si inter eas non intercedat tempus, sufficiens ad actus internos moraliter interrumpendos, habentur omnes pro una. ibid.

Exempla in quibus per physicam interruptionem actionum non multiplicantur peccata numero. n. 584.

Afferuntur plura alia exempla. n. 585.

Exempla in quibus per interruptionem physicam actionum multiplicantur peccata numero. n. 586.

Peccatum unum numero non est, si actio successivè transiteriam sine intervallo ab una specie ad aliam. n. 587.

Peccatum circa plura numero objecta an habeat plures numero malitias? & quomodo consistendum? Vide Actus.

In peccato uno si plures numero vel specie sint malitia, an possit una separatim ab altera in confessione exprimi? n. 596.

- In prima confessione id scienter facere non licet.* n. 597.
- Si bona fide quis primò confessus fuit tantum unam, sufficit postea confiteri etiam tantum alteram.* n. 598.
- Modò una sine altera possit sufficienter explicari, uti & ipsum peccatum commissum.* ibid.
- Ex peccatis specie diversis in uno actu cognoscens tantum unum, unius tantum est reus.* V. n. 21.
- Non requiritur exacta illius cognitio.* n. 22.
- Peccatum mortale & Veniale.**
- Peccata Venialia non levi facienda.* I. n. 24.
- Multis modis possunt expiari absque confessione.* n. 25.
- Peccata mortalia in & post Baptismum commissa sunt omnia in specie confitenda.* n. 77. & II. n. 44.
- Peccatum mortale & Veniale eidem virtuti opposita an & quomodo differant specie?* n. 31.
- Peccati mortalis & Venialis malitia & damna.* II. n. 5.
- Peccatum veniale nullum remittitur, ad quod manet vigens affectus.* n. 21.
- Ex peccatis mortalibus unum sine altero remitti non potest.* n. 20.
- Potest autem ex venialibus.* n. 21. & 66.
- Non tantum diversa, sed etiam ejusdem speciei.* n. 68.
- Peccatum Veniale cum mortali non delerur sine mortali.* n. 67.
- Sed mortale potest deleri sine Veniali.* n. 66.
- Ad peccatorum Venialium confessionem probabiliter sufficit dolor Virtualis.* n. 72.
- Probabilius requiritur actualis.* n. 73.
- Peccata mortalia omnia simul, adeoque eorum tota collectio vitari potest & debet.* n. 78.
- Peccata Venialia omnia collectivè vitare, an & quomodo sit impossibile?* n. 79.
- Ad peccati Venialis confessionem ab Ecclesià nemo invitus potest obligari.* III. n. 18.
- Pro mortali non est aliquid habendum, nisi certo constat de Lege graviter obligante.* n. 118.
- Non debet facile asseri.* n. 297.
- Peccatum minus pro majore suadere alicui, an? & in quo sensu liceat?* n. 509. & seq.
- Peccati horror unde concipi possit?* IV. n. 13.
- Peccatum mortale quot & quibus bonis hominem privet?* n. 14.
- Qua & quanta mala inferat?* n. 15.
- Peccatum Veniale quae & quanta mala inferat?* n. 16.
- Peccatum mortale & Veniale summo opere vitandum?* n. 17.
- In peccato advertens malitiam moralem in genere tantum & confusè, non peccat mortaliter.* V. n. 23.
- Ita in rudibus, quandoque etiam in doctis fieri potest.* ibid.
- In utrisque tamen raro contingit.* n. 24.
- Peccatum mortale non committitur, nisi in eo advertatur malitia mortalis, vel periculum illius.* n. 23.
- Et quidem advertentià plenà.* n. 26.
- In quo plena vel semiplena advertentià consistat?* n. 27.
- Ex quibus causis semiplena tantum oriatur?* ibid.
- Ex quibus indicis cognoscatur?* ibid. & n. 36. Vide *Voluntarium.*
- Peccatum Veniale tantum committit, qui in*

re etiam gravi advertit tantum malitiam moralem levem. n. 25.
 Peccatum etiam gravissimum sit Veniale, si cum advertentiâ tantum semiplena committatur. n. 26.
 Peccatum ex conscientia erronea commissum. Vide Conscientia.
 Ad peccatum mortale requiritur, ut, cum sit, plenè advertatur, non solum rationi, sed etiam prohibitioni divine esse contrarium. n. 28.
 Et quidem graviter, adeoque esse gravem Dei offensam. n. 29.
 Christiani, qui advertunt aliquid rationi, communiter simul etiam advertunt, esse Deo contrarium. n. 30.
 Peccatum quod solum advertitur rationi contrarium, non est Theologicum sed mere Philosophicum. n. 29.
 Ad peccatum mortale requiritur etiam consensus plenus & perfectus. n. 54.
 Ad Veniale sufficit semiplenus & imperfectus. ibid.
 Lib. 2.
 Peccatum mortale confessus pro Veniali non tenetur iterum confiteri. n. 92. v. Quodsi.
 Peccati mortalis si quis in genere tantum conscius sit tenetur illud confiteri. n. 90. & 103. Vide Pœnitens. Lib. 2.
 Peccatum mortale in genere & in specie cadit sub sigillum. n. 191.
 Veniale tantum in specie. ibid.
 Peccata Venialia quomodo cadant sub sigillum? n. 191. & 224. cum seq.
 Peregrinus.
 Peregrinus non tenetur festum loci, quâ transit, servare. III. n. 263.
 Die festo domicilii quomodo possint egredi in locum, ubi non est festum? ibid.

Lib. 2.

Peregrinantes à quo possint absolvi? n. 44. & 54.

Periculum.

Periculum peccandi est idem ac occasio. III. n. 540. Vide Occasio.
 Periculo peccandi se exponere est peccatum. ibid.
 Eiusdem speciei cum peccato, cujus periculo se quis exponit. ibid.
 Periculo peccandi se exponere & statim peccare, est unum tantum peccatum. ibid.
 Si ex notabili intervallo primum peccatur, sunt duo. n. 541.
 Quomodo hæc peccata confitenda, n. 540. & seq.

Periculum saepe ex eo, quod per se est peccatum, oritur, & quomodo tunc confitendum? n. 541. v. si id.
 In periculo peccandi constitutum tenemur impedere. III. n. 482.

Perjurium.

Perjurium est juramentum sine Veritate factum. III. n. 186.
 Est mortale etiam in re levi. ibid.
 Perjurium est, si in juramento promissorio desit animus exequendi. n. 187.

Perplexus.

Perplexitatem nullam infert Conscientia vincibiliter erronea, etsi nec contra, nec juxta illam agere liceat. V. n. 88.

Persona.

Persona dignitas non mutat speciem peccati, nisi ratione scandali. I. n. 50.
 Persona, in quam peccatur, an & quomodo mutet speciem? n. 56.
 Persona, qua inducitur ad peccandum, an & quomodo mutet speciem? n. 64.

Perti-

Pertinacia.

Pertinacia contra fidem in quo consistat? III.

n. 119.

Pertinacia quid sit? & quale peccatum? n.

161.

Pestis.

In pestis periculo potest quis audire & facere confessionem non integram. III. n. 61.

Lib. 2.

Pestiferum intra clausam jannam potest confessarius foris audire, & absolvere. n. 100.

Pestis tempore tenentur curati suis Parochianis assistere, & Sacramenta ministrare. n. 123.

Pestis tempore quam & Confessarii & Poenitentes observare possint, & debeant? n. 124.

Pestis tempore an Sacramenta, vel non necessaria, vel non graviter indigentibus, sint ministranda? n. 125.

Pileolus.

Pileoli usus prohibitus celebrantibus Missas. III. n. 280. Vide Berruca.

Placitum.

Placitum quid sit? III. n. 267.

Prohibitum est die festo. ibid.

Nisi in causis personarum miserabilium. n. 272.

Et Rusticorum. ibid.

Plagium.

Plagium est raptus hominis in servitutem. III. n. 545.

Pollutio.

Pollutio in loco sacro an & qua sit sacrilega? I. n. 57.

Pollutio quid sit? III. n. 549.

Est peccatum contra naturam? ibid.

Nunquam in ullo casu est licita. ibid.

Pollutio una per se non differt specie ab altera. n. 549.

Per accidens potest habere adjunctas varias species distincte confitendas. ibid.

Pollutionem exercens operâ alterius persona, debet & hoc distincte confiteri. n. 549.

Pollutionem in somno secuturam praevident ex cibo vel potu an adhuc possit eum sumere? n. 518.

Pollutio quando censeatur esse vel non esse voluta in causâ, & peccaminosa? V. n. 53.

Pollutio indirecte voluntaria quando sit vel non sit peccatum? n. 52.

Lib. 2.

Pollutionem esse peccatum, si quis inculpabiliter ignoret, & alios eam doceat, est a confessario monendus, etsi non speretur emendatio. n. 128.

Pontifex.

Pontifex obligatur praecepto divino de Confessione. III. n. 15.

Pontifex est omnium fidelium Ordinarius Pastor & Rector. n. 23.

Lib. 2.

In Pontificem non habet jurisdictionem Ecclesia. n. 329.

Quid sit, si labatur in haeresin? n. 330.

Quando & quomodo Ecclesia possit circumsistere? n. 331.

Pontifex est Pastor omnium fidelium. n. 44.

Possessio.

Possidentis conditio est in dubio melior. V. n. 125.

Quando & quo sensu? n. 160.

Censeatur juxta aliquos possidere in dubio ille, pro quo stat praesumptio juris. n. 126.

Alia & clarior explicatio. n. 127.

Possessor

P. Sto. 2.

Tribunal
Poenitentiarum
III

Possessor bona fidei, quid possit dere, de qua dubitat, facere? n. 145.
Comparanti Domino an & quid teneatur restituere, ibid.

Potestas.

Vide *Confessarius*.

Posthumus. *Lib. 2.*

Posthumus an agere possit contra Confessarium, qui matris defunctæ adulterium sacrilegè revelavit? n. 317.

Pœna. Lib. 2.

Pœna benignius interpretanda. n. 277.
Pœna Confessarii sigillifragi qua & quomodo intelligenda? Vide Confessarius Sigillifragus.

Pœnitens.

Pœnitentem urgere, ut certo puncto temporis confiteatur, non est semper consultum. I. n. 3.

Pœnitens interrogatus à Confessario de consuetudine an teneatur eam fateri? n. 91.

An pœnitenti credendum, si dicat se habere dolorem & propositum? II. n. 114.

Pœnitens non tenetur Confessario specialiter promittere, aut jurare de vitando certo peccato. n. 116.

Nisi sit damnosum Reipubl. n. 117.

Pœnitens cautus sit in deligendo confessario. I. n. 116.

Nec absque gravi causa deserat, n. 117.

Inordinate tamen etiam non adhereat, n. 118.

Pœnitens si studio querat Confessarium imperitum, peccat graviter. n. 116.

Adeundo alium atque alium male sibi consilii. n. 119.

Nisi ex justâ causâ fiat. n. 120. & 124.

Pœnitens si uni confiteatur mortalia, & postea alteri tantum Venialia, non agit illicitè. n. 121. & 124.

Plerumque est signum non bonum, sepe periculosum. n. 122. & 124.

Pœnitentes variant Confessarium sub exhypocrysi. n. 123.

Pœnitenti etiam non absoluto an danda sit scheda? III. n. 22. Vide *Confessio*.

Pœnitens an possit adhuc alteri confiteri, si Parochus neget licentiam? n. 23.

Pœnitenti & Confessarii nimia familiaritas est utriusque periculosa. n. 53.

Pœnitens quando nam excusetur ab integritate materiali Confessionis? n. 61. Vide *Integritas*.

Pœnitens debet vincere, quæ integritati confessionis obstant. n. 75. & 86.

Pœnitens cum statuit aliquid grave reticere in confessione, hoc ipso jam committit sacrilegium. n. 86.

Pœnitens debet sua, non aliorum peccata, manifestare, sibi non aliis imputare, nec falsò excusare, n. 87.

Pœnitens debet ore & verbis confiteri, si potest. n. 83.

Aliquando potest etiam aliis signis. ibid.

De pœnitente quid sentiendum, si se accuset, quòd in præteritâ confessione non haberet sufficientem dolorem? n. 343.

Cum pœnitente, qui solitus fuit in confessionibus suis nullum numerum aut speciem exprimere, quid agendum? n. 604.

Pœnitens non debet facile confessionem generalem iterare, n. 606.

Pœnitens quomodo confessionem concludere debeat? IV. n. 1.

Debet expectare signum abeundi à Confessario dandum. n. 2.

Deo agere gratias, & quānam Oratio-
nis formā? n. 3. & 4.
Pœnitens Sacramentum abrumpendo peccat
Venialiter. n. 93. Vide Pœnitentia.

Lib. 2.

Pœnitens tenetur peccatum quod certo scit
à Confessario non esse auditum, iterum
confiteri. n. 89. v. Quodsi.

Si nesciat quod vel quānam ex multis
non sint audita, nullum tenetur iterum in
specie confiteri. n. 90.

Sed tantum in genere, & quomodo?
ibid.

Pœnitens quid facere possit, si nequeat ha-
bere linguæ suæ satis peritum confessari-
um? n. 91. v. Si denique.

Pœnitens non tenetur iterum confiteri pec-
catum, quod ipse vel confessarius habuit
pro veniali, cum esset mortale. n. 92.

Pœnitens debet esse presens confessario, tam
ut validè confiteatur, quàm ut validè ab-
solvatur. n. 94.

Quid de moribundo? n. 95. & seqq. Vi-
de Moribundus.

Pœnitens an & quando interrogandus in
Confessione? n. 101. & seq. Vide Confes-
sarius.

Pœnitens tenetur mortale, cujus in genere
tantum est conscius, confiteri. n. 103.

Potest ab eo solo validè, licitè, & directè
absolvi. ibid.

Speciem & numerum tenetur postea e-
tiam confiteri, cum fuerit recordatus.
ibid.

Pœnitens nullius mortalis conscius, si tan-
tùm dicat, se esse peccatorem, aut reum
alicujus venialis in genere potest proba-
biliter validè & licitè absolvi, n. 103. v.
Qui autem,

Id tamen extra casum necessitatis faci-
endum non est. ibid.

Quomodo cum tali pœnitente agendum?
ibid.

Pœnitenti credendum tam pro se, quàm con-
tra se. n. 104.

Et illi magis, quàm complici, vel alii,
etiam propriis sensibus. ibid. v. Quodsi.

Nisi certo aliud constet. n. 104. & ibid.
v. Quodsi tamen.

Pœnitens an absolvendus, si peccatum, quod
nescitur commississe, neget? n. 104.

Pœnitens in proximâ occasione constitutus,
an & quando sit absolvendus? n. 106.
Vide Occasio.

Pœnitens non ritè dispositus debet à Confes-
sario, si potest, disponi ad absolutionem.
n. 104.

Ritè disposito non potest ea negari. ibid.

An possit differri? ib. d.

Pœnitenti gratior esse debet pœnitentia ma-
gna, quàm parva. n. 109. Vide Pœni-
tentia.

Pœnitentis fides ad absolutionem est neces-
saria, & qualis? n. 116.

Quomodo in eâ sit ante instruendus?
ibid.

Pœnitens instruendus, si ignoret necessaria
ad valorem Sacramenti. n. 117.

Si habet pro peccato quod non est pecca-
tum. ibid.

Si ex ignorantia mortaliter culpabili pro-
ter esse validum aut licitum, quod non
est. ibid.

Inculpabiliter ita errans non est monen-
dus, cum non speratur id ei profuturum.
n. 118.

Nisi in tribus casibus. ibid. v. Quod ta-
men,

Quan-

P. Sto.

Tribunal
Pœnitentiarum
III
II

- Quandoque etiam à confessario urgeri potest, & debet ad id, ad quod ex errore putat se obligatum. n. 130.
Semper autem est monendus, cum spectatur ei profuturum. n. 129.
Nisi id sit simul alteri graviter obsuturum. ibid. v. Dixi.
- Pœnitens inculpabiliter errans si interroget, est de veritate docendus. n. 131.**
Nisi id ei vel alius obsuturum sit. ibid. v. Quodsi.
Quid faciendum in dubio, an monitio sit profutura vel obsutura? n. 129. v. Quando.
- Pœnitens quibus exemplis possit iuvari ad vitanda peccata? à n. 137.**
Quibus sententiis sacris? à n. 147.
Quibus industriis piis? à n. 154.
- In pœnitente sanando quomodo Confessarius procedere debeat? n. 172.**
Pœnitens non obligatur sigillo. n. 264.
Graviter tamen potest peccare occultos Confessarii errores detegendo, nisi Lex iubeat. ibid. v. Nihilominus.
- Pœnitens interrogatus de peccatis confessis potest respondere, sicut Confessarius. n. 275.**
- Pœnitens quando moraliter censeatur dare licentiam agendi de ejus peccatis? n. 322.**
- Pœnitens quandoque jure natura tenetur pro absolutione à reservatis se sistere superiori. n. 340.**
Subinde tantum jure humano. n. 349.
Si in priore vel posteriore casu se sistere recuset, an data facultas possit ei prodesse? ibid. & n. 348.
- Pœnitenti quando facultas absolvendi à reservatis danda sit? à n. 343.**
Pœnitens quid facere possit, si superior inju-
- sit neget facultatem absolvendi à reservatis? n. 356. Vide Casus reservatus.
- Pœnitentia.
- Pœnitentia ut est virtus, sub qua ratione avertetur peccatum? I. n. 9.**
Pœnitentia variè accipitur. III. n. 1.
Pœnitentia ut virtus, quid sit? n. 2.
Dividitur in Perfectam seu Coeritionem, & Imperfectam seu Attritionem. n. 3.
Utriusque inter se differentia. ibid.
- Pœnitentia, ut est Sacramentum, quid? n. 2.**
Tam metaphysicè quoad genus & differentiam? ibid.
Quam physicè quoad suas causas? ibid. Vide Sacramentum.
- Pœnitentia injuncta in Sacramento habet vim ex opere operato. n. 89. & L. b. 2. n. 109.**
Alia est satisfactoria, alia medicinalis. n. 90.
Hodie ferè omnis est medicinalis tantum. ibid.
- Pœnitentiam à Confessario impostam non teneri acceptare, docent aliqui. n. 89.**
Impugnatur eorum sententia. n. 90.
Contrarium statuitur. n. 91. & IV. n. 6.
Si quidem pœnitentia sit rationalis. n. 92.
Et pœnitent vellet absolvi. n. 93.
Etsi Venialia tantum sit confessus. n. 94.
Obligatio hæc est ex genere suo gravis. IV. n. 7.
Quandonam sit tantum levis? n. 8.
- Pœnitentia irrationabilis, etiam acceptata, non obligat. III. n. 92.**
Et desinit obligare, si talis cum tempore fiat. ibid.

Pœnitentia non obligat, si absolutio non valeat. n. 97.
Pœnitentia injuncta oblitus non tenetur priora peccata repetere. n. 97.
Sed de oblivione, si culpabilis fuit, se accusare. ibid.
Pœnitentia impletio non est differenda. n. 98.
Quæ dilatio sit gravis. ibid.
Pœnitentia præscriptum tempus communiter est tantum ad non ultra differendam. n. 99.
Quandoque tamen etiam ad finiendam obligationem. ibid.
Unde id colligi possit? ibid.
Pœnitentia opus indiscretè facere, quale peccatum? n. 100.
Pœnitentia pro satisfactione Sacramentalis sumpta definitio. IV. n. 5. & Lib. 2. n. 108.
Est integralis pars Sacramenti. ibid.
Pœnitentia an & quando possit impleri per alium? n. 9.
Pro pœnitentia injuncta preces possunt recitari alternatim cum alio. ibid.
Pœnitentia imposita ab uno, à quo & quomodo possit commutari. n. 10.
Pœnitentia non est necesse ut impletur cum intentione satisfaciendi? n. 11.
Vel in statu gratiæ. n. 12.
Tunc tamen non habet effectum, sed primum cum reviviscit. ibid. & Lib. 2. n. 109.
 Lib. 2.
Pœnitentia Sacramentalis seu satisfactio habet vim ex opere operato ad remittendam tantum pœnam temporalem. n. 109.
Modica plus delet de eâ quàm magna non sacramentalis. ibid. v. sed &

Plus in magis, quàm in minus disposito. ibid.
Ejus vim non impedit, si referatur ad finem extrinsecum, sed venialiter tantum malum. n. 109.
An & quid præstet peccata cum peccato mortali? ibid. v. Quod si.
Pœnitentia regulariter est semper injungenda. n. 110.
Sub qua obligatione? ibid.
An & qualis injungenda moribundo? n. 110. v. Dixi.
An nova statim post absolutionem se accusanti de novo peccato? ibid. v. Si pœnitens.
An scrupuloso identidem consenti? ibid.
An lucratur Indulgentiam? ibid.
An eunti ad Martyrium. ibid.
An & ei, qui prævidetur nullam accepturus? ibid.
Pœnitentia communiter imponitur per modum præcepti. n. 111.
Potest tamen etiam imponi per modum consilii. ibid. & n. 118. v. Inde.
Uti & conditionatè. ibid. v. Licet.
Pro pœnitentia injungi potest quodvis opus bonum. n. 112.
Et I. merè internum? ibid. v. Etiam.
 II. *Opus coram aliis peragendum, seu publicum.* ibid. v. Ex operibus. & n. 119. v. Scandalum.
Non tamen faciliè pro peccatis occultis. ibid.
 III. *Opus aliunde jam ex præcepto, voto &c. debitum.* n. 113. v. Opus.
Censendum tamen semper est esse impositum opus supererogatorium & liberum. ibid. v. Communiter.
Exceptis quibusdam casibus. ibid.

P. Stoz.

Tribunal
Pœnitentiæ
EM
114

- IV. *An & omisso sacra communionis?* n. 114.
- V. *An & quando Matrimonium?* ibid. v. Ut quis.
- VI. *Opus pro animabus in purgatorio peragendum.* ibid. v. Potest. Et quidem triplici modo. ib. & v. Quando.
- VII. *Opus aliquod indeterminatum.* n. 115.
- Pœnitentia injuncta potest impleri per simile opus ex lege sodalitatæ debitum.* n. 113. v. Communiter.
- Pœnitentiam in re jam aliunde sub peccato debita injunctam qui omittit, committit duplex peccatum.* n. 113.
- Pœnitentia aliqua Sacramentalis injungitur etiam per illud. Quidquid boni feceris &c.* n. 115.
- Neque necesse est à pœnitente distinctè intelligi.* n. 116.
- Præter illam tamen est adhuc alia determinatè & absolute injungenda.* n. 118.
- Pœnitentia solet antè, potest tamen etiam post absolutionem injungi.* n. 87. & 118. v. Inde.
- Pœnitentia, si posset, deberet tanta imponi, quæ in hac vita æquivaleret pœne purgatorii.* n. 119.
- Attendendum jam est ad qualitatem criminum.* ibid.
- Uti & gravitas, periculum, relapsus, & scandalum.* ibid. v. & quidem.
- Et ad facultatem pœnitentis.* n. 120.
- Uti sunt 1. robur corporis & bona fortuna, 2. dispositio animi, 3. magnitudo contritionis, & 4. frequentatio bonorum operum.* n. 120.
- Pœnitentia medicinales in periculo relapsus quænam?* n. 119. v. Et quidem.
- Pœnitentia gravis non est imponenda ei, qui videtur agere vel omnino non impleturus.* n. 120. v. Dispositio.
- An monendus de causa minoris?* ibid.
- Pœnitentias levissimas pro gravissimis delictis imponere sine justâ causâ est graviter illicitum.* n. 121.
- Ex quibus causis minores possint imponi?* n. 120. & 121.
- Pœnitentias leves pro magnis peccatis imponere est hodiè praxis, & licitum?* n. 121. v. Ex dictis.
- Pœnitentiam gravem alicui impositam si confessarius manifestet, frangit sigillum.* n. 237.
- An & si levem?* ibid. v. Quodsi, Præceptor.
- Præceptoribus non obedire quale peccatum?* III. n. 436.
- Præceptum.
- Præcepto sine censetur etiam præcepta necessaria media.* I. n. 2.
- Præceptum voto junctum mutat hujus speciem.* n. 52.
- Præcepta plura ejusdem rationis eodem die concurrentia transgredi est unum peccatum.* n. 75.
- Præceptorum observatio non est necessaria necessitate mediæ.* III. n. 7.
- Præcepta divina obligant omnes.* n. 15.
- Præceptum humanum in re levi transgredi ex malo affectu erga superiorem est Veniale.* n. 136.
- Divinum ex malo affectu erga Deum est mortale.* ibid.

Ad preceptum implendum non requiritur intentio implendi. n. 251.

Præcepta positiva differunt specie inter se ex objecto seu motivo formali? n. 556.

Quod potest rei præcepta esse intrinsecum, vel extrinsecum. n. 557.

Censetur esse intrinsecum, nisi aliud ex verbis vel circumstantiis pateat. n. 558.

Et in dubio præsumitur pro intrinsecum. ibid.

Præcepta positiva quandoque etiam inter se differunt specie ratione objecti materialis. n. 559.

Prædicantes. Lib. 2.

Prædicantibus facta confessio an obliget sub sigillo? n. 221.

Præsumptio.

Præsumptio de misericordia Dei in quo consistat? III. n. 121.

Ex illa quandoque committuntur alia peccata, & quando consistenda? ibid.

Est peccatum mortale, oppositum spei. n. 122.

Quandoque conjunctum cum hæresi. ibid.

Præsumptio sui quid? & quale peccatum? n. 156.

Quomodo differat à superbia, ambitione, & vanâ gloria? n. 159.

Preces. Lib. 2.

Preces importuna quæ? n. 197.

Privilegium.

Privilegia sæpe dantur ad id, quod jam antè est licitum. III. n. 239.

Ex privilegio possunt aliqui recitare horas feriâ V. de Venerabili, & Sabbatho de Immac. Concept. n. 386.

Privilegio non tenemur uti. n. 403.

Vide Clericus Religiosus.

Probabile, Improbabile.

Ex duabus probabilibus præferenda est quæ magis saluti animæ quam Sacramento favet. III. n. 59.

Probabile quid? V. n. 99.

Probabile facit aliquid. 1. Ratio, 2. consuetudo bonorum hominum, & 3. auctoritas. n. 100. & Lib. 2. n. 132.

Probabile reddere aliquid potest etiam unius auctoritas, & quomodo? n. 100. & Lib. 2. n. 132.

Probabilitas merè extrinseca non datur. ibid.

Probabilitas alia absoluta, alia respectiva. n. 101.

Ad respectivam qualis sufficiat auctoritas? ibid.

Probabilior quam sententia censetur? n. 102.

Improbabile quid sit? n. 103.

Inter probabiles una non est alterâ formaliter tutior à peccato, sed tantum materialiter. n. 104.

Probabile omnibus non est probabile illi, qui contrarium novit certò esse verum. n. 106.

Probabile ut quid alicui sit, eique ipse assentiatur quam debeant concurrere? n. 106.

Secundum probabilem sententiam licitum est operari. n. 107.

Et ex duabus verè probabilibus secundum quamlibet. n. 108. & Lib. 2. n. 132.

Si quidem amba, etiam attentis omnibus circumstantiis, sint adhuc verè probabiles. n. 109.

Maximè illa quæ eligitur. n. 110.

Etiam relicta probabiliore. n. 111.

Nisi minus probabili aliud quid obstat. ibid.

Proba-

P. Sto. 2.

Tribunal
Poenitentiarum
EM
114

Probabilem sententiam alienam licet sequi contra propriam probabiliorem & retentam. n. 112.

Probabiles inter sententias licet variare. n. 113.

Nisi inde Lex vel certum fms alterius violetur. n. 114.

Probabilem sententiam pœnitentis potest sequi confessorius contra suam propriam, n. 115. Vide *Confessorius*.

Minus probabilem relicta probabiliore an & quomodo liceat sequi in administrandis Sacramentis? n. 118.

In articulo mortis. n. 120.

Probabilem sententiam gratam an liceat ab alijs atque alijs perquirere? n. 119.

Lib. 2.

Probabile verè & practice quid sit? n. 132. v. *Verè*.

Probabile speculative quid? non semper est practice probabile. n. 132. v. *Practice*.

Probabile cum est, rem & esse, & non esse meam, an & quomodo liceat vendere? n. 205. v. *Quando*.

Probatio.

Probare quisque debet fundamentum sue intentionis. V. n. 144.

Lib. 2.

Probatio incumbit accusatori, si confessorius neget se revelasse peccatum. n. 279.

Probatio incumbit Confessorio, si dicat peccatum, quod revelavit, aliunde cognovisse. ibid. v. *Confessorius*.

Deficiens in hac probatione quâ pœnâ sit afficiendus? ibid.

Probatio accusatori tercio incumbit, si Confessorius dicat, se revelasse peccatum, sed eum licentiâ. ibid. v. *Quodsi*.

An & pœnitenti si ipse accuset? n. 280.

Ad hoc probandum quid requiratur? n. 279. & 280.

Probari violatio sigilli potest per testes singulares. n. 281.

Processio.

Processioni in Rogat. & festo S. Marci quomodo interesse debeant Clerici?

Vide *Clericus, Litania*.

Promissio.

Promissio absolute facta quando obliget & exequenda sit? III. n. 85.

Promissio homini facta & acceptata quomodo obliget? n. 274.

Promissio in dubio. Vide *Dubium*.

Propositum.

Propositum se emendandi est necessarium ad remissionem peccatorum. II. n. 75.

Sine eo confessio est invalida. n. 75.

Propositum quoad vitanda mortalia necesse est, ut sit universale. n. 76. & 78.

Non item quoad Venialia. n. 76. & 80.

Sufficit enim propositum vitandi vel unum ex venialibus confessis. ibid.

Propositum sufficiens habet quis hoc ipso, quoad habeat sufficientem dolorem de peccatis. n. 75. & 77.

Propositum debet se extendere ad vitandas occasiones peccati mortalis. n. 81.

Non quidem remotas. n. 82.

Sed proximas. n. 83.

Si absque magno incommodo vitari possunt. n. 84.

Propositum juxta aliquos debet esse formale & expressum. n. 88.

Sufficit in articulo mortis juxta alios virtuale & implicitum. n. 89.

Sed rectius statuitur, hoc sufficere omni tempore. n. 90. & III. n. 343.

Saltem si dolor, in quo continetur, non proce-

procedat ex motivo speciali, sed generali. n. 91.
Consulendum tamen, ut semper concipiatur actuale & expressum. n. 92.
Propositum sine dolore explicito non sufficit ad valorem confessionis. n. 93.
Propositum debet esse firmum & efficax. n. 94.
Non ita ut semper maneat, aut ut re ipsa non amplius peccetur. n. 102.
Sed ut vi illius, nisi postea iterum mutaretur, verè non amplius peccaretur. n. 103.
Propositum sufficiens abesse vel adesse unde prudenter judicari possit? n. 104.
Cum proposito stare non potest vicens affectus ad ullum mortale. n. 95.
Potest tamen cum eo stare timor aut praesumptio iterum peccandi. n. 115. & 103.
Propositi defectus non certò colligitur ex frequenti lapsu. n. 96. & 105.
Potest tamen praesumptionem de ejus defectu facere. n. 97.
Propositi veri signa qua? n. 114.

Proxenetæ.

Proxenetæ quis? & quibus modis possit conduci? III. n. 464.
Non potest excessum de pretio rei vendite retinere, nisi ex pacto. ibid.
Quandonam censeatur cum tali pacto conductus? ibid.
Proxenetæ an & quomodo possit ipse rem sibi commissam emere? n. 465.
Quando censendus sit ipse emisse? ibid.
Et quid juris, si tum plures vendat? ibid.

Prudentia Confessarii.

Ad prudentis arbitrium remittere aliquem

non facile debet, qui docet. I. n. 10. 98.
 & alibi sepius.
 Vide *Confessarius.*

Pubertas.

Pubertas quando in masculis & feminis incipiat? III. n. 18.

Publicum.

Publicum publicitatis facti quid? III. n. 205.
Publicum alicujus delictum vulgare in alio loco an sit contra iustitiam vel charitatem? ibid.

Lib. 2.

Publicum delictum quid sit in ordine ad iudicium publicum? n. 313.

Pueri.

Pueri si conscii sint peccati mortalis obligantur praecepto divino ad confessionem in articulo mortis. III. n. 16.

Etiamsi sint adhuc septennio minores. n. 15.

Praecepto Ecclesiastico non obligantur septennio minores. n. 18.

Obligantur doli capaces, si sint septennio majores. n. 244.

Pueri capaces confessionis sunt etiam capaces Eucharistiae. n. 18. & n. 310.

Ex pueris non debent simul plures ad confitendum admitti. n. 80.

An pueri statim, cum usum rationis acquirunt, obligentur ad eliciendum actum Amoris Dei super omnia? n. 112.

Pueri si ex contemptu non obediant Pedagogo, non peccant mortaliter. n. 137.

Pueri inter se contententes plerumque sunt excusati a mortali. n. 231.

Pueri tenentur diebus dominicis & Festis audire Missam, si sint septennio majores. n. 244.

Bonum est, si etiam ante assuecant. *ibid.*
 Pueri ex conscientia erronea peccantes quomodo debeant id confiteri? V. n. 93.

Quomodo peccantes operando cum dubio? n. 135.

Pueri presumuntur in dubio habere usum rationis non ante sed post septennium. n. 142.

Pueri ad quid obligentur in dubio, an votum, quod fecerunt, ante usum rationis fecerint, vel an post septennium ratificaverint? n. 142. Vide *Votum*.

Lib. 2.

Pueri in casibus Pontifici reservatis non tenentur illum adire. n. 69.

Pueri & puella quomodo ad contritionem excitandi? n. 105. v. *Cum puero*.

Purgatorium.

Purgatorium non est pro illis, qui nullam, sed qui non sufficientem agunt poenitentiam. III. n. 90.

Lib. 2.

In *purgatorio* herentibus animabus ut applicetur opus bonum, potest recte pro poenitentia sacramentali injungi. n. 114. v. *Poteff.*

Vide *Altare*.

Purificatorium.

Purificatoria post usum sacrum, & nondum lota, tangi à Laicis, est tantum Veniale. III. n. 295.

Imo nullum. n. 298.

Purificatoria à quo possint lavari? n. 202.

Puiflanimitas,

Puiflanimitas quid sit? III. n. 152.

Est tantum Veniale ex genere suo. *ibid.*

Quomodo possit fieri Mortale? *ibid.*

Quomodo in confessione exprimendum? *ibid.*

Lib. 2.

Puiflanimitas emendanda vite plurimum obest. n. 167.

Orta ex diffidentia venia obtinenda quomodo tollenda? *ibid.* & III. n. 75.

Orta ex frequenti relapsu quomodo curanda? n. 168.

Q.

Quadragesima.

In *Quadragesima* licitum est *Vesperas* privatim post meridiem dicere. III. n. 412.

Quadragesimales cibos expertus sibi esse noxios, excusatus est à lege *Jejunii*. n. 523.

R.

Rancor.

Rancor quid? & quale peccatum? III. n. 144.

Rapina.

Rapina est furtum cum violentia factum. I. n. 71.

Specialiter in confessione exprimenda. *ibid.*

Raptus.

Raptus est violenta abductio persone ad libidinem cum eà exercendam. III. n. 545.

Sive femina, sive mas sit. *ibid.*

Rapere feminam in servitutem est plagium, non raptus. n. 545.

Raptus in duobus differt à stupro. *ibid.*

Quomodo à simplici fornicatione? *ibid.*

Ad *Raptum* non requiritur, ut concubitus sic subsecutus. *ibid.*

Raptus potest varias species peccatorum habere adjunctas. *ibid.*

Ratihabitio. Lib. 2.

Ratihabitio de presenti, vel de futuro in quo consistat? n. 50.

Ss

IIIa

Illam quoad jurisdictionem pro valore Sacramenti poenitentia sufficere potest, non item ista. ibid.

Ratihabitionem retrahi quomodo intelligendum? n. 50.

Recidivus, Relapsus.

Relapsi in eadem venialia cur facilius possint absolvi quam relapsi in eadem mortalibus. II. n. 82.

De Recidivo absolvendo vel non absolvendo referuntur varia sententia. II. à n. 98.

Vide Absolutio.

Recidivus potest aliquis esse vel ex occasione externa, vel ex sola consuetudine contracta. n. 101.

Recidivus ex sola consuetudine potest absolvi, quoties judicatur esse hic & nunc rite dispositus. n. 104.

Unde hoc possit prudenter judicari? ibid.

Recidivi frequens lapsus non est certum signum de defectu propositi. n. 105.

De Recidivo si sit publicus peccator quid agendum? n. 106.

Recidivo etiam ex occasione externa nunquam est ob solos relapsus neganda absolutio. n. 107. & seqq.

Idque habet praxis peritorum Confessariorum. n. 109.

Ad quam commonentur etiam alii. n. 111.

Nisi occasio vitari possit. n. 112.

Vel nisi ipse poenitens consentiat. n. 113.

Lib. 2.

Recidivo nullatenus de emendatione desperandum. n. 168.

Quomodo ad eam animandus? ibid.

Recidivus quoad casus reservatos quis censetur? n. 337.

An facultas absolvendi à reservatis ei concedenda? ibid.

Refectiuncula.

Vide Jejunium.

Religio, Religiosus.

Religiosi agentis contra praeceptum superioris peccatum habet duas diversa speciei malitias. I. n. 52.

Quomodo confitendum? ibid.

Religionem ex contemptu nolle ingredi, est mortale. III. n. 134.

Per Religionis ingressum quomodo omnia vota commutentur? n. 362.

Religionem ingredi jurans ad quid teneatur? n. 377.

Quoad Religionis ingressum an teneamur obedire parentibus? n. 435.

Religionem ingredi si quis vovit, sed dubitat, quamnam in particulari, potest ingredi quamlibet. V. n. 140.

Religiosi tenentur dicere Horas de Patrono Diocesis, non de aliis ejus Sanctis. III. n. 386.

Religiosi Soc. Jesu non tenentur dicere Horas, nisi sint in sacris. n. 401.

Cum Religioso ludens an lucrum faciat suum? n. 469.

Religiosi Soc. Jesu cesserunt Juri quoad ordinem correctionis fraternae. n. 487.

Religiosi ex privilegio Pontificis possunt fidelium confessiones audire etiam in viciis Parochis. n. 491.

Religiosus sacerdos violando Castitatem non duo sed unum tantum committit peccatum n. 570.

Lib. 2.

Regulares Praelati non habent Juri approbandi Sacerdotes ad confessiones secularium. n. 34.

Nisi habeant jurisdictionem quasi Episcopalem in seculares. ibid.

Regulares ad audiendas confessiones secularium & Monialium indigent Approbatione Episcopi. n. 35.

P. Stoz.

Tribunal
Poenitentiae
EM
114

- Et præter eam etiam deputatione sui superioris. ibid.*
Regulares viri possunt confiteri etiam non approbati. n. 33.
Religiosi Soc. Jesu solent Episcopi in Germania examen pro approbatione remittere. n. 40.
Regulares in quovis loco manent subiecti jurisdictioni suorum superiorum. n. 44.
Religiosi in itinere à quo possint absolvi? ibid.
Religiosi in alieno templo concionari non possunt, invito ejus Rectore. n. 45.
Religiosi extra Italiam, sicut antè, ita etiamnum possunt absolvi à quinque Casibus per Clem. VIII. reservatis. n. 60. v. Quinam.
Religiosi Soc. Jesu in itinere per quem possint à Casibus reservatis directè absolvi, & cum quo onere? n. 64. & n. 71.
Contra Religionem divinam quod agitur, cedit in omnium injuriam. n. 248.
Regulares à reservatis potest ordinarius Confessarius directè & sine onere sistendi absolvi, si ei petenti superior facultatem neget. n. 360.
Ita habent Decreta Pontificum. ibid.
Et est communis DD. sententia. n. 361. & 365.
Modò Confessarius judices facultatem esse dandam. n. 362.
Idquè pro qualibet vice occurrentis hujusmodi casus & inter Confessarium ac superiorem diffensionis. n. 363.
Quamvis nulla necessitas reum urgeat, n. 364.
- Reliquiæ.
- Reliquias SS. irreverenter tractare quale peccatum? I. n. 54.*
- Reliquias furari est sacrilegium. III. n. 302.*
Quomodo detur in eo parvitas materia? ibid.
Reliquias vendere aut emere, an & quomodo licitum? n. 303.
Reliquias gestans, si peccet, an ob hoc specialem aliam malitiam contrahat? n. 304.
Reliquias donare amasia, an & quale peccatum? n. 305.
Reliquias falsas pro veris exponere ad cultum est superstitiosum. n. 422.
- Remedia peccatorum.
- Remedia peccatorum varia proponuntur. IV. a. n. 13.*
- Lib. 2.
- Remedia alia ab exemplis. n. 137. & seqq.*
A sententiis sacris. n. 147. & seqq.
Ab industriis. n. 154. & seqq.
- Remedia aptanda sunt etiam pro minus capacibus. n. 156.*
Vide Rudes.
- Remedium utile, ut poenitens dicat, quomodo vellet in alio simile vitium curare. n. 166.*
- Remedia pusillanimitatis circa emendationem vite. n. 167.*
- Remedia in tentatione presenti sunt difficilia. n. 170.*
Quid in eà maxime proficuum? ibid. v.
Quid ergo.
Quid in presenti tentatione carnis? n. III.
Vide Emendatio.
- Reservatio. Lib. 2.
- Reservandi potestas datur in Ecclesia. n. 56.*
Reservatio casuum & casus reservatus quid? n. 57.
Reservatum ut censeatur aliquod peccatum, debet I. esse mortale, n. 58.

Et quidem II. Ratione non solius intentionis, sed etiam actionis externa. ibid.

III. In suâ specie consummatum, nisi aliud exprimat. ibid.

IV. Eo modo commissu, qui exprimitur. ib.

V. Nullo modo dubium. ibid.

Reservatum peccatum non est, de quo est dubium juris vel facti. ibid.

Reservatio alia est pœnalis, & quamam ista? alia non pœnalis. n. 59.

Pœnalem non incurrit, qui legem, vel reservationem, saltem invincibiliter, ignorat. n. 59. v. Nam.

A Reservatio non pœnali nulla excusat ignorantia. ibid.

Reservationem omnem esse pœnalem aliqui volunt, sed non est probabile. n. 59. v. Nonnulli.

Reservationem Casu qui possit facere? n. 62.

Reservatio Casuum fieri potest directe, vel indirecte. n. 62.

Reservatio Casuum ab Episcopis indiscretè facta, & graviter illicita sed valida. n. 62. Non extendit se extra diœcesin. n. 64.

An subditus extra eam à reservato possit absolvi? ibid.

Extra eam si ejusmodi peccatum committat, non potest reduci ab illo per inferiorem directe absolvi. ibid. in fine.

Reservatio nulla est in articulo mortis. n. 65.

Reservatio an & quomodo cesset, cum necesse est communicare, & superior tunc adiri non potest. n. 72.

Reservatio peccati tollitur, cum quis illud superiori etiam invalide confitetur. n. 77.

Item si quis, cum est superiori valide confessus, inculpabiliter reservatum omisit. ibid. v. Cessat quoque.

Imò & cum huiusmodi omisio facta est in confessione invalida. ibid. v. Item etiam.

Reservatio peccati etiam tollitur, si quis iisdem modis confiteatur delegato. ibid. v. Hæc omnia.

Reservatio Censurarum quomodo per confessionem, superiori vel delegato ejus factam, tollatur. ibid. v. de Censuris.

Reservatio foret frustranea, si liceret uti notitiâ confessionis cum incommodo penitentis. n. 244. v. Unde.

Reservationem novam alicujus Casus facere an liceat ex solâ notitiâ confessionis? n. 254.

Reservatio Casuum introducta est & sit in bonum penitentis. n. 332.

An & quomodo etiam in bonum publicum. n. 332.

Restitutio.

Restitutio non est necessaria necessitate mediæ. III. n. 6. cum seq.

Restitutionis faciendæ horror quomodo in confessione superandus? n. 75.

Restitutionem nemo tenetur facere cum damno notabiliter majore quam intulit. n. 204.

Restitutio quomodo faciendâ, si fama lesa sit imponendo falsum crimen? n. 204.

Quomodo, si per revelationem veri criminis? ibid.

Vide Detractio.

Restitutio aliqua semper est injungenda facientibus furta parva. n. 453.

Ad restitutionem quando & quomodo tenetur possessor bonæ fidei? V. n. 145.

Ad restitutionem non tenetur, qui dubiat an suâ culpâ perierit depositum, vel commo- datum. n. 147.

Restitutio seu Reservatio mentalis.

Restitutio mentalis quid sit? & quomodo differat ab equivocacione? III. n. 221.

Est

P. Stoz.

Tribunal
Poenitentia
EM
114

- Est affinis mendacio, & valdè vitanda,*
ibid.
- Ejusdem exempla aliqua.* n. 222.
- In quibus casibus juxta DD. aliquos fuerit
ante hac licita?* 223.
- Nunc est prohibita in decreto Innoc. XI.*
ibid. n. 270. & Lib. 2. n. 270.
- Lib. 2.
- Per Restrictionem mentalem posse confessa-
rium negare, quod sciat vel audiverit co-
gnita ex confessione, docent multi.* n. 269.
- Sed in primis id non sufficit in omni ca-
su.* n. 269. v. Sed mihi.
- Videtur quoque illicitum.* ibid. v. Dein-
de.
- In Restrictione mentali propositio vocalis ne
quidem inadquatè est conformis menta-
li.* n. 270.
- Nec probatur per exemplum à picturâ de-
sumptum.* ibid. v. Exemplum.
- Res Sacra.
- Res sacra quamvis conseantur?* I. n. 54.
- De rebus sacris joculariter loqui quale pec-
catum.* III. n. 195.
- Revelatio. Lib. 2.
- Revelationes aliaque gratia divina an ca-
dant sub sigillum?* n. 191.
- Revelatio sigilli. Vide sigillum.*
- Revelatio sigilli an sit quavis manifestatio
peccati ex sola confessione notum.* n. 312.
- Revelatio sigilli an sit illa actio vel ommissio. ex
quâ illi tantum cognoscunt peccatum, qui-
bus id est jam antè notum.* n. 253. &
312.
- De revelato defunctæ matris peccato an a-
gere possit filius?* n. 317.
- Reus.
- Reum extrahere violenter ex loco sacro est
illicitum.* I. n. 58.
- Quandoque etiam Sacrilegium.* n. 59.
- Reus interrogatus à Judice de commissio de-
licto, an & quomodo possit negare?* III.
n. 220.
- Reus capitalis criminis non potest id ultro
fateri, nisi ob honestum finem.* n. 238.
- Potest autem ad vitandam etiam levem
torturam.* ibid.
- Reus ad vitandam gravem torturam potest
crimen de quo falsò accusatus est, fateri
cum equivocatione.* n. 238. & n. 220.
- Nec tenetur revocare, si adhuc metuas
torturam.* n. 238.
- Et si cum periurio fassus fuisset.* ibid.
- Nisi confessio facta cederet in grave da-
mnum Reipublicæ aut alterius.* ibid.
- Reis concedendum tempus ad sacram com-
munionem peragendam ante mortem.* n.
313.
- Lib. 2.
- De reis supplicio affectis an salvo sigillo di-
ci possit: confessi sunt bene sua peccata.*
n. 223.
- Consilium Reginaldi.* ibid. in fine.
- Rilus.
- Risus effusus est peccatum Ven.* III. n. 515.
- Ridere ad turpia est Veniale.* ibid.
- Quomodo fieri possit mortale?* ibid.
- Rixa.
- Rixa quid & quale peccatum?* III. n. 476.
- Quomodo differat à Contentione?* ibid.
- Rubrica.
- Rubrica quam graviter obligent?* III. n.
276.
- Contra rubricas stare, sedere &c. sub Horis
can. nullum est peccatum.* n. 415.
- Rudes.
- Rudes quandoque excusantur ab examine
ante confessionem.* I. n. 5.
- Rudes qualem in dubiis debeant adhibere
diligentiam.*

diligentiam ad indagandam Veritatem?
V. n. 17.
Rudes possunt tuto sequi auctoritatem Confessorii, vel Parochi. n. 101.
Lib. 2.
Rudes à Confessario examinandi. n. 102.
An absolvendi, si nullum peccatum, vel tantum Veniale in genere confiteantur?
n. 103. v. Qui autem.
Quomodo iuvandi? ibid. circa finem.
Rudes quomodo excitandi ad contritionem?
n. 105. v. Cum rudibus.
Rudioribus sunt aptanda Remedia peccatorum. n. 156.
Inducendi ad manè & vesperi orandum.
n. 157.
Ad offerendum bonum opus pro gratiâ emendationis. n. 158.
Ad concipiendum manè bonum propositum. n. ibid.
Ad aliquam vesperi de eo reflexionem.
ibid.
Ad dolendum citò de lapsu. ibid. v. Pœnitens.
Ad aliquam pœnam sibi post lapsum infligendam. n. 157.
Ad votum temporale de vitando aliquo peccato nuncupandum. n. 160.
Cum quâ cautelâ? ibid.
Ad memoranda Novissima practicè. n. 161. & seqq.
Ad presentiam Dei & Angeli Cust. habendam. n. 165.
Meminisse, accusatorem & Tortorem peccantis fore eum ipsum Diabolum, qui suadet. n. 169.

S.

Sacerdos.

Sacerdotis benedictio delet Venialia. I. n. 25.

Sacerdotum in ore nuga sunt blasphemis, quo sensu? n. 50.
Sacerdos proprius pro annuâ confessione quis sit? III. n. 23.
Sacerdotes habent preceptum, ut celebrent Missas. n. 273.
Cui satisfaciunt, si sapius quàm quater in anno celebrent. ibid.
Sacerdos quomodo vi Beneficij obligetur ad celebrandum? n. 274.
Quomodo vi stipendii aut promissionis? ibid. Vide Stipendium.
Sacerdos quoties in Nativitate Christi celebrare debeat? Vide Nativitas Christi.
Sacerdotes in China celebrant recto capite. n. 281.
Vide Celebrare.

Lib. 2.

Sacerdos quilibet potest in articulo mortis quemlibet à quibusvis peccatis absolvere. n. 52.
Sacerdos secularis potest confiteri cuiuslibet sacerdoti approbato. n. 54.
Sacerdos si nullam habeat curam animarum non tenetur audire confessiones. n. 122.

Sacramentum.

Sacramento tanquam medio uti ad peccatum, addit huic speciem sacrilegii. I. n. 63.
In Sacramenti materiâ defectum non supplet Deus ob errorem etiam invincibilem. II. n. 35.
Sacramenta vivorum non sunt necessaria necessitate mediis. III. n. 7.
Sacramentorum formas proferre cum distractione an sit peccatum? n. 109.
Sacramentum conficiens sine debita intentione peccat mortaliter. n. 338.

Sacramen-

P. Stoz.

Tribunal
Poenitentiae
EM
114

Sacramentum non potest confici in somno. n. 331.

Sacramenta operantur ut cause necessariae. n. 336.

Sacramentorum frequentatio magnum ad emendationem subsidium. IV. n. 28.

In Sacramenti administratione an & quomodo licitum sit sequi minus probabilem, relicta probabiliore? V. n. 118.

Lib. 2.

Ad Sacramentum quomodo requiratur fides aut probitas Ministri? n. 3.

Sacramentum non licet petere ab eo, qui non potest sine peccato ministrare? n. 4.

Nec ab eo, qui potest bene, sed videtur male administraturus. n. 7.

Nisi in casu necessitatis vel magna utilitatis. n. 8.

Etiamsi jam ante esset paratus administrare. n. 9.

An Sacramentum aliquis sit cum vel sine peccato administraturus, non multum inquirendum. n. 11.

Sacramentorum materiam vel formam mutare non potest Ecclesia. n. 329. & seq. Vide Intentio, Minister.

Sacramentum Pœnitentiæ.

Sacramentum pœnitentiæ est institutum per modum iudicii. II. n. 51.

Sacramentum Pœnitentiæ an detur validum & informe? n. 129.

Sacramenti Pœnitentiæ quis Minister principalis & ministerialis? III. n. 4.

A quo & quando institutum? ibid.

Que illius materiæ remota, & proxima? quæve forma? ibid.

Sacramentum Pœnitentiæ est necessarium necessitate mediæ in re vel voto, & quibus? n. 8.

Sine eo salvari nequit lapsus post baptismum in mort. n. 9.

De Sacramento Pœnitentiæ suscipiendo datur præceptum divinum. n. 10.

Et Ecclesiasticum. n. 17. Vide Confessio.

Sacramentum Pœnitentiæ institutum ad solatium & medicinam, non ad carnificinam. V. n. 206.

Sacramentum pœnitentiæ imperfectum abrumperet quale peccatum? n. 93.

Lib. 2.

Ad ministrum Sacramenti Pœnitentiæ qua requirantur Qualitates. Vide Confessorius.

Sacramentum Pœnitentiæ quantum potest, reddendum est facile. n. 26.

Pro Sacramenti Pœnitentiæ valore sufficit quoad jurisdictionem ratihabitio, non de futuro, sed de presenti. n. 50.

Sacramenti Pœnitentiæ quisnam sit capax? n. 93.

Sacramentale iudicium Pœnitentiæ sumitur essentialiter & integraliter. n. 194. Quamdiu duret? ibid.

Sacrificium & Sacrificare.

Inter Sacrificandum distractus extra can. non peccat graviter. III. n. 108. & seqq.

Longius distractum intra canonem censent aliqui peccare mort. n. 109.

Examinatur hac sententia. ibid.

Statuitur, non esse censendum reum peccati mortalis. n. 110.

Sacrificium Missæ quomodo distinguitur à Missa? n. 243.

Pro Sacrificio legendo an, quomodo, quale, & quis accipere possit stipendium? n. 275. Vide stipendium.

Sacrificii fructus est multiplex. n. 275.

Specia-

Specialissimus non potest alteri applicari, saltem pro stipendio. ibid.
Sacrificium quo loco peragi debeat & possit? n. 277.
In Sacrificio legendo commissi defectus quoniam sint leves vel graves? n. 276.
Sacrificans cum paramentis aut vasis sordidis, peccat graviter. n. 283.
Sacrificare sine vestibus sacris, etiam unum tantum, est mortale. n. 284.
Nisi necessitas excuset, & quae? ibid.
Vide Celebrare.

Sacriligium.

Sacriligium committit, qui res sacras indigne tractat. I. n. 5.
Quid nomine Rei sacra intelligatur? ibid.
Sacriligium ratione loci sacri est, cum in eo exercetur actio ab Ecclesia specialiter intuitu Religionis prohibita. n. 57.
Quanam sint vel non sint tales actiones? ibid. & seq.
Quid sit in ordine ad hoc locus sacer? n. 59.
Sacriligium non sunt omnia peccata in loco sacro commissa. n. 60.
Continent tamen aliquam irreverentiam. n. 61.
Sacriligium. furti. Vide Furtum.
Sacriligium quibus modis in confessione committatur? III. n. 343.
Sacriligium etiam est, cum per actum venerum persona voto castitatis obstricta violatur. n. 548.
In confessione explicandum est, si utraque persona fuit voto ligata. ibid.

Lib. 2.

Sacriligium est delictum publicum. n. 313.

Sæpe.

Sæpe significare potest quemvis numerum unitate majorem. I. n. 93.

Salarium.

Salarium quid? III. n. 454.
Iustum esse potest summum, medium, & infimum ibid.
Ad justitiam salarii quid considerandum? n. 455. & seq.
Unde desumenda ejus justitia? n. 463.
Salarium an liberis pro suo servitio debeat a parentibus? n. 462.

Sanguis.

Sanguinis effusio in loco sacro quaesit sacrilega? I. n. 57.

Sartor.

Sartores non possunt reliquias materie servare, si pro labore certum quid pacti sunt. III. n. 455.
Sartores an & quando partem remissi pretii de re pro aliis emptâ possint sibi servare? n. 466.
A sartoribus an liceat emere fragmenta panni? n. 467.

Sartores novam vestium formam excogitantes non peccant graviter. n. 512.

Sartores an à jejunio excusentur? n. 523.

Scandalum.

Scandalum præbent facile peccata persona in dignitate. I. n. 50.
Maximè commissa publicè. n. 62.
Scandalum ratione persone ad peccandum inducitur sæpe acquirit novam malitiam speciem. n. 64.
Scandalum quid? III. n. 496.
Aliud est activum, aliud passivum. ibid.
Scandalum passivum est vel pusillorum, vel pharisaicum. ibid.

Scav.

P. Stoz.

Tribunal
Poenitentia
ENT
14

- Scandalum aliquid aliud est directum, & quid? n. 497.
 Aliud indirectum, & quid? n. 498.
 Quæve huius sint requisitæ? ibid.
 Scandalum directum est peccatum ex genere suo mortale. n. 499.
 Id aliis præbens est etiam reus peccati, ad quod eos inducit. ibid.
 Nec unquam licitum est. n. 507.
 Quandoque ex parvitate materia est tantum veniale. n. 500.
 Scandalizata persona an sint vel non sint in confessione exprimende? n. 502. & 579.
 Scandalum indirectum etiam est peccatum. n. 501.
 Ex genere suo mortale, n. 503.
 Quomodo in confessione explicandum? n. 502.
 Non continet malitiam peccati illius, ad quod proximus inducitur. n. 502. & seq.
 Scandalum aliquando sufficienter per ipsum peccatum scandalizans explicatur. n. 504.
 Scandalum indirectum aliquando non est peccatum. n. 505.
 Et maxime pharisaicum. n. 506.
 Ob scandalum pharisaicum non est opus præcepti vel consilii omittendum. n. 506.
 An ob scandalum pusillorum? ibid.
 Verumque est cavendum, nisi rationabilis causa subsit. ibid.
 Scandalum an & quomodo sit, cooperari malo? n. 508.
 An absque scandalo possit alicui suaderi minus malum pro majori? & quomodo? n. 509.
 Maxime si ledendus possit consentire & consentiat. n. 510.
 Scandalum, quo plures simul vel successive inducuntur ad peccatum, quomodo sit consistendum? n. 579.
- Scandalum uno actu præbens pluribus unum tantum peccatum committit. n. 595.
 Numerus scandalizatorum in confessione, sufficit si confuse exprimat. n. 594.
 An & quando liceat huius peccati unam malitiam separatim ab altera confiteri. n. 597. & 599.
- Lib. 2.
 Non licet petere ab aliquo actionem quam non potest sine peccato facere. n. 4. & 5.
 Quando liceat, si possit, sed sciatur non esse facturus sine peccato? n. 6. & seqq.
 Scandali ratione potest quandoque publica pœnitentia injungi. n. 112. & 119.
 Scandalosum est dicere, Confessarios, si publice revelent mortuorum peccata, non posse accusari, puniri. n. 287. & 316. cum seqq.
- Scheda Confessionis.
 Vide Confessio. Lib. 1.
 Scientia Confessarii.
 Vide Confessarius.
- Lib. 2.
 Scientia genus non est mutandum. n. 109.
 Scriba.
 Scribe an sint à jejuniis excusati? III. n. 523.
 An & Typographi? ibid.
- Lib. 2.
 Scribens alterius peccata, ut ea ille confiteri possit, obligatur sigillo. n. 214.
 Scriptura, Scheda.
 Scriptura est signum ex se publicum & permanens. I. n. 111.
 Ex scripto confessionem facere est utile. ibid.
 Sed nemo, etiam debilis memoria, ad id obligatur. n. 112. & III. n. 81.
 Nisi in casu valde raro. n. 113.
 Ex scripto confessurus debet scribere bene legibiliter. n. 114.

Per scripturam confiteri absque verbis prolatis an liceat? Vide Confessio.

SS. Scriptura verbis uti ad focios, scurrilia, quale peccatum? I. n. 54. & II. n. 197.

Lib. 2.

Scriptam in scheda confessionem qui legunt, obligantur sigillo. n. 215.

Scripturam legens, in qua petitur absolutio a reservatis, obligatur sigillo. n. 235.

Schedam confessionis negare confesso & penitenti est contra sigillum. n. 215.

Vide Confessio, Instrumentum, Scrupulus & Scrupulosus.

Scrupulosi quandoque excusantur à faciendo examine ante confessionem. I. n. 5.

Scrupulosi quomodo soleant in Sacramentis conficiendis formare intentionem actua- lem? III. n. 329.

Scrupulus & scrupulosus improprie & proprie in quo consistat. V. n. 171.

Scrupulus proprie est vana apprehensio de malicia operis, cum metu & anxietate de eadem in voluntate. n. 172.

Non est iudicium sed apprehensio. ibid.

Scrupulus est vel circa præterita, vel circa futura. n. 173.

Scrupulus non est idem ac scrupulosa consci- entia; & in quo inter se differant? n. 174.

Scrupulus oritur ex variis causis. n. 175.

Enumerantur undecim. ibid.

Subinde etiam Deus alicui mittit, ut po- stea alios melius iuvet &c. ibid. & n. 214.

Scrupulosa conscientia unde cognoscatur? n. 176.

Scrupulosus non est, qui non frequenter ha- bet scrupulum. n. 176.

Scrupulositas alia adæquata, alia inadæqua- ta. n. 177.

Scrupuli que damna corporis & anime pa- riant? n. 178. & 181.

Scrupulosi infamant Sacramenta. n. 178.

Malè sentiunt de Deo, & Christo Redem- ptore nostro. n. 181.

Scrupulosi difficulter sunt curabiles. n. 179. Contra scrupulos, etiam perstantes, licitè po- test quis agere. n. 180.

Quandoque etiam debet. n. 181.

Potest absque aliâ ratione & pro arbitrio deponere scrupulum. n. 183.

Scrupulosum se credere aliquis potest, si con- fessorius vel alius vir doctus asserat. n. 184.

Scrupulosus potest habere pro scrupulo, de quo dubitat, an sit scrupulus. n. 185.

Vel quod ex levi ratione existimat esse pec- catum. n. 186.

Scrupulosus debet se totum committere alte- rius viri boni, & quidem unius tantum iudicio; quo modo? n. 187.

Alios & alios consulere est periculosum. n. 188.

In sui favorem habeat suam credulitatem pro certitudine. n. 189.

Scrupulosus quibus uti possit & debeat prin- cipis benignioribus? n. 196.

Multa enumerantur. ibid.

Scrupulosus non debet scrupulos, cum sunt, discutere, sed postea. n. 191.

Scrupulosus sicut & alii, non tenentur in vita facere que in articulo mortis facerent. n. 192.

Scrupulosus quomodo intelligat illud: bona- rum mentium est, culpam agnoscere, ubi non est. n. 193.

Scrupulosus attendat ad scrupuli originem, eamque tollat. n. 194.

Scrupulosus scrupulos scrupulis pellat? & quomodo? n. 195.

Scrupuloso expedire, ut assuescat ipse per se juxta instructionem, quam scit esse da- tam vel dandam, operari. n. 196.

Ita prudenter agat, & non peccabit, etsi erret. ibid.

Scru-

P. Sto.

Tribunal
Poenitentia
ENT
114

Scrupulosus contra scrupulos non pugnet gestu corporis, aut verbis. n. 197.

Scrupulosus improprie quid dubitando vel opinando facere debeat? n. 198.

Lib. 2.

Scrupuloso intra breve tempus sapius confitenti an semper de novo penitentia injungenda? n. 110. v. Dixi.

Scrupulosus circa presentia & futura.

Scrupulosus non tenetur in agendo tam diligenter se examinare ut alii. n. 199.

Nec in facienda confessione. n. 204.

Quomodo in ea facienda se gerere debeat? ibid.

Scrupulosus pro illicito aut mortali non habeat, quod non primo intuitu agnoscit esse tale. n. 200.

Scrupulosus notet neminem peccare, nisi advertat malitiam? nec graviter, nisi gravem advertat. n. 201.

Scrupulosus non debet censere se peccasse mortaliter, nisi juratus id dicere possit. n. 201.

Nec confiteri. n. 207.

Scrupulosus liberè potest agere, quod non evidenter scit esse peccatum grave. n. 201.

Scrupulosus non debet à bene captis desistere propter metum vane gloria vel alterius mali. n. 205.

Scrupulosus circa præterita.

Dubia sua in meliorem partem interpretetur. n. 206.

Non censeat se peccasse mortaliter, nisi certo sciat. ibid.

Si mediocri saltem diligentia uti soleat in suis functionibus, credat se satisfecisse, nisi aliud sciat. n. 207.

Nec confessiones generales, semel ex suo vel sui Confessarii iudicio probabiliter bene factas, repetat. ibid.

Nec preces semel dictas. ibid.

An & quomodo formas Sacramenti repetere possit? ibid.

Quid de dolore vel proposito ad confessionem necessario sentire debeat? n. 208.

Sequi potest omnes regulas de conscientia probabili datas. n. 209.

Scrupulosus non timoratus.

Scrupulosus non timoratus quis & qualis censendus sit? V. n. 210.

Quomodo iuvandus? n. 211.

Ad filialem Dei timorem excitari debet. ibid.

Scrupulosus non timoratus peccata commissa, si non possit ut certa, confiteatur ut dubia. n. 211.

Secretum.

Secretum quid sit? III. n. 234.

Aliud est commissum; & quinam ad illud obligentur? ibid.

Aliud promissum. ibid.

Et aliud ex utroque mixtum. ibid.

Obligat ex fidelitate & iustitia. ibid.

Ad Secretum commissum quinam obligentur? n. 234.

Secreti revelatio est ex suo genere mort. ibid.

Est saepe Ven. tantum. n. 235.

In aliquibus casibus est etiam immunis ab omni culpa. ibid.

Ad Secretum regendum an liceat uti restrictione mentali? n. 223.

Secretum an & quomodo sit servandum etiam cum periculo vite? n. 236.

Secretum servare iurans an adhuc possit revelare? n. 377.

Lib. 2.

Secretum naturale quid? n. 183.

Secretum medium quid & an sit distinctum à Sigillo? ibid. v. Nonnulli.

Secretum ut servari possit, est humano commercio

P. Stoz.

Tribunal
Poenitentiarum
III
14

330

Index Rerum.

- mercio necessarium.* n. 268, v. Certum est quarto.
- Secretum alienum iniuste perquirari velle ex invito est frustraneum.* n. 275.
- Semen.
- Seminis humani effusio qua sit in loco sacro sacrilega?* I. n. 57.
- Sententia.
- Sententiam judicalem die festo ferre est illicitum & invalidum.* III. n. 267.
- Nisi in causis civilibus inter Rusticos.* n. 272.
- Sententia tuta, qua sit?* V. n. 104.
- Tutior formaliter aut materialiter qua?* ibid.
- Tutior in dubio, si veritas sciri nequeat, an sequenda; & quomodo?* n. 129.
- Vide Probabile.
- Lib. 2.
- Sententiarum brevium quanta vis?* n. 144.
- Exempla eorum, qui per eas ad meliora compulsi sunt.* ibid.
- Quis usus?* n. 145. & 146.
- Varia contra septem peccata capitalia,* n. 147. & seqq.
- Sigillum.
- Sigilli obligationem inducit Confessio bona fide coram Laico, vel non Sacerdote, vel non legitime facta.* II. n. 25.
- Sine sigilli fractione si quis non possit suum peccatum confiteri, debet hoc omittere.* n. 91.
- An ad sigillum confessionis teneatur legens confessionem alterius.* III. n. 439.
- Lib. 2.
- Sigillum quid & quomplex?* n. 183.
- An & quomodo differat à secreto medio?* ibid. v. Nonnulli.
- Sigillum Confessionis est Jure Naturali, Ec-*
- clesiastico, & Divino introductum.* n. 184.
- An hoc Jus divinum sit naturale vel positivum?* ibid. v. Et hoc.
- Sigillum annexum est soli & omni confessioni sacramentali.* n. 185.
- Qua sit habenda pro tali?* ibid. v. Ex quibus. Vide Confessio.
- Sigillum obligat ex Justitia & Religione.* n. 186.
- Ex Justitia tamen non semper.* ibid. v. Dixi.
- Semper autem ex Religione, nisi panitens det licentiam.* ibid. v. Quod autem.
- Sigilli revelandi licentiam dare potest panitens.* n. 187. Vide Licentia.
- Sigillum obligat sub morte.* n. 188.
- An & quomodo in ejus obligatione detur parvitas materia?* ibid.
- Sigilli obligatio est indiffensibilis.* n. 189.
- Sigillum ob nullum bonum vel malum in ullo casu potest sine licentia panitentis revelari.* n. 190. & n. 268.
- Sub sigillum quanam cadant?* n. 191. & 222. cum seqq.
- Sub sigillo contenta nec directè, nec indirectè possunt revelari.* n. 192.
- Quid sit directè vel indirectè revelare?* ibid.
- De indirecta violatione,* à n. 234.
- Vide Sigilli materia.
- Sigillum etiam erga panitentem est servandum.* n. 193.
- Cum illo de ejus peccatis sine licentia extra confessionem agere est frangere & revelare sigillum.* ibid. v. Aliqui.
- Etsi id, quod dicitur, nemo advertat, ex confessione dici.* n. 193. v. Unde.
- Non tamen obnoxium pena ordinaria sigilli fragi.* n. 277. v. Ut peccatum.
- Contra sigillum non est de confessis cum*
pani-

penitente agere post absolutionem in continenti. n. 194.
 Est, si agatur ex intervallo. ibid. v. Ali-
 qui.
 Contra sigillum non est in posteriore confes-
 sione agere cum penitente de peccatis
 precedentis. n. 195.
 Si sit vel necesse, vel utile. ibid.
 Sigillum ejusque obligatio durat etiam post
 mortem penitentis. n. 196.
 Sub sigillo an maneat, quod cum licentia re-
 velatur alteri. n. 199.
 Assertiva sententia Auctores referun-
 tur. n. 200.
 Rationibus probatur. n. 201. & seq.
 Sub sigillo manere omnem notitiam peccati,
 ex confessione immediate vel mediate,
 tam licite quam illicitè acceptam, est Re-
 gula universalis & certa. n. 203.
 Limitatio Laym. & Gobat, non admit-
 titur. ibid.
 Sub sigillo adhuc censenda sunt manere con-
 fessa, etsi quis de iis cum confessario extra
 confessionem loquatur. n. 103.
 Sigilli plena descriptio. n. 204.
 Sigilli violatio quid involvat? ibid. v. Ut
 eeg.
 Sigillo faventes sententia sunt preferenda
 contrariis. n. 205. & seqq.
 Sigilli causa est pia & favorabilis. ibid. v.
 Causa.
 Sigillum in dubio tam positivo quam negati-
 vo semper obligat. n. 206.
 Sub sigillo continetur ex confessis omne id,
 cujus revelatio faceret confessionem odio-
 sam. n. 207.
 Sigillo juxta aliquos solus Confessarius obli-
 gatur. n. 207. v. Nescio.
 Alii tantum secreto naturali, eoque pro-
 babiliter revelabili. ibid.

Sed hac non sunt admittenda. ibid. v.
 Certè.
 Sigillo contraria sententia probabilis censeri
 debet tantum speculative probabilis. n.
 208.
 Sub sigillo obligat etiam confessio facta sacri-
 lege sine dolore, proposito, aut spe absolu-
 tionis. n. 210.
 An facta tantum ad petendum consilium,
 solatum &c. ? n. 211.
 Sigillo obligatur interpret & internuntius,
 etsi audita non referant ad confessarium.
 n. 212.
 Sigillo obligatur interrogatus, quibus verbis
 peccatum sit confitendum. n. 212. v. Ne-
 que aliter.
 Item consultus ab alio, an & quomodo hoc
 vel illud peccatum suum sit confitendum.
 n. 213.
 Sigillo obligatur, qui ut alius confiteri possit,
 ejus peccata scribit. n. 14.
 Qui scriptam confessionem alterius legit.
 n. 215.
 Vel scriptam petitionem facultatis pro ab-
 solutione à suis reservatis. ibid.
 Sub sigillo obligat confessio bona fide facta Sa-
 cerdoti non habentis potestatem absolven-
 di. n. 216.
 Item scienter ei facta, sed cum animo, ut
 post obtentam potestatem absolvat. ibid.
 Sigillo obligatur superior, à quo quis petit fa-
 cultatem absolvendi à reservatis. n. 216.
 Ut & ille, per quem quis petit. ibid.
 Sigillo obligatur Laicus aut Clericus fingens
 se esse Sacerdotem. n. 217.
 Imo & si sciatur non esse, sed tamen per
 errorem putetur posse absolvere. ibid.
 Sigillo obligantur audientes, si quis non pos-
 sit, nisi audientibus illis, confiteri. n.
 218.

Non obligantur, si quis sponte ita confiteatur, ut illi audiant. *ibid.* v. Quod si.
Quo casu neque Confessarius obligatur. *ibid.*

Sub sigillo non obligant, quae extra confessionem alicui dicuntur sub sigillo, etsi inconfessionali. n. 219.

Nec si quis promiserit, se velle servare sub sigillo. *ibid.*

Sub sigillo non obligant dicta tantum consilii petendi causa. n. 220.

Vel tantum animo illudendi, seducendi, aut simulandi. *ibid.* & n. 229. v. Dixi & n. 235. in fine.

Sigilli Materia.

Contra sigillum est dicere de aliquo: confessus est mihi aliquod mortale, etiam in genere, vel hoc aut illud Veniale in specie. n. 222.

Etsi peccatum sit publicum, vel dicatur iis, quibus jam ante aliunde est notum. *ibid.*

Contra sigillum non est loqui de peccatis non ex sola confessione sed etiam aliunde notis. n. 222. v. Per hoc.

Quae tamen cautela hic adhibenda? *ibid.*

Sigillo salvo an de notorio peccatore dici possit: confessus mihi est bene sua peccata. 223.

Quid hic consultum Confessariis? *ibid.* v. Meo igitur.

Contra sigillum communiter non est dicere: Cajus est mihi confessus, Cajum absolvi. n. 224.

Quandoque est. *ibid.*

Contra sigillum juxta communem non est dicere? Cajus est mihi confessus pec-

cata, vel: confessus est Venialia, *ibid.* v. Quod si.

Impugnatur. *ibid.* v. sed haec.

Nostra sententia distinguit. *ibid.* v. Ego hic.

Contra sigillum est dicere: Cajus est mihi minutis suis peccatis molestus. n. 225.

Est confessus mihi nova Venialia. *ib.* v. Ex dictis.

Contra sigillum an sit dicere, sibi aliquem indeterminate, esse hoc vel illud peccatum confessum? n. 226.

Sine causa, vel cum scandalo ita dicere est illicitum. *ibid.*

Communiter valde periculosum, *ibid.* v. Raro.

Et omnino cavendum. *ibid.* v. Omnes.

Contra sigillum quandoque est de urbe, pago, monasterio, aliave communitate dicere ex sola confessione, qua ibi vigent peccata? n. 227.

Vel saltem contra Justitiam est & Charitatem. *ibid.*

An Confessarius licite scribat, à se in hoc v. g. loco tot conversos adulteros, usurarios &c? *ibid.* in fine.

Non est obnoxium poena ordinaria sigilli-fragi. n. 277.

Contra sigillum est revelare peccatum ad hoc committendum. n. 228.

Quid confessarius cum tali confitente agere possit & debeat? n. 229.

Sigillum Confessionis nil quidquam officit bono publico aut privato. n. 229. v. Neque.

Contra sigillum est, si confessarius revelet peccatum complicitis ex sola confessione notum. n. 230.

Neque poenitens potest dare licentiam. *ibid.* v. Imo ut.

Nec

P. Stoz.

Tribunal
Poenitentiae
EPI
SIA

- Nec confessarius possit datâ uti, nisi ser-
vato ordine correctionis fraternæ. ibid.*
*Quid sit, cum pœnitens petit, ut confes-
sarius corrigat complicitem? ibid. v. Imo si.
Non facile petitio admittenda. ibid. Quia
tamen.*
- Contra sigillum an sit, circumstantias in per-
sona pœnitentis revelare? n. 231.*
*An revelare ejus defectus naturales vel
morales? ibid.*
*An & ea, quæ pœnitens non dicit, sed fa-
cit in confessionali, & confessarius non
audit sed videt? n. 232.*
*An & objecta sex res, circa quas se quis
confiteatur peccasse? n. 233.*
*An & Virtutes, dona, & gratias divinas
ex solâ confessione notas? ibid.*
- Sigillum indirectè violat, qui simpliciter di-
cit, se hunc vel illum sibi confessum, non
absolvisse. n. 234.*
*Uti & cum addit, ob impedimentum,
vel ob defectum materia. ibid.*
*Non tamen incurrit pœnam ordinariam
sigillifragi. n. 277. v. Uti id.*
*Interrogatus de data vel non datâ abso-
lutione quid respondere debeat Confessa-
rius? n. 234. v. Interrogatus.*
- Sigillum indirectè an Confessarius violet,
negans schedam confessionis, petenti il-
lam? n. 235.*
*Violat dicens ex confessione Titii, eum
adfuisse vel non longè abfuisse, cum pa-
rratum est v. g. homicidium. n. 236.*
*Item Manifestans pœnitentiam gravem,
quam alicui imposuit? n. 237.*
An & si levè manifestet? ibid. v. Quod si.
*Item dicens pœnitentem non esse confes-
sum id, quod scitur peccasse? n. 238.*
An dicens v. g. hodiè mihi miles, paro-
- chus &c. est confessus hoc & hoc pec-
catum. n. 239.*
*An unum ex pœnitentibus præ aliis lau-
dans & commendans. n. 240.*
*An dicens, hunc vel illum sibi esse confes-
sum? n. 241. & 259.*
*An dicens, istum vel istum fecisse confes-
sionem longam? n. 242.*
- Sigillo prohibetur non tantum revelatio, sed
omnia, quæ ex sola confessionis notitiâ
fiunt in aliquod incommodum pœnitenti-
tis. n. 244. Vide Notitia.*
- Sigilli revelatio an sit etiam illa actio vel
omissio, ex quâ tantum illi cognoscunt pec-
catum, quibus id antè est notum? n. 253.
& 290.*
- Sigillo obligata persona reduci possunt ad
quatuor classes. n. 258.*
- Sigillo proprie an nemo, obligetur nisi confes-
sarius? n. 207. & 289.*
- Sigillo obligantur omnes, qui notitiam ex con-
fessione habent immediatè & licitè. n. 259.*
*Recensentur, quinam illi sint? ibid. &
seq.*
- Sigillo obligatur, qui videt aliquem extra-
ordinariè & clam confiteri. n. 259.*
- Sigillo obligantur, qui notitiâ habent ex con-
fessione immediatè & illicitè, & quinam
istè? n. 260.*
*Qui habent mediatè & licitè, & qui-
nam isti? n. 261.*
- Sigillo an & quando obligetur superior ra-
tione petita vel data potestatis absolvendi
à reservatis? n. 261.*
- Sigillo obligantur, qui notitiam ex confessione
habent mediatè & illicitè. n. 262.*
- Sigilli obligatio tanta est, ut quandoque ex-
cuset ab integritate materiali confes-
sionis. n. 265, & III. n. 62.*

Sigillo

P. Stoz.

Tribunal
Poenitentiarum
EPI
SIA

334

Sigillo non obligatur ipse poenitens. n. 264.

Sigillo obligati possunt variè de eius materia interrogari. n. 264. v. *Obligati.*

Sigillo obligatus quid respondere debeat de peccato poenitentis, interroganti jam ante noto. n. 265.

De alio simpliciter interrogatus, an illud sciat vel audiverit, quomodo possit respondere? n. 266.

Quandoque debet negare, etiam juratus contra juramentum. *ibid.* & 267. v. *Et verò.*

Quid, si interrogetur expressè de scientia vel auditione habitâ ex confessione? n. 267.

Nunquam potest ita constringi, ut non semper licitè dicere possit, se nihil scire, nihil audivisse &c. *ibid.* v. *Et verò.*

Etiam juratus & contra juramentum. *ibid.*

I. Juxta communem per reservationem mentalem. *ibid.*

Sed modus iste non videtur sufficiens. *ibid.* v. *sed mihi.*

Nec licitus. *ibid.* v. *Deinde.*

Argumentum pro illo. n. 270.

Solvitur. *ibid.* v. *Sed non.*

Videtur etiam damnatus à Pontifice. *ibid.* v. *Quid multis.*

II. Per equivocationem verbi scio, non scio. n. 271.

Nec potest interrogans ab eo equivocationem tollere. *ibid.* v. *Unde.*

III. Verbis, ablatâ communi vi significandi, imponendo aliam. n. 271.

Quomodo differat à reservatione mentali? *ibid.* v. *Modus autem.*

IV. Verba materialiter tantum proferendo. n. 273.

Index Rerum.

Qua cautela in tertio & quarto modo adhibenda? *ibid.* v. *Sed in hoc.*

V. Per consignificationem verborum factis simul indicantium hujusmodi, additum v. g. ut tibi dicam. n. 274.

Sigillo contenta per scrutari velle est frustraneum. n. 275.

Sigillum frangentis poena. n. 276. *Vide Confessarius sigillifragus.*

Sigilli fracti causam cognoscit Ordinarius frangentis. n. 276. v. *Pœna.*

Sigilli violatio sine licentia poenitentis nunquam possit accusari, est crimen proprius paradoxum. n. 286. v. *si prædicta.*

Contra sigillum non est, quod unice tendit ad observandum sigillum. n. 291.

Uti est judicialis processus de sigillo fracto. n. 292.

Sigillum ex institutione Christi non excludit actus judiciales contra violatores. n. 293.

Sigilli obligatio magis ad id servandum quam violandum tendere debet. n. 306.

Sigilli finis quis sit? n. 306.

Sigillo non contrariatur processus contra sigillifragum. n. 307.

Sed male fractum potest per illum redintegrari. *ibid.*

Contra sigillum non semper est, in vivo poenitente manifestare aliquo modo ejus peccata. n. 308.

Sigillum obligat, ut non frangatur, & ut, si fractum sit, redintegretur. n. 311.

Adeoque strictius in nostra, quam in quorundam aliorum sententia. n. 311. 310.

325.

Sigilli violatio est delictum publicum. n. 313.

Sigil-

Sigilli lex prohibens ejus violationem non potest prohibere violatoris punitionem. n. 325.

Sigillifragus.

Vide *Confessarius*.

Simonia.

Simoniacum est servire pro promotione ad beneficium Ecclesiasticum. III. n. 45.

Simoniacum est Reliquias emere aut vendere. n. 303.

Nisi cum redimenda sunt ab hereticis. ibid. Vide *Reliquia*.

Simoniacum non est Spirituale commutare cum Spirituali, nisi in certis materiis. n. 471.

Simulatio.

Simulatio quid sit? III. 213. & 217.

Est species mendacii, & intrinsecè mala, & quidem mortaliter ex genere suo. n. 217.

Simulata tantùm confessio non obligat sub sigillo. n. 220.

Simulata tantùm confitenti non debet dari scheda confessionis. n. 235.

Societas Jesu.

Vide *Religiosi*.

Somnus.

Somnus immoderatus quale peccatum? III. n. 516.

In somno vovens, jurans aut promittens, si dubitet, an deliberatè id fecerit, non obligatur. n. 139.

In somno validè Sacramentum non potest confici. Vide *Sacramentum*.

Sponsalia.

Sponsalia mutant speciem peccati fornicationis in sponso eque ac in sponsa. I. n. 52.

Statuaria.

Statuaria censetur ex consuetudine inter servilia. III. n. 263.

Status.

Status electio est libera. III. n. 455.

Pro status conditione vestitus. Vide *Vestis*.

Stipendium.

Stipendio Missa accepto tenetur aliquis ex iustitia eam legere. III. n. 274.

Satisfacit, si legat per alium. ibid.

Stipendium pro legendà Missà quo titulo possit accipi? n. 275.

Stipendium iustum Missa est, quod lege vel consuetudine taxatum est. ibid.

Pro stipendijs pluribus, ab uno vel pluribus acceptis, qui legit unam Missam, non satisfacit. n. 275. v. *Interim*.

Etiamsi singula, non adaugent iustum. ibid. v. *Imo neque*.

Stipendia plura à diversis accipiens non satisfacit, unius sacrificij diversos fructus inter eos dividendo. n. 275. v. *Neque*, III.

Aut uni fructum specialissimum applicando. ibid. v. *Multo minus*.

Pro Stipendio, quam quis legit Missam, non potest simul alteri gratuito applicare. n. 275. v. *Neque*. V.

Stipendium iusto majus cum alicui pro Missà datur, debet totum tradi ei, quem suo loco ad eam legendam constituit. n. 275. v. *Neque* II.

Nisi datum sit majus alio, quam sacrificij intuitu. ibid.

Stipendium non potest accipi pro Missà, quam quis jam ante tenetur ad certam intentionem legere. n. 275. v. *Hinc* I.

Pro Stipendio Missa est legendà ad intentionem dantis. ibid.

Uu

Stipa-

Stipendium pro Missis vi Capellania debitis non potest accipi. ibid.

Stipendium an Parochus pro Missâ libera intentionis, sed ex officio legendâ, possit accipere? n. 275. in fine.

Stipendium accipiens pro Missa in altari privilegiato, peccat, si alibi legat. n. 277.

Non tenetur tamen restituere stipendium. ibid.

Studiosus.

Studiosus ob negligentiam suam frustraneos faciens sumptus potest graviter peccare, & esse furti reus. III. n. 437.

Lib. 2.

Studiosi subiacentur parocho loci quoad Sacramenta. n. 44.

Stuprum.

Stuprum est violenta Virginis oppressio. III. n. 544.

Differt specie à fornicatione. ibid.

Continet malitiam luxuria simul & iniustitiam. ibid.

An confessus solam luxuriam satisfaciatur, postea etiam confitendo iniustitiam? n. 597. & 599.

Subdiaconus.

Subdiaconatus est annexum votum solenne Castitatis. III. n. 330.

Subdiaconus à momento suscepti Ordinis obligari incipit ad horas canonicas. n. 401.

Et si tunc liber sit à majori parte, adhuc tamen obligatur ad minorem. n. 408.

Subsannatio.

Subsannatio quid sit? III. n. 438.

Quomodo differat ab irrisione? ibid.

Subsannatio est ex genere suo mortale, n. 438.

Quomodo fiat Veniale? ibid.

Subrogatum.

Subrogatum sapit naturam ejus, cui subrogatur, quo sensu? III. n. 280. & 363.

Suffragium. Lib. 2.

Suffragium occultum an ex solâ notitiâ confessionis possit negari? n. 255.

An etiam debeat? n. 246. in fine.

Surdus.

Surdi confessio quomodo audienda? III. n. 83.

Non excusatur ab horis can. n. 401.

Lib. 2.

Surdaster confessarius si se exponat periculo non percipiendi confessâ mortalia graviter peccat. n. 91.

Superbia.

Superbia quid sit? & unde oriatur? III. n. 154.

Ejus actus internus quis sit? ibid.

Superbia completa est mortale, & Damonum propria. ibid.

Incompleta est Ven. ibid.

Quandoque etiam mortale. ibid.

Superbia quomodo differat à presumptione, ambitione, & vana gloria? n. 159.

Superbia est quandoque causa scrupulorum. V. n. 175.

Ex Superbia ortis scrupulis quod remedium adhibendum? n. 194.

Lib. 2.

Superbia panita exempla. n. 137.

Contra superbiam sententia ex SS. Scriptura. n. 147.

Superior regularis.

Superiori quando liceat vel non liceat contumelia afficere subditum? III. n. 212.

Superiores Regularium possunt cum illis dispensare quoad opera die festo prohibita. n. 272.

Lib.

P. Stoz.

Tribunal
Poenitentiae
E. M.
S. I. A.

Lib. 2.

- Superior Regularis non potest dare approbationem Confessarius.* n. 34.
- Superiores Regulares qualem habeant Jurisdictionem in suos regulares?* n. 44.
- Superiorum Regularium facultas est necessaria, ut eorum subditi possint per alios absolvi.* n. 44.
- Superior Regularis quos casus, & quomodo reservare possit juxta Clem. VIII.* n. 62.
- An aliter reservare possit aliquam censuram?* *ibid.*
- Superior quomodo & quando teneatur facultatem absolventi à reservatis dare ordinario confessario petenti?* n. 74.
- An & alicui alteri Confessario?* *ibid.* v. Quia.
- Si ordinario petenti, & judicanti esse dandam neget, potest ille pro eà vice liberè & sine onere sistendi absolvere.* *ibid.* v. Superior.
- Superior obligatur sigillo, cum quis ab eo petit facultatem pro absolutione à suis reservatis.* n. 216, & 259.
- Vel cum ipse ea audis, & solam reservationem tollit.* n. 259.
- Vel cum videt ei, cui facultatem absolventi dedit, alium confiteri.* n. 261.
- Vel cum petens facultatem detegit eum, pro quo petit.* *ibid.*
- Superior salvo sigillo non potest dicere in sua domo peti facultatem absolventi à reservatis.* n. 261.
- Superior quando possit & debeat dare vel non dare facultatem absolventi à reservatis.* Vide Casus reservatus.
- Superior graviter peccat, si injustè neget facultatem absolventi à reservatis.* n. 352.
- Et quidem contra Charitatem, Justitiam & Religionem.* *ibid.* v. Peccat.
- Superior subinde potest non illi Confessario, qui petit, sed alteri dare facultatem absolventi à reservatis.* n. 354.
- Communitè tamen non expedit.* n. 354.
- Imo non potest, si ordinarius, vel idoneus alius petet.* *ibid.*
- Superior si injustè neget petitam facultatem absolventi à reservatis, quid penitens facere possit?* n. 356.
- An superior ex notitià confessionis possit occasionem peccandi tollere?* n. 308.
- Supernaturale.
- Ad supernaturalem actum quid requiratur?* III. n. 19.
- Superstitio.
- Superstitio est cultus Dei falsi, vel falsus vel superfluis Dei veri.* III. n. 422.
- Superstitio quoad cultum falsum veri Dei est mort.* n. 422.
- Ejus varia exempla.* *ibid.*
- Superstitio quoad cultum superstitum est ex genere suo tantum Ven.* n. 422.
- Sape nullum.* *ibid.*
- Varia ejus exempla.* *ibid.*
- Surdus.
- Surdus tenetur interesse Sacrificio Missæ.* III. n. 256.
- An & si sit surdus & cæcus simul?* *ibid.*
- Suspicio.
- Suspicio quid sit?* III. n. 124.
- Et quid temeraria?* *ibid.*
- Est ex genere suo mortale, sed regulariter est tantum veniale.* *ibid.*
- Pro suspitione interdum habetur Judicium temerarium, sed male.* n. 125.
- Sufurratio.
- Sufurratio quid sit?* III. n. 237.

Differt à contumelia & detractione.
ibid.

Est ex genere suo mort. ibid.

Fieri potest aliquando cum Ven. tantum,
vel etiam sine omni culpa. ibid.

Insurratio saepe fit cum detractione vel con-
tumelia. ibid.

Synteresis.

Synteresis quid sit? V. n. 1.

Quomodo distinguatur à conscientia?
ibid.

Contra synteresin est, agere contra conscien-
tiam dictantem in genere aliquid esse il-
licitum. n. 11.

T.

Tactus.

Tangi vasa sacra & similia à quibus lici-
te possint? n. 244. & seq.

Tactus turpes. Vide *Luxuria, Turpia.*

Temerarium.

Temerarium quid sit? III. n. 124. & 125.
Vide *Judicium.*

Tempus.

Tempus raro mutat speciem actus. I. n. 73.

Tempus speciem actus mutat ratione pra-
cepti specialis. n. 74.

Tempore eodem concurrentia plura praecepta
si quis violat, an plura peccata commit-
tat? n. 75.

Tempus quodnam sit magnum vel modicum
in exercendis actionibus die festo prohi-
bitis. III. n. 271.

Tempus mediae noctis an incipiat, & finia-
tur ad primum vel ultimum ictum Ho-
rologii? n. 522.

Tentatio.

Tentationes an & quando sint in confes-

sione explicanda? I. n. 29. & III. n. 42.

Tentatio Dei quid? III. n. 182. & 430.

Tentatio Dei alia formalis seu expressa, &
qua illa? ibid.

Est ex genere suo mort. n. 431.

Alia est tacita seu interpretativa, & qua
ista? n. 430.

Et haec est saepe tantum Ven. vel omnino
nullum peccatum. n. 432.

Tentatio Dei formalis & interpretativa dif-
ferunt inter se specie. n. 433.

Tentationibus statim ab initio earum resisten-
dum est. IV. n. 24.

Tentationi succumbere vel eam vincere quid?
V. n. 32.

Tentationi negligenter resistere est tantum
veniale in omni materia. ibid.

Tentationem statim excutere in quo confi-
stat? n. 32.

Tentationibus non est resistendum gestu
corporis, aut verbis impertinentibus. n.
197.

Lib. 2.

Tentationum autor est Diabolus. n. 169.
In tentationibus gravibus quanam praescri-
bantur considerata? n. 170.

Sed saepe considerationi locus non est. ibid.
v. Quae omnia,

In vocandum ergo auxilium Dei & san-
ctorum brevibus orationibus. ibid. v.

Quid ergo.

Contra tentationes graves carnis qua singu-
lariter prodesse possint? n. 171.

I. *Oratiuncula ad B. V. de immaculata*
Conceptione. ibid.

II. *Seria mentis ad quidvis aliud appli-*
catio. ibid.

III. *Aliqua dolorifica corporis afflictio,*
& sensus mutatio. ibid.

IV. Et.

P. Stoz.

Tribunal
Poenitentiae
E. M.
114

- IV. Elicere aliquot actus Virtutis, & quosnam? ibid.
 V. Seipsum humiliare & tentationem Demonum contemnere. ibid.
 Terrena.
 Terrena praeferre caelestibus in quo consistat? III. n. 123.
 Est mort. ibid.
 Testimonium, Testis.
 In testem invocare Deum vel creaturam quid sit? III. n. 182.
 Testes examinare die festo illicitum, & invalidum. n. 267.
 Testimonium publicum si quis amisit, an ipse ei possit substituere aliud? n. 444.
 Testimoniam falsum dicens uno actu de decem, committit unum tantum peccatum. 593.
 Numerum personarum tenetur non distinctè sed confusè confiteri. n. 594.
 Confessus de quinque, an satisfaciatur postea etiam confitendo de aliis quinque? n. 579. & 599.
 Lib. 2.
 Testibus singularibus potest probari violatio sigilli. n. 281.
 Testis an contra confessariam, de indeterminato revelato peccato infamatum, testari possit? n. 282.
 An contra infamatum de revelato determinato peccato? n. 282. v. Quodsi.
 Timor.
 Timor absterrens à peccato procedit ab habitu spei. II. n. 31.
 Est vel Servilis, vel Mundanus, vel Fihialis, & quid singuli? n. 32.
 Timor Dei inordinatus quandoque parit scrupulos. V. n. 175.
 Timori, scrupulorum cause, quomodo obviandum? n. 194.
 Timorem Dei servilem quinam habeant? n. 211.
 Tobalia.
 Vide Mappa.
 Tristitia.
 Tristitia de bono indigni. Vide Indignatio.
 Tristitia de prosperitate malorum potest aliquando esse blasphemia. III. n. 147.
 Tristitia de carentia boni, quod alius habet. Vide Emulatio.
 Tristitia de bono alterius, cedente in proprium damnus est actus Charitatis erga seipsum. n. 148.
 Potest fieri mala per immoderationem. ibid.
 Tristitia moderata de malo proprio, vel alieno, est licita. n. 153.
 Vide Invidia.
 Tropus.
 Tropica locutio non est mendacium. III. n. 214.
 Turpiloquium, Turpia.
 Turpiloquium quid sit? n. 241.
 Ex genere suo est mort. ibid.
 In quibus casibus sit tantum Ven. ibid.
 In turpiloquio confitendo qua potissimum observanda sint? n. 442.
 Unde cognoscatur, quod verba obscena proferantur animo libidinoso? ibid. Vide Cogitationes.
 Turpiloquio arridere est peccatum Veniale. n. 515.
 Quomodo fieri possit mort. ibid.
 Turpia audire, legere, videre &c. ex fine bono non est peccatum. III. n. 542.
 Ex levitate vel curiositate, aut obiter, non est semper mortale.
 Plerumque tamen est mortale ob periculum delectationis venerea. n. 543.

P. Stoz.

Tribunal
Poenitentiae
E.M.
514

340

Turpes tactus & oscula quando sint vel vel non sint distinctum peccatum ab ipso actu consummata luxuria? I. n. 67. & III. n. 553.

Typographus.

Typographus praelum versans ex excusatus a jejuniis. III. n. 325.

An & Typotheta? ibid.

V.

Vagus.

Vagi an teneantur particularia festa locorum suorum servare? III. n. 262.

Vagi subjiciuntur parochis loci quoad Sacramenta. n. 44.

Possunt absolvi a quovis exposito sacerdote loci, in quo sunt. n. 54.

Vana Gloria.

Vide Gloria.

Vana observantia.

Vana observantia quid? III. n. 423.

Est ex genere suo mortale. ibid.

Non datur in ea parvitas materia. ibid.

Unde fieri possit veniale. ibid.

Vana observantia exempla. n. 424.

Vana observantia ex quibus signis cognoscatur? n. 425.

In dubio quid sentiendum? n. 426.

Pro vanis observantiis non facile sunt habenda, qua populus Christianus ex devotione frequentat. n. 427.

De vanitate observantiarum suarum an & quando aliquis sit monendus? n. 428.

Vana observantia quomodo in Confessione explicanda? n. 429.

Vasa Sacra.

Vasa sacra sunt calices, patena, ciboria, pyxides, lunula. III. n. 294. & 269.

Index Rerum.

Vasa sacra actu Eucharistiam continentia si tangat inferior Diacono, peccat mort. n. 294.

Nisi necessitas aut ignorantia excuset. ibid.

Vas, in quo servatur ablutio in Nativitate Christi, non est tangendum a Laicis. ibid.

Vasa sacra in quibus actu non est Eucharistia, si tangunt Laici ex justa causa, non peccant. n. 295.

Si tangant sine causa, peccant juxta aliquos, sed venialiter tantum. ibid.

Tangendo ciboria, pyxides, & in Monstrantiis Lunulas nihil peccant. n. 296.

Imo & calices ac patena possunt ab omnibus nudâ manu sine omni peccato attingi. n. 297.

Explicantur textus contrarii. n. 293. & 300.

Cur ad tangendos calices vel patenas dentur privilegia? n. 299.

Vestigal.

Vestigal quando in conscientia sit vel non sit solvendum? III. n. 453.

De eo Lex diversimodè fieri potest. ibid.

Velleitas.

Velleitas qualis sit actus. Vide Actus.

Velleitas non sufficit pro proposito. I. 94.

Veneficium.

Ad veneficia adhibere Eucharistiam est peccatum duplicis malitiae. I. n. 63.

Verba.

Verba Aliquoties, Frequenter, & Saepè quantum significant numerum? I. n. 93.

Verba plus minus, circiter, prater propter, quid significant? n. 98. Vide Numerus.

Verbis

Verbis sacre Scripturae abuti, Vide *Scriptura*.

Verba amara quid: III. n. 233.

Amarulenta, ibid.

Acerba, ibid.

Lasiva Charitatis, ibid.

Crassa & inhonesta seu Scurrilia, n. 240.

Verbis in confessione non utendum superfluis, fucatis, obscuris, III. n. 28.

Non multis, n. 29.

Non Rhetorice compositis, n. 30.

Verba Oporter, Debet, & alia Imperativi modi communiter tantum decentiam significant, n. 298.

Verbum Quamprimum quid denotet? n. 321.

Verba cum restrictione mentali proferre, Vide *Restrictio*.

Verba obscena proferre, Vide *Turpia*.

Lib. 2.

Verbum Non potest subinde denotare actum invalidum, n. 31.

Subinde tantum illicitum, n. 32.

Verbis potest subinde per privatam voluntatem alia vis significandi tribui, n. 273.

Verba possunt subinde tantum materialiter proferri ad tuendum secretum vel sigillum, n. 273.

Verba ratione circumstantiarum subinde aliud quid prater commune significatum consignant, n. 274.

Verecundia.

Verecundia noxia in Confessione quomodo superanda? III. n. 75.

Ingeritur penitentibus à Diabolo, n. 86.

Veritas.

Veritas opposita mendacio quid sit? III. n. 213.

Vesperæ.

Vesperis interesse fideles non tenentur diebus festis, III. n. 258.

Vesperas Sabbati sancti omittere an sit mortale? n. 383.

Vesperæ in Quadragesima possunt privatim dici licite post meridiem, n. 412.

Vestes, Vestitus.

Vestibus sacrificii immundis aut non benedictis uti, Vide *Paramenta*.

Qui vestes statui congruas non habet, excusatur quandoque ab audienda Missa diebus festis, III. n. 261.

In vestibus profanis an ex meta mortis liceat celebrare? III. n. 284.

Vestium sacrarum attactus fuit olim, sed jam non est amplius prohibitus Laicis, n. 298.

Vestitus vanitas quomodo ex Venialitate mortis, n. 512.

Vestium novas formas introducere ex se non est mortale, ibid.

Mortale tamen est introducere apud feminas denudationem pectoris, ibid.

Uti pigmentis ex vanitate est veniale, ibid.

Vestitu femine si utatur vir, aut femina viri, an & quale peccatum? n. 513.

Vexatio.

Vexatio alterius fieri potest verbo vel facto, III. n. 488.

Quomodo sit mortale vel veniale? ibid.

Viator.

Viator potest horas can. dicere juxta ritum loci, ad quem venit, III. n. 386.

Lib. 2.

Viator à quo absolvi possit? n. 54.

A casu reservato in sua diocesi potest absolvi per confessarium illius diocesis, in qua non est reservatus, n. 64.

Uti

P. Stoß

Tribunal
Poenitentiae
E. M.
14

342

Index Rerum.

- Uti* & à non reservato, ubi est reservatus.
ibid. v. Quodsi.
Vicarius. Lib. 2.
Vicarii qualem habeant jurisdictionem? n.
44.
Vicarius Generalis Episcopi quando amittat
jurisdictionem? n. 46.
Vicarius temporalis parochi potest delega-
tam suam jurisdictionem subdelegare. n.
48.
Et quidem quandoque generaliter & ro-
tialiter. ibid.
Non expirat per mortem delegantis Epi-
scopi vel Parochi. n. 55.
Per Vicarium, quem Episcopus potest vel
non potest deputare ad absolvendum ab
occultis casibus Pontifici reservatis, quis
intelligatur? n. 71. §
Vindicta,
Vindicta quid sit? III. n. 142.
Alia justa, alia injusta, & quid utraque?
ibid.
Vindicta ex quibus capitibus censeatur in-
justa. n. 142.
Est ex genere suo mortale, ibid.
Unde fiat veniale? ibid.
Violentia,
Violentia mutare potest speciem actus. I. n. 71.
Virginitas,
Virginitatis votum quando sit vel non sit re-
servatum? III. n. 308.
Virginitatis amissio non mutat speciem Lu-
xuria. I. n. 50. & III. n. 544.
Virtus,
Virtus qualibet sum bonum prosequitur &
oppositum malum fugit. I. n. 9.
Virtutum supernaturalium actus non pos-
sunt elici ex motivo erroneo. V. n. 85.
Lib. 2.
Virtutes an cadant sub sigillum, n. 191.
- Vita.
Vitam longam sibi optare an sit illicitum?
III. n. 123.
Vitam non tenetur quis servare per media
valde difficilia. n. 220.
Au vitam suam possit quis pro aliena expo-
nere ex motivo Charitatis vel Justitiae? n.
236.
Voluntas, Voluntarium.
Voluntas est potentia caca ejusque lumen est
conscientia. V. n. 1.
Voluntarium vel involuntarium quid sit?
n. 31.
Ulterius explicatur. n. 32.
Utrumque est vel Formale, vel Virtuale,
vel Interpretativum. n. 33. & 34.
Plexum & perfectum, vel semiplenum &
imperfectum, n. 35.
Voluntatis consensus quando sit vel non sit
plenus, est difficile cognoscere. n. 36.
Prasumptio de alterutro unde haberi possit?
Vide Consensus.
Voluntatis consensus virtualis & interpre-
tativus sufficit ad peccatum. n. 46.
Ad voluntatis consensum virtualem qua-
tuor requiruntur, & quanam illa? n. 47.
Voluntaria indirecte seu in causa potest esse
omissio rei etiam non precepta. n. 48.
Voluntarius in directe seu in causa ut sit effe-
ctus positivus, sufficit, si ex ea necessario
sequitur, n. 49.
Si ex causa contingenter tantum sequitur,
necesse est insuper, ut illa sit prohibita.
n. 50.
Voluntarius permissivè tantum est effectus
ex voluntaria omissione secutus, sed non
prohibitus. n. 51.
Voluntarius indirecte est effectus ex causa
prohibita secutus contingenter. n. 52.
Voluntatis consensus plenus requiritur ad
mor-

- mortale, semiplenus sufficit ad Veniale.*
n. 54.
- Lib. 2.
- Voluntas regit condiciones actuum.* n. 321.
- Votum.
- Voti repetitio non mutat ejus speciem.* I. n. 50.
Nec ejusdem solemnitas in professione religioſa, vel Ordine majore. ibid.
- Voto adjectum juramentum addit peccato contra votum novam speciem.* n. 52.
- Uti & voto adjectum præceptum superioris.* ibid.
- Votum habens, ſi inducat alium ad peccatum ei contrarium, an peccet contra votum.* n. 53.
- Votum quid ſit?* III. n. 347.
- Vota omnia in ratione voti ſunt ejusdem ſpeciei.* ibid.
- Voti violati materiam non tenemur exprimere, niſi aliunde ſit præcepta.* ibid.
- Votum ex genere ſuo obligat graviter.* n. 348.
Unde deſumatur gravitas, aut levis? ibid.
- Votum dubium quomodo interpretandum?* n. 348.
- In voto abſtinendi à vino, qua ſit materia gravis vel levis?* n. 349. & 350.
- Votum reſervatum ſi commutetur in aliud, tunc iſtud non eſt etiam reſervatum.* n. 280.
- Votum abſolutum quando incipit obligare?* n. 351.
- Votum ad certum diem quomodo intelligendum?* ibid.
- In voto conditionali an & quomodo liceat impedire conditionem?* n. 352.
Quando incipiat obligare? ibid.
- Votum penale poteſt eſſe ſimplex, vel duplex.* n. 353.
- An obliget pro prima tantum vice, vel etiam pro ſequentibus.* ibid.
- Voti obligatio quando & quomodo ceſſet per ſe?* n. 354.
- Vota impuberum quis, & quando poſſit irritare?* n. 355.
- Votum quando, & quomodo cenſeatur ratiſicari?* ibid.
- Voti diſpenſatio, ut valeat, debet fieri ex ſufficiente cauſa.* n. 356.
Sufficit, ſi bona fide cenſeatur eſſe ſufficiens. ibid.
Quanam faciant ad ſufficientiam cauſa, ibid.
Quando fieri poſſit pure vel mixtim? ibid.
- In votis quis poſſit vel non poſſit diſpenſare?* n. 357.
- In votis reſervatis ſolus Papa poteſt diſpenſare.* n. 358.
Quando Episcopus vel alii?
Vota reſervata qua? ibid.
Ut ſint reſervata debent eſſe I. abſoluta. ibid.
II. penſecta, ibid.
III. non modificata, ibid.
IV. Certa & non dubia, ibid.
- Votum virginittatis quando ſit vel non ſit reſervatum?* n. 358.
- Votum omne commutari poteſt.* n. 359.
Niſi ſit reſervatum, vel in favorem tertii factum. n. 360.
Ab omnibus iis, qui poſſunt in eodem diſpenſare. ibid.
- Votum ſuum poteſt quis propria autoritate commutare in opus melius?* n. 361.
Etiam in æquale, & quidem ſine magna cauſa. ibid.
In minus bonum debet fieri cum diſpenſatione, ibid.

P. Stoz.

Tribunal
Poenitentiae
E. M.
S. 14

344

Index Rerum.

Vota omnia etiam reservata commutantur per ipsum ingressum Religionis, & quomodo? 362.
Ad voti commutati materiam novam obligatur quis vi voti. n. 363.
Non tamen cum reservatione. ibid.
An & quomodo possit, vel debeat redire ad primum? ibid.
Voti commutati materia potest in aliam & aliam commutari. ibid.
Ad Voti valorem non requiritur certa aetas, nisi sit Professionis Religiose. V. n. 142.
Votum in dubio. v. Dubium.
Lib. 2.
Contra votum Castitatis actus omnis externus si reservatus sit, quid per eum intelligatur? n. 58.
Usurarius.
Usurarius si sit publicus juxta aliquos non potest absolvi. II. n. 99.

Contrarium est verius. n. 106.
Lib. 2.
Usuram ex inculpabili ignorantia exercens an sit vel non sit à confessario monendus? n. 128. cum seq.

Z.

Zelus.

Ex Zelo justò licitum est alicui imprecari malum. III. n. 226.
Zelus indiscretus puritatis saepe est causa scrupulorum. V. n. 175.
Vide Ira.

Zingari.

Zingaros consolare ex curiositate tantum ant joco, est tantum Veniale. I. n. 66, & III. n. 421.

Omnia ad majorem DEI Gloriam.
Collegii Societatis Jesu Paderbornae
1697 dono P. Kluppenburg St.

